PÄÄTÖKSET

KOMISSION PÄÄTÖS (EU) 2019/767,

annettu 31 päivänä heinäkuuta 2018,

valtiontuesta SA.36511 (2014/C) (ex 2013/NN), jonka Ranska on myöntänyt asettamalla CSPE-maksulle enimmäismääriä

(tiedoksiannettu numerolla C(2018) 4975)

(Ainoastaan ranskankielinen teksti on todistusvoimainen)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 108 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan,

ottaa huomioon sopimuksen Euroopan talousalueesta ja erityisesti sen 62 artiklan 1 kohdan a alakohdan,

on mainittujen artiklojen ([1]) mukaisesti kehottanut asianomaisia esittämään huomautuksensa ja ottanut huomioon nämä huomautukset,

sekä katsoo seuraavaa:

1. MENETTELY

(1) Komission yksiköiden ja Ranskan välillä vuoden 2013 aikana käydyn alustavan yhteydenpidon jälkeen Ranska ilmoitti 11 päivänä lokakuuta 2013 tukijärjestelmästään, joka koskee maatuulivoimaa, jota oli siihen mennessä rahoitettu julkisesta sähkönjakelusta perittävän maksun, jäljempänä 'CSPE-maksu', välityksellä.

(2) Koska järjestelmä oli jo käytössä, kun ilmoitus annettiin, asiakokonaisuus siirrettiin ilmoittamatta jätettyjen tukien rekisteriin 29 päivänä marraskuuta 2013.

(3) Komissio tiedotti 27 päivänä maaliskuuta 2014 päivätyllä kirjeellä Ranskalle, ettei se vastustanut maatuulivoiman tukemista mutta että se epäili itse tuottamaansa sähköä käyttäville kuluttajille, suurille sähkönkuluttajille ja sähköintensiivisille kuluttajille myönnettävien CSPE-maksun alennusten soveltuvuutta sisämarkkinoille. Näin ollen komissio ilmoitti Ranskalle päätöksestään aloittaa CSPE-maksusta myönnetyistä alennuksista Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 108 artiklan 2 kohdan mukainen menettely.

(4) Komission päätös menettelyn aloittamisesta, jäljempänä 'aloittamispäätös', julkaistiin *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*. Komissio kehotti asianomaisia esittämään huomautuksensa, jotka koskevat kyseisiä toimenpiteitä ja valtiontuesta ympäristönsuojelulle ja energia-alalle vuosina 2014–2020 annettujen suuntaviivojen ([2]), jäljempänä 'vuoden 2014 suuntaviivat', mahdollista soveltamista kyseisiin CSPE-maksusta myönnettyihin alennuksiin.

(5) Komissio sai huomautuksia seuraavilta viideltä asianomaiselta: i) Air Liquide, 3 päivänä marraskuuta 2014 päivätyllä kirjeellä; ii) EDF, 17 päivänä marraskuuta 2014 päivätyllä kirjeellä; ii) RATP, 2 päivänä joulukuuta 2014 päivätyllä kirjeellä; iv) SNCF, 3 päivänä joulukuuta 2014 päivätyllä kirjeellä ja v) sähköä käyttävän teollisuuden liitto UNIDEN, 3 päivänä marraskuuta 2014 päivätyllä kirjeellä. Huomautuksissa käsiteltiin ensinnäkin valtiontuen olemassaoloa ja toiseksi toimenpiteiden yhdenmukaisuutta toisaalta SEUT-sopimuksen ja toisaalta vuoden 2014 suuntaviivojen kanssa.

([1]) EUVL C 348, 3.10.2014, s. 78.
([2]) EUVL C 200, 28.6.2014, s. 1.

(6) Ranska esitti huomauksensa 5 päivänä toukokuuta 2014 päivätyllä muistiolla, jota se täydensi 22 päivänä lokakuuta 2015 päivätyllä kirjeellä. Tässä kirjeenvaihdossa Ranska kertasi CSPE-maksun erilaiset alennukset ja korosti sitten ensin, että itse tuottamaansa sähköä käyttäville kuluttajille myönnetyt CSPE-maksun alennukset eivät ole tukea. Tämän jälkeen se arvioi, että paikkakohtaisen enimmäismäärän asettaminen CSPE-maksulle ja CSPE-maksun enimmäismäärän määrittäminen 0,5 prosentiksi arvonlisäyksestä oli valtiontukisääntöjen mukaista.

(7) Muodollisen tutkintamenettelyn aikana komissio esitti seitsemän tiedustelua 21 päivän elokuuta 2014 ja 27 päivän lokakuuta 2017 välisenä aikana. Ranskan viranomaiset puolestaan lähettivät yksitoista muistiota ja tiedottavaa asiakirjaa 7 päivän toukokuuta 2014 ja 12 päivän joulukuuta 2017 välisenä aikana. Tässä tietojenvaihdossa i) selvennettiin maksettujen CSPE-maksujen määriä ja tietyntyyppisille tuensaajille myönnettyjä alennuksia, ii) käsiteltiin toimenpiteiden määrittelyä valtiontueksi ja juridista analyysia siitä, ovatko ne valtiontukisääntöjen mukaisia, ja iii) esitettiin mukauttamissuunnitelma, jonka tarkoituksena on palauttaa myönnetyt CSPE-maksujen alennukset valtiontukisääntöjen mukaiselle tasolle. Ensimmäinen ehdotettu mukauttamissuunnitelma esitettiin 4 päivänä marraskuuta 2014 päivätyssä muistiossa ja viimeisteltiin 23 päivänä marraskuuta 2017 päivätyssä muistiossa.

2. **TOIMENPITEIDEN KUVAUS**

(8) Tässä jaksossa esitellään sekä CSPE-maksu että tästä maksusta kaudella 2003–2015 myönnetyt alennukset, joita tämä päätös koskee.

2.1 **CSPE-maksun esittely**

(9) CSPE-maksu perustettiin kaasu- ja sähkömarkkinoista sekä julkisesta energiapalvelusta 3.1.2003 annetulla lailla nro 2003-8, jäljempänä ’laki nro 2003-8’. Tässä päätöksessä kuvataan järjestelmä, joka oli käytössä ennen CSPE-maksun vuoden 2016 uudistusta, joka toteutettiin vuoden 2015 lisätalousarviosta 29.12.2015 annetulla lailla nro 2015-1786.

(10) CSPE-maksun tarkoituksena on korvata lisäkuluja, jotka liittyvät julkisesta sähkönjakelusta vakiintuneilta sähköntoimittajilta (EDF ja paikalliset jakeluyritykset) perittäviin maksuihin. Nämä lisäkulut johtuvat lähinnä neljänlaisten toimintapolitiikkojen rahoittamisesta:

a) Ne johtuvat ensinnäkin EDF:n tai paikallisten jakeluyritysten velvollisuudesta ostaa sähköä tietyntyyppisiltä laitoksilta, jotka tuottavat sähköä uusiutuvista energialähteistä (tuulivoima, aurinkosähkö jne.). Tämä kokonaisuus muodostaa 39 prosenttia koko toimenpiteiden kattamalla kaudella 2003–2015 kerätyistä CSPE-maksuista.

b) Ne johtuvat tehokkaan yhteistuotannon rahoituksesta, joka on 25 prosenttia kaudella 2003–2015 kerätyistä CSPE-maksuista. Ranska tarkensi 20 päivänä joulukuuta 2016 päivätyllä muistiolla, että CSPE-maksun tarkoituksena on ainoastaan rahoittaa tehokasta yhteistuotantoa. Ranska selvensi muistiossa, että tuki muodostui toisaalta vuosina 1997–2001 sovelletusta ostosopimusjärjestelmästä, jossa maksettiin korvauksia sellaisille yhteistuotantolaitoksille, joiden energiatehokkuus oli yli 65 prosenttia, ja toisaalta tuesta, jota myönnettiin vuodesta 2013 lähtien tehokkaille maakaasua käyttäville yhteistuotantolaitoksille, joiden tehokkuus on yli 12 MW.

c) Ne johtuvat korvauksista, joita maksetaan sähköntuottajille alueilla, joita ei ole liitetty mannermaan verkkoon (Korsika tai merentakaiset departementit), jotta nämä eivät siirtäisi eteenpäin tuotantokustannuksiaan, jotka ovat Manner-Ranskassa aiheutuvia tuotantokustannuksia korkeammat. Tuotantokustannukset ovat mantereella ydinenergian vuoksi alhaisemmat, jolloin myös loppukuluttajien sähköstä maksamat hinnat ovat mantereella alhaisemmat. Tämä kokonaisuus muodostaa 31 prosenttia kaikista koko tarkastellulla kaudella 2003–2015 kerätyistä CSPE-maksuista. Tästä järjestelmästä, jolla Korsikassa ja merentakaisissa departementeissa sovellettavat sähkötariffit pidetään Manner-Ranskassa sovellettavien tariffien tasolla, käytetään nimitystä ”tariffien tasaaminen”.

d) Lisäkuluista kolme prosenttia aiheutuu ”välttämätöntä perushyödykettä” koskevan erityishinnoittelun täytäntöönpanosta ja sellaisten kustannusten kattamisesta osittain, joita sähköntoimittajille aiheutuu osallistumisesta taloudellisesti heikossa asemassa olevia kotitalouksia koskevan tukijärjestelyn rahoittamiseen.

(11) Komissio korostaa, että näiden CSPE-maksulla rahoitettujen toimintapolitiikkojen lisäksi CSPE-maksulla rahoitetaan vähäisemmässä määrin muita toimintapolitiikkoja. Nämä toimenpiteet muodostavat alle kaksi prosenttia kerätyistä CSPE-maksuista ja vastaavat lähinnä seuraavia toimia:

1) Tuki, jota myönnettiin vuosina 2003–2015 laitoksille, jotka tuottivat sähköä polttamalla kotitalousjätettä. EDF:llä ja paikallisilla jakeluyrityksillä oli tuolloin velvollisuus ostaa näiden laitosten tuottamaa sähköä ministeriön asetuksella vahvistetulla tariffilla. Näille toimijoille aiheutuvat lisäkustannukset korvattiin CSPE-maksulla. Ranska katsoi, että näiden laitosten tuottaman uusiutuvan energian osuus on 50 prosenttia, mikä on linjassa energiatilastoja koskevien IEA:n ja Eurostatin sääntöjen kanssa.

2) Tuki huipputekniikkaa edustaville laitoksille, jotka huolehtivat osaltaan toimitusvarmuudesta. Kyseessä ovat 1990-luvulla rakennetut dieselkäyttöiset laitokset. Niiden käyttötuntimäärä on vähäinen ja riippuu sähköjärjestelmän tarpeista.

3) Tuki erilaisille toimenpiteille (221 miljoonaa euroa vuosina 2003–2015). Ensinnäkin rahoitetaan ns. kiinteän kapasiteetin sopimuksia, joilla on tarkoitus kannustaa tuottamaan energiaa omaan käyttöön (sähköntuotantolaitokset, joiden teho on alle 8 000 kVA, laitokset, joissa on tarkoitus käyttää yhdyskuntajätteen lämpöarvoa) ja jotka Ranskan mukaan tukevat julkista sähkönjakelua. Toiseksi rahoitetaan eri tuottajien kanssa tehtyjä sopimuksia niiden tuotannon ostamisesta.

(12) Energialain L121-7 §:ssä säädetään, että julkisen sähkönjakelun tehtävistä johtuvien kulujen korvaaminen varmistetaan valtion alueelle sijoittautuneiden sähkön loppukäyttäjien suorittamilla maksuilla. Nämä osatekijät yhdessä muodostavat näin ollen yhden ainoan lisäkustannuksen ranskalaisille kuluttajille. Kaikki sähkön loppukäyttäjät, myös omavaraiset sähköntuottajat, maksavat osuutensa, joka määräytyy suhteessa kulutettuihin kilowattitunteihin (kWh). Vuosina 2003–2015 CSPE-maksu vaihteli seuraavasti:

Kerätyn CSPE-maksun määrän vaihtelu 2003–2015

(euroa/MWh)

	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015
CSPE	3,0	3,3	4,5	4,5	4,5	4,5	4,5	4,5	9,0	10,5	13,5	16,5	19,5

Lähde: Tilintarkastustuomioistuimen kertomus 2017.

(13) Maksut hyväksytyiltä loppukäyttäjiltä, jotka ovat käyttäneet julkisen sähköpalvelun nykyaikaistamisesta ja kehittämisestä 10.2.2000 annetun lain nro 2000-108, jäljempänä 'laki nro 2000-108', 22 §:n III momentissa myönnettyjä oikeuksia ja joille toimitukset tehdään julkisen siirtoverkon välityksellä tai julkisessa jakeluverkossa, kerää sen verkon hallinnoinnista vastaava toimija, johon kyseiset kuluttajat on liitetty, perimällä verkkojen käyttötariffeihin nähden ylimääräisiä maksuja.

(14) Caisse des dépôts et consignations, jäljempänä 'CDC', maksaa kyseisen toimijan perimät maksut toimijoille, joille julkisen palvelun tehtävistä aiheutuu kustannuksia. CDC maksaa kerätyt rahamäärät neljä kertaa vuodessa toimijoille, joille tällaisia kustannuksia aiheutuu. Se maksaa valtakunnalliselle energia-asiamiehelle tämän talousarviota vastaavan määrän vuosittain 1 päivänä tammikuuta.

(15) CDC kirjaa nämä eri toimet erityistilille. Talous- ja energiaministerit vahvistavat vuosittain sille aiheutuneet hallintokulut. Mikäli kerättyjen maksujen määrä ei vastaa kyseisenä vuonna todettujen kustannusten määrää, oikaisu tehdään seuraavana vuonna suoritettavissa maksuissa. Mikäli maksettavia määriä ei peritä vuoden aikana, ne lisätään seuraavan vuoden maksuihin ([3]).

(16) Commission de régulation de l'énergie, jäljempänä 'CRE', arvioi vuosittain vuosikertomuksessaan julkisten sähköpalvelujen kustannuksiin liittyvän järjestelyn toimintaa. Korvausjärjestelyistä säädetään muutetussa asetuksessa nro 2004-90 (julkisesta sähkönjakelusta perittävien maksujen korvaamisesta 28.1.2004 annettu asetus nro 2004-90): CRE esittää joka vuosi ennen lokakuun 15 päivää energiaministerille seuraavaksi vuodeksi arvioidut maksut sekä yksikkökorvauksen, joka kerätään jokaista Ranskassa kulutettua kilowattituntia kohti

([3]) Unionin tuomioistuimen tuomio 19.12.2013, Association Vent De Colère! Fédération nationale ym. vastaan Ministre de l'Écologie, du Développement durable, des Transports et du Logement ja Ministre de l'Économie, des Finances et de l'Industrie, C-262/12, ECLI:EU:C:2013:851.

maksujen rahoittamiseksi. CRE:n ehdotus perustuu edellisenä vuonna (n – 1) todettuja kustannuksia koskevaan ilmoitukseen ja seuraavalle vuodelle (n + 1) arvioituja maksuja koskevaan ilmoitukseen. Ilmoitukset saadaan toimijoilta, joille kustannukset aiheutuvat. Kuten johdanto-osan 14 ja 15 kappaleessa selitetään, perintämekanismi on keskitetty CDC:n tasolle.

(17) CRE tarkistaa todetut kustannukset. Jos kustannukset liittyvät uusiutuvien energialähteiden tukemiseen, ne vastaavat tuen määrän ja sen markkinahinnan erotusta, jonka velvoitetut toimijat ovat saaneet tämän energian myynnistä. Viittaus markkinahintaan auttaa näin määrittelemään korvauksen määrän. CRE on täsmentänyt, mitä menetelmää markkinahinnan määrittelyssä käytetään. Se ei vastaa velvoitetun toimijan saamaa todellista markkina-arvoa vaan viitearvoa, joka on vahvistettu käyttämällä eri parametreja (termiinikaupan markkinahinta ja spot-hinta eri tavoin painotettuna alasta riippuen, päivänsisäinen markkinahinta, taseselvityksessä käytettävä hinta), joiden avulla voidaan heijastaa mahdollisimman tarkoin tehokkaan markkinatoimijan käytöstä ja kannustaa velvoitettua toimijaa tehokkuuteen.

(18) Jollei laissa säädettyjen seuraamusten soveltamisesta muuta johdu, CRE lähettää muistutuskirjeen sekä viivästys-seuraamuksen, jonka määräksi on vahvistettu 10 prosenttia maksettavana olevan maksun määrästä, mikäli maksua ei ole suoritettu kahden kuukauden kuluessa eräpäivästä tai sitä ei ole suoritettu täysimääräisenä. Lisäksi, mikäli maksuvelvollinen jättää maksut suorittamatta, energiaministeri määrää 41 §:ssä säädettyjen edellytysten mukaisesti hallinnollisen seuraamuksen.

(19) Verkosta vastaava toimija keräsi CSPE-maksuja vuosina 2003–2015 kaikkiaan 36,9 miljardia euroa, jotka jakaantuivat seuraavasti:

EDF:n perimien CSPE-maksujen määrät

(miljoonaa euroa)

	Uusiut. energia	Yhteistuot.	Tariffien tasaaminen	Sosiaaliset tariffit	Muut	Yhteensä
2003	129	689	332	0	69	1 219
2004	261	835	470	0	89	1 655
2005	186	810	501	98	99	1 694
2006	72	944	540	49	66	1 671
2007	(5)	560	921	(12)	2	1 466
2008	121	488	995	49	41	1 694
2009	293	499	780	42	42	1 656
2010	411	769	678	57	21	1 936
2011	1 231	784	767	32	68	2 882
2012	1 724	741	1 063	70	29	3 627
2013	2 667	823	1 462	134	60	5 146
2014	3 286	545	1 495	251	46	5 623
2015	4 057	626	1 618	304	58	6 663
	14 433	9 113	11 622	1 074	690	36 932

Lähde: Ranskan viranomaisten muistio komission yksiköille – 20.12.2016.

(20) Vuosina 2003–2015 CSPE-maksun muodostuminen vaihteli seuraavasti:

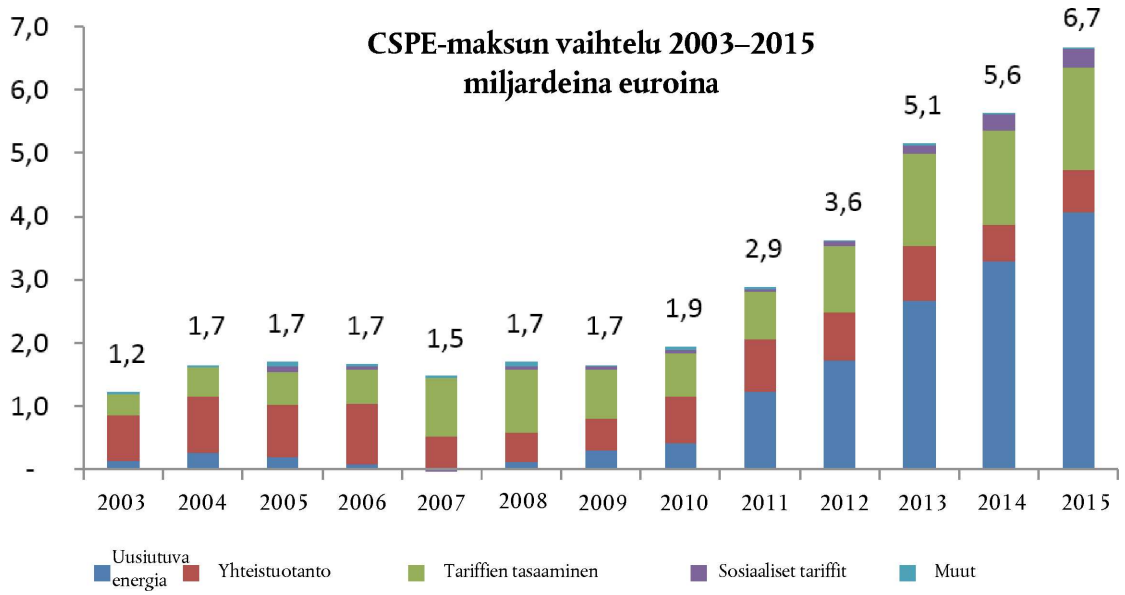

Lähde: Ranska – 20.12.2016 päivätty muistio.

2.2 **CSPE-maksuista myönnetyt alennukset**

(21) Laissa säädetään tietyille kuluttajille suunnatuista kolmesta CSPE-maksun alennusluokasta. Alennukset ovat kumulatiivisia, ja ne esitellään seuraavassa:

a) Teollisuusasiakkailla, jotka kuluttavat yli 7 gigawattituntia (GWh), maksun määrä on enintään 0,5 prosenttia yrityksen arvonlisäyksestä (energialain L121-21 §).

b) Lisäksi energialain L121-21 §:llä rajataan kulutuspaikkakohtainen loppukäyttäjien maksu enintään 627 783 euroon ([4]). Enimmäismäärä mukautettiin vuosittain inflaatioon vuoteen 2013 saakka. Vuosina 2014 ja 2015 enimmäismäärä kasvoi samassa tahdissa yksikkökorvauksen kanssa, kuitenkin enintään 5 prosenttia vuodessa.

c) Vapautuksen CSPE-maksusta voivat saada myös sähköä omaan käyttöönsä tuottavat, 240 GWh:iin asti vuotta ja tuotantopaikkaa kohti (energialain L121-11 §).

(22) Vuosina 2003–2015 nämä CSPE-maksujen erilaiset alennukset, liikenneyrityksiä lukuun ottamatta, olivat 6,8 miljardia euroa ja jakaantuivat seuraavasti:

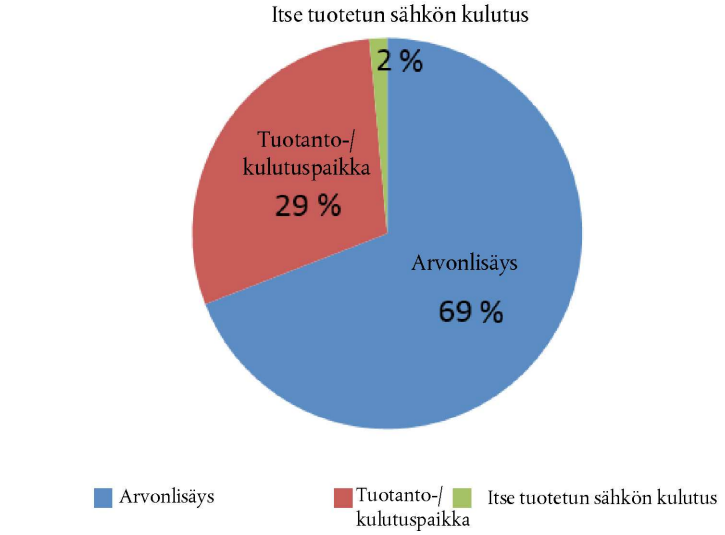

Lähde: Ranska – 15.11.2017.

([4]) 1 päivänä tammikuuta 2015 vahvistettu määrä. Määrää on tarkistettu asteittain. Vuonna 2013 se oli 569 418 euroa.

(23) Seuraavassa nämä enimmäismäärät esitellään yksityiskohtaisesti.

2.2.1 *Maksujen enimmäismäärän asettaminen 0,5 prosentiksi arvonlisäyksestä (energiapolitiikan suuntaukset vahvistavasta ohjelmasta 13.7.2005 annetun lain nro 2005-781 67 §:llä käyttöön otetun energialain L121-21 §)*

(24) Enimmäismäärää, joka on asetettu 0,5 prosentiksi arvonlisäyksestä, sovelletaan yritysasiakkaisiin, jotka kuluttavat yli 7 GWh vuodessa. Enimmäismäärästä säädettiin vuonna 2005 energiapolitiikan suuntaukset vahvistavasta ohjelmasta 13.7.2005 annetulla lailla nro 2005-781, ja se otettiin tosiasiallisesti käyttöön vuonna 2006.

(25) Ranska on ilmoittanut, että enimmäismäärän asettamisella pyrittiin säilyttämään sellaisten sähköintensiivisten yritysten kilpailukyky, jotka toimivat lähinnä metallurgian, paperiteollisuuden, kemian teollisuuden jne. aloilla eli kansainväliselle kilpailulle alttiilla aloilla. Erityisesti kohteena olivat ne yritykset, joiden kulutustaso ylittää vuotuisen 7 GWh:n raja-arvon. Raja-arvon asettamisella rajattiin kuitenkin toimenpiteen vaikutusta muihin kuluttajaryhmiin.

(26) CSPE-maksun enimmäismäärän asettamisesta 0,5 prosentiksi arvonlisäyksestä tehdään ilmoitus CRE:lle, joka tarkistuksen jälkeen päättää asianomaisten määrien takaisinmaksusta. Määrät maksetaan takaisin vasta, kun yrityksen arvonlisäys on tiedossa (eli aikaisintaan vuoden n+1 aikana vuonna n perittyjen määrien osalta).

(27) Ranska on ilmoittanut, että vuosina 2003–2015 myönnettiin alennuksia kaikkiaan 6,8 miljardia euroa. Se osuus kokonaisvapautuksista, joka muodostui CSPE-maksun enimmäismäärän asettamisesta 0,5 prosentiksi arvonlisäyksestä, oli 69 prosenttia (4,7 miljardia euroa). Ranskan ilmoittamien tietojen mukaan enimmäismäärän asettaminen koski vuosina 2003–2015 kaikkiaan 1 636:ta yritystä.

2.2.2 *Paikkakohtaisen enimmäismäärän asettaminen (energialain L121-12 § ja lain nro 2000-108 5 §)*

(28) Tämä enimmäismäärä otettiin käyttöön silloin, kun CSPE-maksu perustettiin edellä mainitun 3.1.2003 annetun lain nro 2003-8 37 §:llä (jolla muutettiin lain nro 2000-108 5 §:ää). Enimmäismäärä tuli voimaan vuonna 2003. Paikkakohtaisen CSPE-maksun enimmäismääräksi vahvistettiin alun perin 500 000 euroa. Myöhemmin enimmäismäärä nostettiin 550 000 euroon vuoden 2011 talousarviosta 29.12.2010 annetun lain nro 2010-1657 37 §:llä. Kyseisessä pykälässä säädettiin enimmäismäärän ajantasaistamisesta samassa suhteessa kuluttajahintaindeksin (tupakkaa lukuun ottamatta) arvioidun kasvuprosentin kanssa, mikä liittyy esitykseen laiksi talousarviosta. Vuonna 2013 parlamentti vahvisti enimmäismääräksi 569 418 euroa ja hyväksyi vuoden 2013 lisätalousarviosta annetun lain 59 §:llä uuden enimmäismäärän ajantasaistamista koskevan säännön, jonka mukaan enimmäismäärää ajantasaistetaan samassa suhteessa CSPE:n yksikkökorvauksen kehityksen kanssa, kuitenkin niin, että nousu on enintään 5 prosenttia vuodessa. Tammikuun 1 päivänä 2015 enimmäismäärä oli 627 783 euroa.

(29) CSPE-maksun kulutuspaikkakohtaisen enimmäismäärän asettamisessa on Ranskan mukaan kyse enimmäismäärästä, joka on 0,5 prosenttia arvonlisäyksestä, mutta siten, että sitä sovelletaan kulutuspaikan eikä yhteiskunnan tasolla. Ranska on lisäksi tarkentanut, että enimmäismäärän asettaminen paikan mukaan mahdollistaa sellaisten yritysten huomioimisen, jotka kuluttavat paljon sähköä yhdessä paikassa olematta kuitenkaan sähköintensiivisiä.

(30) Ranska on ilmoittanut, että vuosina 2003–2015 myönnettiin alennuksia kaikkiaan 6,8 miljardia euroa. Se osuus tästä määrästä, joka muodostui CSPE-maksun kulutuspaikkakohtaisen enimmäismäärän määrittämisestä, oli 29 prosenttia (2,0 miljardia euroa). Ranskan mukaan tästä enimmäismäärästä on hyötynyt 522 yritystä.

2.2.3 *Maksuvapautusta koskevan raja-arvon asettaminen 240 GWh:iin (energialain L121-11 § ja lain nro 2000-108 5 §)*

(31) Itse tuotetun sähkön vapauttaminen oli käytössä jo sähköntuotannon julkisessa rahastossa (CSPE-maksua edeltävä järjestelmä). Rahasto perustettiin julkisen sähköpalvelun nykyaikaistamisesta ja kehittämisestä 10.2.2000 annetun lain 5 §:llä. Rahastoa rahoittivat sellaiset tuottajat, sähkön toimittajat ja sähkön tuojat sekä sähköä omaan käyttöönsä tuottavat, jotka ylittävät asetuksella vahvistetun vuotuisen tuotantomääränsä. Tuotantomääräksi vahvistettiin 240 GWh sähköntuotannon julkisesta rahastosta 6.12.2001 annetulla asetuksella nro 2001-1157, jolla pantiin täytäntöön lain nro 2000-108 5 §.

(32) Sähköntuottaja voi näin ollen saada 240 GWh:iin asti kutakin tuotantopaikkaa kohden vapautuksen maksusta niiden tuottamiensa kilowattituntien osalta, jotka tuottaja on käyttänyt itse. Sama tuottaja voi tarjota tämän vapautuksen yhdelle samalla paikalla sijaitsevalle kuluttajalle, kunhan omaan käyttöön tuottamisen perusteella vapautettujen ja kyseiselle kuluttajalle myytyjen kilowattituntien määrä ei ylitä 240 GWh:n tuotantopaikkakohtaista raja-arvoa.

(33) Ranska on ilmoittanut, että omaan käyttöön tuotetun sähkön vapauttamisen tarkoituksena on rajoittaa itse tuottamaansa sähköä käyttävien kuluttajien verotusta. Nämä rahoittavat omia laitoksiaan ja ovat näin ollen päättäneet olla osallistumatta kansallisen energiapolitiikan rahoittamiseen mutta myös olla hyötymättä siitä.

(34) Vapautus tuli voimaan vuonna 2002. Se säilytettiin silloin, kun CSPE-maksu perustettiin (sähköntuotannon julkisen rahaston tilalle) vuonna 2003 lain nro 2003-8 37 §:llä, jossa todetaan seuraavaa: ”Tuottajan omaa käyttöään varten tuottama sähkö tai sähkö, jonka loppukäyttäjä ostaa omaa käyttöään varten kulutuspaikalla tuotantolaitosta hyödyntävältä kolmannelta toiminnanharjoittajalta, otetaan maksua laskettaessa huomioon 240 miljoonasta kilowattitunnista lähtien yhtä vuotta ja yhtä tuotantopaikkaa kohden.”

(35) Ranska on tarkentanut, että käytännössä tämä vapautus koski pääasiassa teollisuusalueita, joista suurimmalla osalla on yhteistuotantolaitoksia (sähköntuotanto pois lukien), ja että lisäksi yksityishenkilöt eivät hyötyneet vapautuksesta.

(36) Vuonna 2011 omaan käyttöön tuottamisen perusteella vapautuksen oli saanut 88 paikkaa, ja vapautettu määrä oli 11 TWh. Vapautettu määrä oli 94,8 TWh vuonna 2012, 84,6 TWh vuonna 2013 ja 87,4 TWh vuonna 2014 ([5]).

(37) Ranskan mukaan vapautuksesta hyötyi kaudella 2003–2015 kaikkiaan 88 paikkaa. Vapautus vastasi noin kahta prosenttia kaikista myönnetyistä alennuksista, joiden yhteismäärä oli 6,8 miljardia euroa.

2.3 **CSPE-maksusta myönnettyjen alennusten määrä**

(38) Koko tarkastellun kauden 2003–2015 aikana CSPE-maksusta myönnettiin alennuksia kaikkiaan 6,8 miljardia euroa. Alennusten jakautuminen tyypeittäin on esitetty 2.2.1–2.2.3 jaksossa.

2.4 **Toimenpiteiden edunsaajat**

(39) CSPE-maksuista alennusta saavat yritykset ovat suuria sähkönkuluttajia, jotka toimivat noin 227 NACE-luokituksen mukaisella toimialalla. Niiden pääasialliset toimialat ovat metallurgia, kemia-, petrokemia-, kaasu-, paperi- ja ydinteollisuus, ilmailu, sähköntuotanto, autonvalmistus, elintarviketeollisuus ja kuljetus. Yksi yritys voi täyttää samanaikaisesti useampia maksuvapautuksen perusteita.

(40) Näihin toimenpiteiden edunsaajiin voidaan soveltaa yhtä tai useampaa CSPE-maksun enimmäismäärää. Ranskan toimittamien tietojen perusteella koko tarkastellun kauden 2003–2015 aikana 1 664 yritystä hyötyi CSPE-maksujen alennuksista, jotka jakautuvat seuraavasti: 1 636 yrityksen kohdalla CSPE-maksun enimmäismääräksi asetettiin 0,5 prosenttia arvonlisäyksestä, 552 yritykselle vahvistettiin paikkakohtainen enimmäismäärä ja 88 ([6]) yritystä sai maksuvapautuksen omaan käyttöön tuottamisen perusteella. Tietyt yritykset pystyivät kumuloimaan useamman tyyppisiä alennuksia.

2.5 **Toimenpiteiden kesto ja vuoden 2016 uudistus**

(41) CSPE-maksu otettiin käyttöön vuonna 2003. Sen määrää ja jakautumista on käsitelty 2.2.1–2.2.3 jaksossa.

(42) Vuonna 2015 se korvattiin uudella järjestelmällä. Vuoden 2015 lisätalousarviosta 29.12.2015 annetulla lailla nro 2015-1786 uudistettiin energiaverotusta erityisesti julkisesta sähkön- ja kaasunjakelusta perittävien maksujen rahoittamisen osalta. CSPE-maksu siis poistettiin joulukuun 31 päivän 2015 jälkeen tapahtuvan kulutuksen osalta.

(43) Tammikuun 1 päivästä 2016 lähtien toimintapolitiikat, jotka aiemmin rahoitettiin CSPE-maksulla, rahoitetaan valtion talousarviosta.

2.6 **Liikenneyrityksille myönnettyjen CSPE-maksuja koskevien alennusten rajaaminen päätöksen soveltamisalan ulkopuolelle**

(44) Kun otetaan huomioon rautatieliikenneyrityksiin sovellettava lainsäädäntö ([7]), rautateitä käyttäville siirtoyrityksille myönnetyt CSPE-maksujen alennukset on rajattu tämän menettelyn ulkopuolelle ja komissio tekee niistä erillisen päätöksen. Ne on näin ollen rajattu tämän päätöksen soveltamisalan ulkopuolelle.

([5]) Ranskan 5 päivänä toukokuuta 2014 antama vastaus.
([6]) Ranskan viranomaisten 23 päivänä marraskuuta 2017 päivätty kirje ja liite.
([7]) Rautatieyrityksille myönnettäviä valtiontukia koskevat yhteisön suuntaviivat (EUVL C 184, 22.7.2008, s. 13).

(45) Edellä 2.2 jaksossa käsiteltyjen CSPE-maksujen alennusten määrään ei näin ollen sisälly alennuksia, jotka on myönnetty rautatieliikenneyrityksille.

2.7 **Menettelyn aloittamiseen johtaneet syyt**

(46) Komissio arvioi menettelyn aloittamisesta tekemässään päätöksessä ([8]), että toimenpiteet ovat valtiontukea, jonka soveltuvuutta sisämarkkinoille ei ole osoitettu riittävällä tavalla.

2.7.1 *Tuen olemassaolo*

(47) Komissio katsoi, että myönnetyt CSPE-maksujen alennukset olivat valtiontukea.

(48) Se arvioi aluksi, että laissa säädetyt erilaiset alennukset CSPE-maksusta muodostivat valikoivan edun, joka hyödytti itse tuottamaansa sähköä käyttäviä yrityksiä, suuria sähkönkuluttajia ja sähköintensiivisiä kuluttajia. Ensinnäkin sähköä omaan käyttöönsä tuottaville yrityksille myönnetty vapautus CSPE-maksusta, sellaisena kuin se on esitetty menettelyn aloittamisesta tehdyn päätöksen johdanto-osan 144 kappaleessa, on valikoivaa tukea. Toiseksi komissio totesi, että tosiasiassa sellaiset yritykset, jotka ovat voineet hyötyä CSPE-maksun paikkakohtaisesta enimmäismäärästä, ovat saaneet etua, jolloin hyöty on kohdistunut vain tietyille toimialoille. Kolmanneksi CSPE-maksun enimmäismäärän asettaminen 0,5 prosentiksi arvonlisäyksestä koskee ainoastaan teollisuusyrityksiä, jotka ylittävät tietyn kulutuksen raja-arvon, joten sillä myönnetään etua näille yrityksille.

(49) Komissio havaitsi lisäksi, että CSPE-maksusta myönnetyistä alennuksista syntyneet edut rahoitettiin, koko CSPE-maksun tavoin, valtion varoista ja ne olivat valtion toteuttamia. Koska CSPE-maksut ovat alun perin valtion varoja, niistä myönnetyt alennukset ovat sitäkin suuremmalla syyllä valtion varoista luopumista.

(50) Komissio arvioi myös, että CSPE-maksusta myönnetyt erilaiset alennukset saattoivat vaikuttaa jäsenvaltioiden väliseen kauppaan ja vääristää kilpailua, koska toimenpiteistä hyötyviä yrityksiä ja niiden kilpailijoita, joilla ei ollut mahdollisuutta hyötyä toimenpiteistä, kohdeltiin eri tavalla.

2.7.2 *Tuen soveltuvuus sisämarkkinoille*

(51) Komissio totesi toimenpiteiden soveltuvuudesta sisämarkkinoille, että päivänä, jona päätös menettelyn aloittamisesta tehtiin, CSPE-maksu ei ollut yhdenmukaistettu ympäristövero, jota tarkoitetaan valtiontuesta ympäristönsuojelulle annettujen yhteisön suuntaviivojen 153 kohdassa ([9]), eikä yhdenmukaistamaton ympäristövero, jota tarkoitetaan 151 kohdassa, luettuna yhdessä kyseisten vuoden 2008 suuntaviivojen 70 kohdan 14 alakohdan kanssa.

(52) Tähän liittyen komissio totesi, että veron perusteella ei välttämättä ollut kielteistä vaikutusta ympäristöön, koska CSPE-maksua peritään osittain myös uusiutuvista lähteistä tuotetusta sähköstä. Tästä syystä CSPE-maksun ei voida myöskään katsoa tähtäävän ympäristökustannusten sisällyttämiseen CSPE-maksun määrään. Sillä ei myöskään pyritä ohjaamaan tuottajia tai loppukäyttäjiä sellaiseen toimintaan, jossa ympäristöä kunnioitettaisiin enemmän. Päinvastoin, kulutuksen vähentäminen synnyttäisi tarpeen korottaa kerättävää CSPE-maksua, jotta voitaisiin kattaa uusiutuvista lähteistä tuotetun energian tuotantokustannukset. Näin ollen vuoden 2008 suuntaviivojen 4 lukua ([10]) ei voida soveltaa.

(53) Komissio kuitenkin katsoi, että CSPE-maksun alentamiseen tähtääviä toimenpiteitä voitiin analysoida ottamalla huomioon SEUT-sopimuksen 107 artiklan 3 kohdan c alakohta, ja pyysi Ranskaa tarkentamaan niiden järjestelyjä.

(54) Komissio totesi myös, että vuoden 2008 suuntaviivojen tarkistamismenettely oli käynnissä ja että vuoden 2014 suuntaviivoja koskevassa esityksessä oli seuraavat kohdat:

> ”(180) Uusiutuvista lähteistä tuotetun energian tukemisen rahoittaminen maksuilla ei sinänsä kohdistu negatiivisiin ulkoisvaikutuksiin eikä sillä näin ollen ole suoria ympäristövaikutuksia. Se voi kuitenkin johtaa korkeampiin sähkönhintoihin. Sähkökustannusten nousu voi näkyä selvästi erityismaksuna, joka peritään sähkönkuluttajilta sähkönhinnan lisäksi, tai välillisesti sähköntoimittajille aiheutuvina lisäkustannuksina, jotka johtuvat velvoitteista ostaa uusiutuvaa energiaa ja jotka myöhemmin siirretään niiden asiakkaille eli sähkönkuluttajille. Tyypillinen esimerkki olisi sähköntoimittajien velvoittaminen ostamaan tietty prosenttiosuus uusiutuvaa energiaa vihreiden sertifikaattien kautta, joista toimittajalle ei makseta korvausta.

([8]) EUVL C 348, 3.10.2014, s. 78.
([9]) Menettelyn aloittamisesta tehdyn päätöksen 154 ja 155 kohta.
([10]) 4 luku: Ympäristöverojen alennuksena tai ympäristöveroista vapautuksena myönnettävä tuki

(181) Periaatteessa kaikkien energiankäyttäjien olisi vastattava uusiutuvan energian tukemisen rahoittamisesta aiheutuvista kustannuksista. Jotkin alennukset voivat kuitenkin olla tarpeen, jotta voidaan varmistaa riittävä rahoituspohja uusiutuvien energialähteiden tukemiselle (84). Jotta yritykset, joihin uusiutuvien energialähteiden tukemisen rahoittamiskustannukset erityisesti vaikuttavat, eivät joutuisi vaikeaan kilpailuasemaan, jäsenvaltiot voivat haluta korvata osittain nämä lisäkustannukset helpottaakseen uusiutuvista lähteistä tuotetun energian tukemisen rahoitusta ja välttääkseen hiilivuodon. Suuri yleisö suhtautuu edelleen penseästi sellaisten kunnianhimoisten toimenpiteiden hyväksymiseen, joilla on tarkoitus tukea uusiutuvia energialähteitä, jos yrityksille, joihin kohdistuu suurimmat vaikutukset, ei myönnetä minkäänlaista korvausta. Toisaalta jos tällainen korvaus on liian suuri tai se myönnetään liian monille sähkönkuluttajille, vastaanotto voi yhtä lailla olla penseä."

(55) Komissio totesi lisäksi, että vuoden 2014 suuntaviivoja koskevan esityksen (229 kohta) mukaan tukea, joka myönnetään alennuksina maksuista, joilla rahoitetaan uusiutuvista energialähteistä tuotetun energian tukemista, arvioidaan valtiontuesta ympäristönsuojelulle ja energia-alalle annettujen uusien suuntaviivojen mukaisesti suuntaviivojen hyväksymisen jälkeen (vaikka tuet olisi myönnetty ennen vuoden 2014 suuntaviivojen voimaantuloa).

(56) Koska Ranska oli toimittanut hyvin vähän tietoja alennusten tavoitteesta ja niiden perusteluista, komissio epäili muutenkin tuen soveltuvuutta sisämarkkinoille. Sen vuoksi se pyysi Ranskaa tarkentamaan i) toimenpiteen edistämää yhteisen edun mukaista tavoitetta sekä ii) toimenpiteen tarkoituksenmukaisuutta ja iii) sen kannustavaa vaikutusta samoin kuin iv) kauppaan kohdistuvien kielteisten ja ei-toivottujen vaikutusten riittävää ehkäisemistä.

(57) Komissio katsoikin aloittamispäätöksessään, että Ranska ei ollut perustellut riittävästi sellaisten toimenpiteiden soveltuvuutta sisämarkkinoille, joilla pyritään alentamaan tiettyjen tuensaajien maksamia CSPE-maksuja.

2.8 **Vuoden 2014 suuntaviivojen hyväksyminen**

(58) Vuoden 2014 suuntaviivat tulivat voimaan 1 päivänä heinäkuuta 2014. Niissä on uutena 3.7.2 jakso "Tuki, joka myönnetään alennuksina maksuista, joilla rahoitetaan uusiutuvista lähteistä tuotetun energian tukemista".

(59) Kyseisessä jaksossa todetaan ensinnäkin, että energiapolitiikkojen rahoittamiseksi kerätyillä maksuilla ei ole suoria ympäristövaikutuksia eivätkä ne tarkkaan ottaen ole ympäristöveroja, joilla pyritään lisäämään ympäristön kannalta haitallisen toiminnan kustannuksia. Ne voivat kuitenkin edistää ympäristönsuojelua epäsuorasti mahdollistamalla sellaisten tukijärjestelmien rahoittamisen, jotka edistävät ympäristönsuojelua.

(60) Toiseksi suuntaviivoissa todetaan, että tietyissä tapauksissa sähkön käytöstä perittävään maksuun perustuvaa tukitoimenpiteiden rahoitusjärjestelmää voidaan harkita vain, jos yritykset, joihin uusiutuvan energian tukemisen rahoittamiseen liittyvät kustannukset erityisesti vaikuttavat, voivat hyötyä alennuksista.

(61) Kolmanneksi suuntaviivoissa määritellään alennustasot, jotka on katsottu hyväksyttäviksi, jotta säilytetään tukitoimenpiteiden taloudellinen hyväksyttävyys ja vältetään kulujen liian merkittävä siirtäminen muiden kuluttajien maksettavaksi.

(62) Vuoden 2014 suuntaviivojen 3.7.3 jaksossa säädetään mahdollisuudesta hyväksyä mukauttamissuunnitelma, jolla lähennetään kansallisesti vahvistettuja alennustasoja asteittain alennustasoihin, jotka ovat suuntaviivojen mukaisia ja oikeasuhteisia valtiontukia koskevaan sääntelyyn nähden.

3. **ASIANOMAISTEN HUOMAUTUKSET**

(63) Aloittamispäätöksestä on esitetty seuraavat huomautukset, jotka eivät kuitenkaan koske liikenneyrityksiä, joita käsitellään erikseen.

3.1 **EDF**

(64) EDF toimitti huomautuksensa komissiolle 17 päivänä marraskuuta 2014. EDF-konsernin mukaan sen saamat vapautukset koskevat lähes […] prosentin osuudelta omaan käyttöön tuotetun sähkön kuluttamista julkiseen verkkoon syötettävän sähkön tuottamiseksi. EDF:n mukaan tämä omaan käyttöön tuottaminen koskee toisaalta voimaloiden apulaitteiden sähkönkulutusta ja toisaalta vesivoimalaitoksissa energian siirtoon käytettävien pumppausasemien sähkönkulutusta, joka katetaan ydinvoimalla.

(65) Konserni katsoo, että tämä omaan käyttöön tarkoitettu sähköntuotanto on vapautettava kokonaan CSPE-maksusta toisaalta 51 kohdassa mainitun neuvoston direktiivin 2003/96/EY ([11]) mukaisesti, koska sen 14 artiklan 1 kohdan a alakohdassa säädetään, että jäsenvaltiot vapauttavat valmisteverosta energiatuotteet ja sähkön, joita käytetään sähkön tuottamiseen tai sähköntuotantokyvyn säilyttämiseen, ja toisaalta sen päätöksen nojalla, jolla vahvistetaan EEG 2014 -lailla ([12]) käyttöön otettu valtiontukiin liittyvä Saksan järjestelmä, joka koskee EEG-lisämaksua.

(66) EDF täydensi vielä huomautustaan korostamalla, että on tarpeen varmistaa johdonmukaisuus sellaisten eri jäsenvaltioissa käytössä olevien energiamaksuja koskevien vapautusjärjestelmien välillä, jotka hyödyttävät erityisesti sähköintensiivisiä teollisuudenaloja. Vapautusten käsittelyn erilaisuus jäsenvaltioiden välillä voisi nimittäin lisätä kilpailukyvyn eroja, joita tällä hetkellä havaitaan eri markkinoilla.

3.2 **ALFI**

(67) ALFI-konserni (Air Liquide France Industrie) toimitti huomautuksensa komissiolle 3 päivänä marraskuuta 2014. Konserni korosti ensinnäkin, että sille aiheutuvat energiaan liittyvät kulut muodostavat […]–[…] prosenttia tuotantokustannuksista. Toiseksi ALFI totesi, että sähkön hinnan liian suuri korottaminen kannustaisi teollisuuskaasuja käyttäviä eri teollisuudenaloja (kemia, teräs, petrokemia, lasi) sisällyttämään teollisuuskaasujen tuotannon pienemmässä mittakaavassa omaan tuotantoonsa, mikä lisäisi energiankulutusta maailmanlaajuisesti.

(68) Tämän jälkeen ALFI kiisti sen, että CSPE-maksujen alennuksilla synnytettäisiin hyötyä niiden kohteena oleville tuensaajille. Konsernin mukaan kyseisillä CSPE-maksun alennuksilla vastataan vain toimitusvarmuutta koskevaan yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvään palveluun, eivätkä alennukset näin ollen ole tukea, mutta konserni ei määritellyt oikeusperustaa tarkasti.

(69) ALFI arvioi, sanotun kuitenkaan rajoittamatta sen näkemystä, että kyse ei ole valtiontuesta, kuten edellisessä johdanto-osan kappaleessa korostetaan, että jos nämä CSPE-maksujen alennukset määriteltäisiin valtiontueksi, ne olisivat vuoden 2014 suuntaviivojen 3.7.2 jakson mukaisia, sillä kyseisessä kohdassa tunnustetaan tietyin edellytyksin eriyttämisen ja sähköintensiivisille teollisuusyrityksille kohdennettujen alennusten soveltuvuus sisämarkkinoille. Näin ollen jos todetaan tuen olemassaolo, sen takaisin periminen olisi kuitenkin suljettava pois.

3.3 **UNIDEN**

(70) UNIDEN, joka on Ranskan energiavaltaisten teollisuudenalojen etuja edustava yhdistys, toimitti huomautuksensa komissiolle 3 päivänä marraskuuta 2014. Yhdistyksen mukaan CSPE-maksujen alennuksilla on useita yhteisen edun mukaisia tavoitteita, joiden johdosta kyseiset toimenpiteet soveltuvat sisämarkkinoille SEUT-sopimuksen 107 artiklan 3 kohdan ja vuoden 2014 suuntaviivojen nojalla.

(71) Ensinnäkin toimenpiteillä pyritään ylläpitämään sellaisten teollisuudenalojen kilpailukykyä, jotka ovat alttiina kansainväliselle kilpailulle. Toiseksi niillä on sosiaalinen päämäärä. Kolmanneksi niillä on taloudellisen, sosiaalisen ja alueellisen yhteenkuuluvuuden tavoite, johon sisältyy erityisesti kaikkein heikoimmassa asemassa olevien kuluttajien suojelu. Lisäksi toimenpiteillä on täysin Euroopan unionin oikeuden mukaisesti energiatehokkuutta koskeva tavoite.

4. **RANSKAN HUOMAUTUKSET**

(72) Ranska toimitti huomautuksia sekä toimenpiteiden luokittelusta että niiden soveltuvuudesta sisämarkkinoille.

4.1 **Paikkakohtaisen enimmäismäärän asettaminen CSPE-maksulle ja CSPE-maksun enimmäismäärän asettaminen 0,5 prosentiksi arvonlisäyksestä eivät sisällä valtiontukea**

(73) Ranskan pääasialliset argumentit sen perustelemiseksi, että toimenpiteet eivät ole valtiontukea, liittyvät toisaalta siihen, että toimenpiteet eivät ole valikoivia, ja toisaalta siihen, että ne eivät vääristä kilpailua.

4.1.1 *Valikoivuutta koskevien väitteiden torjuminen*

(74) Ranskan mukaan toimenpiteet eivät ole valikoivia kolmesta pääasiallisesta syystä:

([11]) Neuvoston direktiivi 2003/96/EY, annettu 27 päivänä lokakuuta 2003, energiatuotteiden ja sähkön verotusta koskevan yhteisön kehyksen uudistamisesta (EUVL L 283, 31.10.2003, s. 51).
([12]) SA.38632 – Saksan uusiutuvaa energiaa koskevan lain uudistaminen.

(75) Ensinnäkin oikeuskäytännön mukaan se, että jäsenvaltiot ottivat käyttöön lisämaksuja koskevia alennuksia, ei riittänyt synnyttämään valikoivuutta, koska yritykset, jotka ylittivät asetetut kynnysarvot, eivät olleet tosiasiallisesti samassa tilanteessa kuin muut yritykset. Tuomioistuimen oikeuskäytännössä on näin ollen katsottu, että paikkakohtaisen enimmäismäärän asettaminen ei riittänyt tekemään toimenpiteestä valikoivaa ja että enimmäismäärän asettaminen veroille ei välttämättä muodosta valikoivaa tukea ([13]). CSPE-maksun enimmäismäärän asettamisesta 0,5 prosentiksi arvonlisäyksestä Ranska muistutti perustuslakituomioistuimensa (Conseil constitutionnel) oikeuskäytäntöön ([14]) nojautuen, että katsoessaan CSPE-maksun olevan verotuksen yhdenvertaisuusperiaatteen mukainen tuomari tunnusti, että tämän enimmäismäärän asettamisesta hyötyvät tahot olivat tosiasiallisesti erilaisessa tilanteessa kuin muut yritykset, minkä vuoksi tuki ei ollut valikoivaa.

(76) Toiseksi Ranska katsoi erityisesti omaan käyttöön tuottamiseen liittyen, että CSPE-maksusta itse tuottamaansa sähköä käyttäville kuluttajille myönnetty vapautus koskee sellaisia tuensaajia, jotka ovat tosiasiallisesti erilaisessa tilanteessa kuin muut CSPE-maksua maksavat, mikä sulkee pois tuen valikoivuuden.

(77) Kolmanneksi sitä, että toimenpide ei ole valikoiva, perustelee toimenpiteiden taustalla olevan Ranskan verojärjestelmän luonne, joka ei ole millään tavalla valikoiva. Ranskan mukaan CSPE-maksujen enimmäismäärien asettaminen on seurausta Ranskan verojärjestelmän luonteesta, jonka mukaan verorasituksessa on otettava huomioon jokaisen maksukyky.

(78) Ranska korostaa olevan loogista, että itse tuottamaansa sähköä käyttävät kuluttajat, jotka tuottavat sähköä uusiutuvista energialähteistä tai yhteistuotantolaitoksissa ja jotka toimivat lähinnä kemian, rauta- ja terästeollisuuden ja petrokemian toimialoilla, on vapautettu CSPE-maksujen sen osan maksamisesta, jolla rahoitetaan sähkön tuottamista uusiutuvista energialähteistä tai tuetaan yhteistuotantoa. Näiden tuottama sähkö ei nimittäin ole saanut mitään CSPE-maksuilla rahoitettua julkista tukea, vaikka se edistää ympäristönsuojelun tavoitetta, johon pyritään tukemalla uusiutuvista energialähteistä tai yhteistuotantolaitoksissa tuotettavaa sähköä, jota rahoitetaan CSPE-maksuilla samalla tavoin kuin julkiseen verkkoon syötettävää sähköä. Ranska korostaa, että tästä syystä sähköä uusiutuvista energialähteistä tai yhteistuotantolaitoksissa omaan käyttöönsä tuottavien kuluttajien vapauttaminen CSPE-maksun maksamisesta ei ole valikoivaa tukea.

4.1.2 *Kilpailun vääristymistä koskevien väitteiden torjuminen*

(79) Ranska korostaa, että samanlainen toimenpide oli olemassa jo, ennen kuin CSPE-maksu tuli voimaan vuonna 2003. Näin ollen Ranska katsoo, että tuki on vaikuttanut vain vähän Ranskassa toimivien yritysten talous- ja kilpailutilanteeseen.

4.2 **Jos luokitteleminen tueksi vahvistetaan, paikkakohtaisen enimmäismäärän asettaminen CSPE-maksulle ja CSPE-maksun enimmäismäärän asettaminen 0,5 prosentiksi arvonlisäyksestä on sisämarkkinoille soveltuvaa tukea**

(80) Jos luokitteleminen tueksi kuitenkin vahvistetaan, Ranska ehdottaa CSPE-maksun sisämarkkinoille soveltuvuuden analysoimista seuraavien kolmen lähestymistavan mukaisesti:

(81) Ensinnäkin toimenpiteiden soveltuvuus sisämarkkinoille perustuu siihen, että niissä noudatetaan direktiivin 2003/96/EY säännöksiä (ks. 4.2.1 jakso).

(82) Toiseksi, koska CSPE-maksua voidaan pitää ympäristöverona, sen alennukset ovat täysin yhteensopivia valtiontuesta ympäristönsuojelulle annettujen yhteisön suuntaviivojen ([15]), jäljempänä 'vuoden 2001 suuntaviivat', vuoden 2008 suuntaviivojen ja vuoden 2014 suuntaviivojen mukaisia (ks. 4.2.2 jakso).

(83) Kolmanneksi, jos CSPE-maksua ei voitaisi luokitella ympäristöveroksi, sitä koskevat enimmäismäärät olisivat vuoden 2014 ympäristösuuntaviivojen mukaisia uusiutuvan energian rahoittamiseen käytetyn CSPE-maksun osion osalta ja SEUT-sopimuksen 107 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisia CSPE-maksun muiden osioiden osalta (ks. 4.2.3 jakso).

4.2.1 *Toimenpiteiden soveltuvuus sisämarkkinoille johtuu direktiivin 2003/96/EY säännösten noudattamisesta*

(84) Ranska korostaa, että kyseinen direktiivi mahdollistaa tietyt vapautukset:

([13]) Unionin tuomioistuimen tuomio 15.11.2011, Euroopan komissio v. Government of Gibraltar ja Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin Yhdistynyt kuningaskunta, C-106/09, ECLI:EU:C:2011:732.
([14]) Päätös 2005-516 DC, 7.7.2005.
([15]) Yhteisön suuntaviivat valtiontuesta ympäristönsuojelulle (EYVL C 37, 3.2.2001, s. 3).

(85) Ensinnäkin direktiivin 14 artiklan 1 kohdan a alakohdassa sallitaan vapauttaminen sellaisista maksuista, jotka liittyvät sähköön, jota käytetään sähkön tuottamiseen tai sähköntuotantokyvyn säilyttämiseen. Tämä vapautus kattaa suurelta osin tarkasteltavana oleviin toimenpiteisiin sisältyvän, sähköä omaan käyttöönsä tuottavien kuluttajien vapauttamisen CSPE-maksusta.

(86) Toiseksi direktiivin 15 artiklan 1 kohdan e alakohdassa sallitaan vapautukset maksuista omaan käyttöön tuotetun ja yhteistuotannosta saatavan sähkön osalta.

(87) Direktiivin 17 artiklan 1 kohdan alakohdassa sallitaan osittaiset vapautukset ”energiaintensiivisten yritysten” eli sellaisten yritysten hyväksi, jotka määritelmän mukaan ovat liiketoimintayksikköjä, joissa energiatuotteiden ja sähkön ostot ovat 3 prosenttia tuotantoarvosta tai joilta kannettavat energiaverot ovat 0,5 prosenttia jalostusarvosta.

4.2.2 *Jos CSPE-maksu luokitellaan ympäristöveroksi, sen enimmäismäärien asettaminen on valtiontukiin sovellettavien sääntöjen mukaista*

(88) Ranska arvioi komission kanssa käymässään kirjeenvaihdossa, että CSPE-maksua voidaan pitää ympäristöverona, sellaisena kuin se on määritelty vuoden 2008 suuntaviivojen 70 kohdan 14 alakohdassa. Ranska katsoikin, että veron perusteella oli kielteisiä ympäristövaikutuksia, vaikka tarkoituksena on uusiutuvien energialähteiden rahoittaminen, ja että järjestelmä on näin ollen ympäristöystävällinen. Tästä luokittelusta seuraa, että toimenpiteiden soveltuvuutta sisämarkkinoille arvioidaan ottaen huomioon kolme perättäistä soveltuvuusperustetta.

(89) Ensinnäkin vuosien 2003–2008 osalta CSPE-maksun alennusten soveltuvuutta on arvioitava vuoden 2001 suuntaviivojen perusteella. Ranskan mukaan tämä yhteensopivuus varmistetaan sillä, että tuensaajat maksavat suuren osan, vähintään 20 prosenttia, CSPE-maksusta vuoden 2001 suuntaviivojen 51 kohdan 1 alakohdan a ja b alakohdan mukaisesti.

(90) Toiseksi Ranska katsoo, että toimenpiteet ovat vuoden 2008 suuntaviivojen mukaisia vuosien 2008–2014 osalta. Yhtäältä Ranska pitää CSPE-maksua ympäristöverona. Toisaalta vuoden 2008 suuntaviivojen 4 kohdan mukaan ympäristöverot soveltuvat sisämarkkinoille. Näin ollen toimenpiteiden soveltuvuus sisämarkkinoille olisi osoitettu riittävällä tavalla.

(91) Ranska katsoo, että CSPE-maksulle asetetut kaksi enimmäismäärää ovat 1 päivästä heinäkuuta 2015 toimenpiteiden päättymiseen vuonna 2015 sovellettujen vuoden 2014 suuntaviivojen ja erityisesti niiden 170 kohdan mukaisia.

4.2.3 *Soveltuvuus sisämarkkinoille perustuu toisaalta vuoden 2014 suuntaviivojen 3.7.2 jaksoon ja toisaalta SEUT-sopimuksen 107 artiklan 3 kohdan c alakohtaan*

(92) Ranska suostui 22 päivänä lokakuuta 2015 antamassaan ilmoituksessa kuitenkin harkitsemaan mahdollisuutta olla pitämättä CSPE-maksua ympäristöverona ja tekemään siitä johtopäätöksiä analysoidessaan maksun soveltuvuutta sisämarkkinoille toisaalta vuoden 2014 suuntaviivojen 3.7.2 jakson ja toisaalta SEUT-sopimuksen 107 artiklan 3 kohdan c alakohdan suhteen.

4.2.3.1 CSPE-maksun alentaminen mahdollistaa sinällään uusiutuvien energialähteiden rahoittamisen

(93) Ranskan mukaan toimenpiteiden yhdenmukaisuus vuoden 2014 suuntaviivojen kanssa on osoitettu. Ranska mainitsi yksiselitteisesti 3.7.2 jakson oikeusperustana tarkasteltavana olevien toimenpiteiden ([16]) sisämarkkinoille soveltuvuuden arvioinnille.

(94) Ensimmäiseksi Ranska huomauttaa, että kaikki tuet, jotka on myönnetty ennen 1 päivää tammikuuta 2011 alennuksina maksuista, joilla rahoitetaan uusiutuvista energialähteistä tuotetun sähkön tukemista, voidaan todeta sisämarkkinoille soveltuviksi, kuten vuoden 2014 suuntaviivojen 248 kohdassa todetaan.

(95) Toiseksi Ranska katsoo vuoden 2011 jälkeisen ajan osalta, että tukia voidaan myöntää, kunhan niihin sovelletaan mukauttamissuunnitelmaa, jolla varmistetaan puolueettomin perustein, että tarkasteltujen toimenpiteiden yhteydessä myönnettyjen alennusten tasoja lähennetään vuoden 2014 suuntaviivojen 3.7.2 jaksossa sallittuihin tasoihin.

([16]) Ranskan muistio, 22.10.2015.

(96) Ranska korostaa, että 50 prosenttia polttolaitoksille myönnettävästä tuesta on luokiteltava tueksi uusiutuvan energian tuotannolle, sillä 50 prosenttia poltetuista jätteistä on biohajoavia, kuten IEA:n ja Eurostatin tilastoista käy ilmi.

4.2.3.2 CSPE-maksun alentaminen mahdollistaa sinällään yhteistuotannon, tariffien tasaamisen ja sosiaalisten tariffien rahoittamisen.

(97) CSPE-maksujen sen osion osalta, joka ei koske uusiutuvia energialähteitä käyttävän sähköntuotannon rahoittamista, Ranska toimitti yksityiskohtaisen analyysin toimenpiteiden soveltuvuudesta sisämarkkinoille, ja komissio kuvaa sitä jäljempänä.

4.2.4 *Enimmäismäärien yhteisen edun mukainen tavoite*

(98) Ranska katsoo, että perussopimus muodostaa riittävän oikeudellisen perustan sen perustelemiselle, että toimenpide soveltuu sisämarkkinoille, niiden CSPE-maksun enimmäismäärien osalta, jotka koskevat ”muita toimintapolitiikkoja kuin uusiutuvien energialähteiden kehittämistä, koska uusiutuvien energialähteiden kehittämisen rahoittamiseen käytettävän CSPE-maksun osion enimmäismääristä säädetään valtiontuesta ympäristönsuojelulle ja energia-alalle vuonna 2014 annetuissa suuntaviivoissa.”

(99) Ranska toteaa ensinnäkin, että unionin lainsäädännön nojalla on mahdollista pitää lainmukaisena sitä, että sähköintensiivisille yrityksille ei aiheudu liiallisia sähkön toimituskustannuksia suhteessa seuraaviin yhteisen edun mukaisiin tavoitteisiin: i) yhteistuotanto, ii) alueellisen yhteenkuuluvuuden ja syrjäisimpien alueiden suojelun tavoite, iii) sosiaalisen yhteenkuuluvuuden ja syrjäytymisen torjunnan tavoite.

1) Ensinnäkin yhteistuotannon tukemista perustellaan yhtäältä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2004/8/EY ([17]) ja toisaalta 7 ja 8 päivänä maaliskuuta 2007 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston päätöksellä asettaa tavoitteeksi energiankulutuksen vähentäminen, missä yhteistuotannolla on tärkeä rooli. Ranska toteaa, että yhteistuotannon tukemiseen liittyvään CSPE-maksun osioon voi sisältyä tuki muiden kuin biohajoavien jätteiden polttamiseen, koska niitä käytetään tehokkaassa yhteistuotannossa.

2) Toiseksi tariffien tasaaminen edistää unionin tasoista alueellisen yhteenkuuluvuuden tavoitetta, joka tunnustetaan Euroopan unionista tehdyn sopimuksen, jäljempänä ’SEU-sopimus’, 3 artiklassa. Ranska toteaa lisäksi, että tämän toimintapolitiikan yhteisen edun mukainen tavoite perustuu SEUT-sopimuksen 174 artiklaan, SEUT-sopimuksen 349 artiklaan ja SEUT-sopimuksen 107 artiklan 3 kohdan a alakohtaan.

3) Kolmanneksi sosiaalisten tariffien yhteisen edun mukaista tavoitetta tukevat ranskan mukaan SEU-sopimuksen 3 artikla ja SEUT-sopimuksen 174 artikla. Ranska muistuttaa, että tämän toimintapolitiikan tavoitetta voidaan perustella myös Euroopan unionin perusoikeuskirjan 1 artiklalla. Ranska mainitsee seuraavaksi Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/72/EY ([18]) johdanto-osan 45 kappaleen, jonka mukaan ”jäsenvaltioiden olisi toteutettava tarvittavat toimenpiteet heikossa asemassa olevien asiakkaiden suojelemiseksi […] markkinoilla”. Ranska huomauttaa, että sähkön sosiaalinen hinnoittelu takaa välttämättömän hyödykkeen saatavuuden ja edistää näin osaltaan yksilön ihmisarvon suojelua.

(100) Ranskan mukaan paikkakohtaisen enimmäismäärän asettamisella CSPE-maksulle ja CSPE-maksun enimmäismäärän asettamisella 0,5 prosentiksi arvonlisäyksestä pyritään toiseksi yritysten kilpailukyvyn säilyttämiseen SEUT-sopimuksen 173 artiklan 1 kohdan mukaisesti. Ranska toteaa lisäksi, että direktiivi 2003/96/EY antaa jäsenvaltioille mahdollisuuden myöntää vapautuksia energiaintensiivisille yrityksille näiden kilpailukyvyn säilyttämiseksi. Sama mahdollisuus tunnustetaan myös vuoden 2014 suuntaviivojen 3.7.2 jaksossa uusiutuvien energialähteiden rahoittamisen osalta. Jos tämä kilpailukyvyn säilyttämistä koskeva tavoite ei riitä perustelemaan yhteisen edun olemassaoloa, se perustelee Ranskan mukaan osaltaan yhteisen edun mukaista tavoitetta.

4.2.4.1 Tarpeellisuus

(101) Toimenpiteiden tarpeellisuus on Ranskan mukaan perusteltu asianmukaisesti, sillä niillä lujitetaan tuensaajayritysten kilpailukykyä ja ehkäistään riskiä niiden siirtymisestä muualle. Lisäksi toimenpiteet on kohdistettu ja enimmäismäärät mitoitettu asianmukaisesti, joten ne eivät ole syrjiviä. Ranska huomautti tähän liittyen, että tarkasteltavana olevien kahden vapautusryhmän, paikkakohtaisen ja arvonlisäykseen sidotun enimmäismäärän, raja-arvot ovat keskenään johdonmukaiset, koska paikkakohtaisessa enimmäismäärässä on kyse siitä, että arvonlisäyksestä laskettavaa 0,5 prosentin enimmäismäärää sovelletaan paikkakohtaisesti. Lisäksi tuensaajat valitaan avointen ja puolueettomien kriteerien perusteella pyrkien kohdistamaan toimenpiteet niihin yrityksiin, jotka ovat kaikkein altteimpia kilpailukyvyn heikkenemiselle.

([17]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/8/EY, annettu 11 päivänä helmikuuta 2004, hyötylämmön tarpeeseen perustuvan sähkön ja lämmön yhteistuotannon edistämisestä sisämarkkinoilla ja direktiivin 92/42/ETY muuttamisesta (EUVL L 52, 21.2.2004, s. 50).

([18]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/72/EY, annettu 13 päivänä heinäkuuta 2009, sähkön sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä ja direktiivin 2003/54/EY kumoamisesta (EUVL L 211, 14.8.2009, s. 55).

(102) Ranska perustelee toimenpiteiden tarpeellisuutta myös sillä, että näiden alennusten kyseenalaistaminen aiheuttaisi lisäkustannuksia, jotka olisivat arviolta 12–24 prosenttia arvonlisäyksestä. Ranska toteaa lisäksi, että energialaskun kasvu kahdella eurolla MWh:a kohti vastaisi tuotantokustannusten kahden prosentin kasvua, mikä olisi enemmän kuin näiden yritysten ”nettomarginaali”. Ranskan mukaan CSPE-maksualennusten poistamisesta aiheutuva taloudellinen lisäpanostus vain kasvattaisi tässä tapauksessa riskiä sähköintensiivisten yritysten siirtymisestä muualle ja muodostaisi riskin kohteena olevien toimintapolitiikkojen rahoitukselle siirtämällä rasituksen muille kuluttajille.

4.2.4.2 Tuen tarkoituksenmukaisuus

(103) Ranska katsoo, että tuen tarkoituksenmukaisuutta voidaan perustella direktiivillä 2003/96/EY, jonka mukaan yritykset, joiden maksama energiavero on 0,5 prosenttia niiden jalostusarvosta, voivat saada vapautuksen tämän raja-arvon ylittävältä osuudelta, toisaalta siksi, että verotusta ei ole yhdenmukaistettu, ja toisaalta kansainvälisen kilpailukyvyn menettämisen riskin vuoksi.

(104) CSPE-maksun alennukset ovat siis Ranskan mukaan asianmukaisia tilanteessa, jossa verotusta ei ole yhdenmukaistettu kaikilta osin, ja kun otetaan huomioon Euroopan kilpailukyvyn tuntuva heikkeneminen.

4.2.4.3 Suhteellisuusperiaate

(105) Ranska korostaa seuraavaksi, että CSPE-maksun alennukset ovat oikeasuhteisia. Ne vastaavat keskimäärin 31–34 prosentin osuutta kokonaismaksusta eli 5,1–5,6 euroa megawattitunnilta (vuoden 2014 arvio), kun ne suhteutetaan CSPE-maksuun, joka oli samaan aikaan 16,5 euroa/MWh. Ranska huomauttaa, että tämä 31–34 prosentin osuus on korkeampi kuin vuoden 2008 suuntaviivoissa ja vuoden 2014 suuntaviivojen 3.7.1 ja 3.7.2 kohdassa sallittu vähimmäismäärä, minkä vuoksi se on oikeasuhteinen.

(106) Alennuksia voidaan Ranskan mukaan pitää oikeasuhteisina, koska tuensaajille jää kuitenkin maksettavaksi riittävän suuri osuus CSPE-maksusta.

(107) Ranska on ilmoittanut CSPE-maksun määrät tuensaajaa kohden vuoden 2014 osalta. Komissio toteaa näin ollen, että pelkästään vuonna 2014 ainakin 124 tuensaajaa maksoi CSPE-maksun, jonka määrä oli alhaisempi kuin vuoden 2014 suuntaviivojen 188 kohdassa määritelty 15 prosentin osuus.

4.2.4.4 Toimenpiteiden kannustavuus

(108) Ranska arvioi, että tätä ehtoa ei voida soveltaa tässä tapauksessa. Se muistuttaa, että toimenpiteiden tarkoitus ei ole kannustaa tuensaajia muuttamaan käyttäytymistään vaan niillä pyritään pikemminkin estämään ennakoivasti niiden kilpailukyvyn heikkeneminen.

4.2.4.5 Kilpailua vääristävien vaikutusten rajoittaminen ja kustannusten ja etujen hyvä tasapaino

(109) Ranska esittää tässä yhteydessä, että toteutettujen CSPE-maksuvapautusten ansiosta on nimenomaan mahdollista rajoittaa kilpailun vääristymistä. Se toteaakin huomautuksissaan, että CSPE-maksun enimmäismääristä huolimatta hintaero Ranskan ja Pohjois-Amerikan välillä on edelleen merkittävä, noin 10 euroa/MWh, sähköintensiivisten yritysten osalta. Ranska lainaa myös ICF:n tekemää tutkimusta ([19]), jonka mukaan Ranska myöntää vähemmän vapautuksia kuin Saksa, Italia ja Tanska.

4.2.4.6 CSPE-maksun enimmäismäärien soveltuvuus sisämarkkinoille silloin, kun myöntämisen tavoitteena on jokin muu kuin uusiutuvia energialähteitä käyttävän sähköntuotannon tai tehokkaan yhteistuotannon rahoittaminen tai tariffien tasaamisen ja sosiaalisten tariffien tukeminen

(110) Johdanto-osan 11 kappaleen 1–3 kohdassa kuvattujen CSPE-maksun muiden osioiden osalta Ranska toimitti seuraavat tiedot:

1) Biohajoavien jätteiden polttamiselle myönnettävästä tuesta Ranska korostaa ensinnäkin yhteistä etua, kun jätteenpoltosta saadaan uusiutuvaa energiaa. Muiden kuin biohajoavien jätteiden polttamisen osalta Ranska korostaa, että tuen tarkoituksena on parantaa energiatehokkuutta. Ranska on selittänyt, että toimenpiteet olivat oikeasuhteisia siltä osin, kuin ostotariffi mahdollistaa 6–7 prosentin tuottoasteen saavuttamisen. Lisäksi toimenpiteillä ei ole kilpailua vääristävää vaikutusta, koska kaikki jätteenpolttolaitokset ovat järjestelmässä tukikelpoisia.

([19]) ICF International, ”An International comparison of energy and climate change policies impacting energy intensive industries in selected countries”, heinäkuu 2012.

2) Viimeisimmän tekniikan mukaan rakennettujen laitosten tukeminen vastaa toimitusvarmuutta koskevaan yhteisen edun mukaiseen tavoitteeseen. Tuki on tarpeen investointien toteuttamiseksi. Ranska on lisäksi katsonut, että kyseisten laitosten rajallinen kapasiteetti (78 MW vuonna 2014) rajoittaa niiden kilpailua vääristävää vaikutusta.

3) Kiinteän kapasiteetin sopimusten rahoittamisen osalta Ranska ei ole tarkentanut tuen tarpeellisuutta eikä sen tarkoituksenmukaisuutta.

4.3 **CSPE-maksusta itse tuottamaansa sähköä käyttäville kuluttajille myönnetyt vapautukset eivät ole valtiontukea**

(111) Ranska tuo aluksi esiin, että vapautus, joka myönnetään itse tuottamaansa sähköä sähkön tuottamiseen käyttäville tuottajille on täysin yhteensopiva direktiivin 2003/96/EY kanssa. Direktiivin mukaan pienet sähköntuottajat voidaan vapauttaa sähköverosta edellyttäen, että sähkön tuottamiseen käytettyjä energiatuotteita kuitenkin verotetaan.

(112) Tuen olemassaolosta Ranska selittää ensinnäkin, että CSPE-maksusta myönnettävät vapautukset eivät ole valikoivaa tukea. Ranska huomauttaa, että vapautus ei riipu tuensaajien toiminnan luonteesta vaan sitä sovelletaan periaatteessa kaikkiin yrityksiin, joiden kapasiteetti on enintään 240 GWh. Lisäksi kyseiset tuensaajat eivät aiheuta sähköjärjestelmään minkäänlaista rasitusta itse kuluttamansa sähkön osalta. Näin ollen on oikeutettua, että niitä kohdellaan eri tavalla kuin kaiken sähkönsä ostavia kuluttajia.

(113) Ranska katsoo lisäksi, että itse tuottamaansa sähköä käyttäville yrityksille myönnetty CSPE-maksuvapautus ei vääristä kilpailua, sillä monissa maissa, etenkin Euroopan unionissa, sovelletaan samantyyppistä vapautusta. Näin ollen vapautus ei ole valtiontukea.

(114) Vapautuksen soveltuvuudesta sisämarkkinoille Ranska katsoo, että jos itse tuotetun sähkön käyttö olisi tukea, se edistäisi yhteisen edun mukaisen tavoitteen saavuttamista loiventamalla sähkön kulutushuippuja ja edistämällä näin toimitusvarmuutta

4.4 **Mukauttamissuunnitelma vuoden 2014 suuntaviivojen hyväksymisen jälkeen**

(115) Ranska oli ennakoinut, että soveltuvuus sisämarkkinoille saattaisi perustua vuoden 2014 suuntaviivojen 3.7.2 jaksoon yhdessä SEUT-sopimuksen 107 artiklan 3 kohdan c alakohdan kanssa, kuten 4.2.3 jaksossa esitetään, ja esittänyt tätä koskevat päätelmänsä komissiolle 27 päivänä lokakuuta 2017 lähettämässään kirjeessä. Tässä kirjeenvaihdossa Ranska toimitti uuden, vuoden 2014 suuntaviivojen 3.7.3 jakson mukaisen version mukauttamissuunnitelmasta, jolla oli tarkoitus lähentää toimenpiteiden yhteydessä myönnettäviä alennuksia puolueettomien sääntöjen mukaisesti kyseisten suuntaviivojen mukaisiin vapautustasoihin, jotka määritellään suuntaviivojen jaksossa 3.7.2.

(116) Tämä eri tarkoituksiin käytettäviä CSPE-maksuja koskeva laskentavaihe mahdollistaa sen, että CSPE-maksusta alennuksia saavien tuensaajien maksama määrä voidaan laskea mukauttamissuunnitelman yhteydessä. Määrä sijoittuu jo maksetun CSPE-maksun määrän ja suuntaviivojen mukaisesti lasketun määrän välille. Maksettavan CSPE-maksun määrä lasketaan eri tavalla CSPE-maksun eri osioiden osalta, ja se määritellään 4.4.1 jaksossa kuvatulla tavalla.

4.4.1 *Suuntaviivojen 3.7.3 jakson suora soveltaminen CSPE-maksun osioon ”uusiutuvien energialähteiden rahoittaminen”*

(117) Uusiutuvien energialähteiden rahoittamiseen, myös biohajoavien jätteiden polttamiseen, liittyvän CSPE-maksun osion osalta Ranska suunnittelee mukauttamissuunnitelmaa, jonka myötä teoreettisena 1 päivänä tammikuuta 2019 – koska CSPE-maksu keskeytettiin 1 päivänä tammikuuta 2016 – ja sen jälkeen asteittain CSPE-maksun määrä, joka olisi maksettava 1 päivänä tammikuuta 2019, laskettaisiin vuoden 2014 suuntaviivojen mukaisesti seuraavasti:

(118) Jos yritys i) kuuluu vuoden 2014 suuntaviivojen liitteessä 3 lueteltuihin toimialoihin ja sen sähköintensiivisyys on yli 20 prosenttia tai ii) sen sähköintensiivisyys on vähintään 20 prosenttia ja kansainvälisen kaupan vaikutus siihen on yli 4 prosenttia (tai se sisältyy suuntaviivojen liitteessä 5 lueteltuihin toimialoihin), sen on maksettava joko 15 prosenttia maksun määrästä tai 0,5 prosenttia arvonlisäyksestään, sen mukaan kumpi näistä määristä on pienempi.

(119) Jos yritys kuuluu vuoden 2014 suuntaviivojen liitteessä 3 lueteltuihin toimialoihin ja sen sähköintensiivisyys on alle 20 prosenttia, sen on maksettava joko 15 prosenttia maksun määrästä tai 4 prosenttia arvonlisäyksestään, sen mukaan kumpi näistä määristä on pienempi.

(120) Muissa tapauksissa, jos yritys i) ei kuulu kyseisten suuntaviivojen liitteessä 3 lueteltuihin toimialoihin tai ii) sen toimiala luetellaan liitteessä 5 mutta sen sähköintensiivisyys on alle 20 prosenttia ja iii) se on saanut tukea ennen 1 päivää heinäkuuta 2014, sen on maksettava vähintään 20 prosenttia maksun määrästä.

(121) Kaikissa muissa tapauksissa CSPE-maksun määrän on oltava 1 päivään tammikuuta 2019 mennessä 100 prosenttia.

4.4.2 *Suuntaviivojen 3.7.3 jakson soveltaminen soveltuvin osin CSPE-maksun osioihin "yhteistuotanto", "tariffien tasaaminen" ja "sosiaaliset tariffit"*

(122) Yhteistuotannon, tariffien tasaamisen ja sosiaalisten tariffien osalta mukauttamissuunnitelma johtaa siihen, että CSPE-maksu olisi viimeistään vuonna 2019 seuraava:

— 15 prosenttia, jos yritys on vuoden 2014 suuntaviivojen 185 ja 186 kohdassa tarkoitettu sähköintensiivinen yritys. Jos yrityksen sähköintensiivisyys on yli 20 prosenttia ja jos sen toimiala kuuluu kyseisten suuntaviivojen liitteessä 3 tai 5 lueteltuihin toimialoihin, CSPE-maksun määrä voidaan rajata 0,5 prosenttiin yrityksen arvonlisäyksestä tai 4 prosenttiin, jos yrityksen sähköintensiivisyys ei ole vähintään 20 prosenttia;

— 100 prosenttia muiden yritysten osalta.

(123) Ranska katsoo, että tätä mukauttamissuunnitelmaa voidaan perustella samoilla vuoden 2014 suuntaviivojen 3.7.3 jaksossa esitetyillä syillä kuin uusiutuvien energialähteiden rahoittamiseen tarkoitettujen maksujen alennuksia. Erityisesti mukauttamissuunnitelman avulla voidaan estää maksun liian raju nousu, joka johtuisi vuoden 2014 suuntaviivojen 185–189 kohdassa esitettyjen perusteiden välittömästä soveltamisesta. Tässä mielessä mukauttamissuunnitelma edistää osaltaan CSPE-maksun taloudellista kestävyyttä varmistamalla tuen ja sen rahoitustapojen hyväksyttävyyden.

4.4.3 *Mukauttamissuunnitelman soveltamatta jättäminen CSPE-maksun muihin osioihin*

(124) Ranska ei sen sijaan ole aikonut sisällyttää mukauttamissuunnitelmaan CSPE-maksun alennuksia, jotka myönnetään johdanto-osan 110 kappaleen 1 ja 2 kohdassa kuvattuja tarkoituksia varten. Ranska on vahvistanut, että näihin tarkoituksiin osoitettu CSPE-maksu oli maksettava kokonaisuudessaan tarkasteltavana olevan kauden 2003–2015 ([20]) osalta, ja näihin tarkoituksiin osoitetusta CSPE-maksusta myönnetyt alennukset peritään kokonaisuudessaan takaisin.

4.4.4 *Mukauttamissuunnitelmien toteuttamisen aloittamisajankohta*

(125) Uusiutuvien energialähteiden rahoittamiseen ja yhteistuotantoon liittyvien osioiden osalta Ranska käynnisti mukauttamissuunnitelman vuonna 2011. Ranska vetoaa tältä osin vuoden 2014 suuntaviivojen 248 kohtaan ja Euroopan komission 15 päivänä kesäkuuta 2017 (SA.38635 ([21])) ja 21 päivänä syyskuuta 2017 ((SA.47887 ([22])) antamiin päätöksiin.

(126) Muiden CSPE-maksulla rahoitettujen osioiden osalta Ranska käynnisti komission aloittamispäätöksessä esittämien epäilysten johdosta mukauttamissuunnitelman vuonna 2004. Ranska arvioi, että kyseinen ajankohta on perusteltu, kun otetaan huomioon tässä tapauksessa sovellettava kymmenen vuoden vanhentumisaika, joka perustuu neuvoston asetuksen (EU) 2015/1589 ([23]) 17 artiklassa säädettyyn kymmenen vuoden vanhentumisaikaan.

4.4.5 *Itse tuotetun sähkön käytön kohtelu mukauttamissuunnitelmassa*

4.4.5.1 Sähkön tuottamiseen käytettävän sähkön kulutuksen vapauttaminen CSPE-maksusta

(127) Direktiivin 2003/96/EY 14 artiklassa säädetään, että sähkönkulutus sähkön tuottamiseen tai sähköntuotantokyvyn säilyttämiseen vapautetaan kokonaan verotuksesta. Ranska katsoo tämän artiklan perusteella, että omaan käyttöön tuottamisen perusteella vapautuksen saaneet sähköntuottajat (koodi NACE 3511) voidaan vapauttaa CSPE-maksusta itse kulutetun sähkön osalta. Ranska katsoo, että näin ollen ei ole tarpeen sisällyttää näitä tuensaajia mukauttamissuunnitelmaan.

([20]) Ranskan viranomaisten 23 päivänä marraskuuta 2017 päivätty muistio.
([21]) EUVL C 336, 6.10.2017, s. 2.
([22]) EUVL L 258, 6.10.2017, s. 127.
([23]) Neuvoston asetus (EU) 2015/1589, annettu 13 päivänä heinäkuuta 2015, Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 108 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä (EUVL L 248, 24.9.2015, s. 9).

4.4.5.2 Uusiutuvista energialähteistä tuotettu ja itse kulutettu sähkö

(128) Sähköä uusiutuvista energialähteistä tuottavat vapautuksen saaneet tuensaajat voidaan vapauttaa tuotetun ja itse kulutetun sähkön osalta siitä CSPE-maksun osiosta, jolla rahoitetaan uusiutuvia energialähteitä, koska tämä sähkö ei ole saanut julkista tukea, kun taas CSPE-maksulla on rahoitettu osittain uusiutuvien energialähteiden tukemista.

(129) Ranska on kuitenkin sisällyttänyt mukauttamissuunnitelmaan vapautuksen, joka koskee CSPE-maksun jäljellä olevaa osiota, paitsi siinä tapauksessa, että vastaavan edun määrä jää vähämerkityksisen tuen enimmäismäärän alle.

4.4.5.3 Yhteistuotannolla tuotettu ja itse kulutettu sähkö

(130) Samalla tavoin sähköä yhteistuotannolla tuottavat vapautuksen saaneet tuensaajat voidaan vapauttaa tuotetun ja itse kulutetun sähkön osalta siitä CSPE-maksun osiosta, jolla rahoitetaan yhteistuotantoa, koska tämä sähkö ei ole saanut julkista tukea.

(131) Ranska on kuitenkin sisällyttänyt mukauttamissuunnitelmaan vapautuksen, joka koskee CSPE-maksun jäljellä olevaa osaa, paitsi siinä tapauksessa, että vastaavan edun määrä jää vähämerkityksisen tuen enimmäismäärän alle.

4.4.6 *Menettely teoreettisen CSPE-maksun jakamiseksi toimintapolitiikoittain ilman vapautuksia*

(132) Ranska laskee kunkin yrityksen osalta maksettavan CSPE-maksun määrän ilman vapautuksia käyttäen perustana vuosihintaa ja yrityksen kulutusta. Tämä teoreettinen CSPE-maksun määrä jaetaan toimintapolitiikoittain noudattaen seuraavaa CRE:n toimittamaa jaottelua, joka ilmoitettiin komissiolle 20 päivänä joulukuuta 2016:

	Uusiutuva energia *(%)*	Polttaminen *(%)*	Yhteistuotanto *(%)*	Tariffien tasaaminen *(%)*	Sosiaaliset tariffit *(%)*	Huipputuotanto *(%)*	Muut *(%)*
2003	11	2	57	27	0	2	1
2004	16	3	50	28	0	2	1
2005	11	2	48	30	6	3	1
2006	4	1	57	32	3	2	1
2007	0	– 3	38	63	– 1	2	1
2008	7	– 1	29	59	3	3	1
2009	18	0	30	47	3	1	1
2010	21	– 1	40	35	3	1	1
2011	43	1	27	27	1	0	1
2012	48	0	20	29	2	0	0
2013	52	1	16	28	3	0	0
2014	58	1	10	27	4	0	0
2015	61	1	9	24	5	0	0
Yhteensä	41,9	0,6	23,0	30,5	2,9	0,7	0,5

Kunkin toimintapolitiikan painokerroin, Ranskan viranomaisten 20 päivänä joulukuuta 2016 päivätty muistio.

(133) Ranska korostaa, että uusiutuvat energialähteet, yhteistuotanto, tariffien tasaaminen ja sosiaaliset tariffit muodostavat 98,2 prosenttia vuodesta 2003 lähtien maksetuista CSPE-maksun määristä.

(134) Polttamisen osalta Ranska korostaa, että IEA:n ja Eurostatin tilastojen valossa on mahdollista katsoa, että kotitalousjätteen polttolaitoksissa tuotettu energia, joka otetaan talteen lämpönä tai sähkönä, voidaan laskea 50-prosenttisesti uusiutuvaksi. Näin ollen 50 prosenttia CSPE-maksusta, joka on osoitettu polttamisen tukemiseen, on nivottu uusiutuvia energialähteitä koskevaan osioon. Lisäksi tuki sellaisten muiden kuin biohajoavien jätteiden polttamiselle, joita käytetään tehokkaassa yhteistuotannossa, on sisällytetty yhteistuotantoa koskevaan CSPE-maksun osioon. Tämän vuoksi Ranska päätyi valitsemaan seuraavan jaottelun:

	Uusiutuva energia *(%)*	Yhteistuotanto *(%)*	Tariffien tasaaminen ja sosiaaliset tariffit *(%)*	Muiden kuin biohajoavien jätteiden polttaminen *(%)*	Muut *(%)*
2003	12	57	27	1	3
2004	17	50	28	2	2
2005	12	48	35	1	4
2006	5	57	35	1	3
2007	– 2	38	62	– 2	3
2008	6	29	62	– 1	4
2009	18	30	50	0	2
2010	21	40	38	– 1	2
2011	43	27	28	1	1
2012	48	20	31	0	1
2013	52	16	31	0	0
2014	59	10	31	0	0
2015	61	9	29	0	0

4.4.6.1 Vähämerkityksisen tuen raja-arvojen soveltaminen

(135) Ranska tarkentaa, että jokaisen CSPE-maksusta myönnetyn alennuksen osalta on sovellettu asetuksessa (EU) N:o 1407/2013 ([24]) määriteltyä vähämerkityksisen tuen raja-arvoa: kullekin tuensaajalle kolmen viimeksi kuluneen liukuvan vuoden aikana myönnetyn tuen määrää verrataan 200 000 euroon. Jos kolmen viimeksi kuluneen liukuvan vuoden aikana myönnetyn tuen määrä on alle 200 000 euroa, korvauksen määrä on nolla noiden kolmen vuoden aikana. Ranska tarkentaa, että se ottaa huomioon myös Euroopan komission päätöksen N 7/09 ([25]), jossa vähämerkityksisen tuen raja-arvo nostetaan 500 000 euroon vuosien 2009 ja 2010 osalta noina vuosina vallinneen talouskriisin huomioon ottamiseksi.

4.4.7 *Mukauttamissuunnitelman asteittaisuus*

(136) Niiden tuensaajien osalta, joita ei voida luokitella vuoden 2014 suuntaviivojen 185–187 kohdassa tarkoitetuiksi sähköintensiivisiksi yrityksiksi tai jotka eivät noudata kaikilta osin kyseisten suuntaviivojen 3.7.2 jakson säännöksiä, Ranska on esittänyt mukauttamissuunnitelman, jolla niiden maksuosuutta kasvatetaan asteittain (ks. johdanto-osan 117 ja 118 kappale).

(137) Tämä mukauttamissuunnitelma on yhteinen kaikille CSPE-maksun osatekijöille. Sillä korjataan kaikki toimenpiteen nojalla myönnetyt enimmäismäärät ja vapautukset. Se kattaa myös kaikki CSPE-maksulla rahoitetut toimintapolitiikat.

([24]) Komission asetus (EU) N:o 1407/2013, annettu 18 päivänä joulukuuta 2013, Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 107 ja 108 artiklan soveltamisesta vähämerkityksiseen tukeen (EUVL L 352, 24.12.2013, s. 1).
([25]) EUVL C 91, 21.4.2009, s. 3.

(138) Mukauttamissuunnitelman lähtökohtana on CSPE-maksun määrä, jonka tuensaajat ovat tosiasiassa maksaneet suunnitelman toteuttamisen käynnistysvuoden (2004 tai 2011 tapauksesta riippuen) aikana.

(139) Tämän erilaisiin CSPE-maksusta myönnettyihin alennuksiin liittyvän mukauttamissuunnitelman pitää johtaa siihen, että maksetut määrät ovat viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2019 valtiontukia koskevan sääntelyn mukaisten vähimmäismaksuosuuksien tasolla. Johdanto-osan 118–122 kappaleissa kuvattujen sääntöjen edellyttämä CSPE-maksun määrä on saavutettava.

(140) Kasvu toteutetaan soveltamalla seuraavaa asteittaisuuden sääntöä:

(141) Rahoitettua toimintapolitiikkaa kohti vuosittain maksettava määrä = maksettu määrä

(142) + (maksettava määrä − maksettu määrä) × [(e^n)-1]/[(e^N)-1]

kun n on mukauttamissuunnitelman vuoden numero (esim. suunnitelmassa, joka käynnistetään vuonna 2011 ja joka on toteutettu kokonaan vuonna 2019, vuonna 2011 n = 0, vuonna 2012 n = 1, …, vuonna 2019 n = 8)

ja N on suunnitelman vuosien lukumäärä (esim. edellä olevassa esimerkissä N = 8).

(143) Tällä säännöllä varmistetaan, että CSPE-maksun maksettava määrä lähentyy vähitellen vuoteen 2019 mennessä maksettavaa CSPE-maksun teoreettista tasoa. Koska CSPE-maksusta luovuttiin vuonna 2016, mukauttamissuunnitelmaa ei kuitenkaan sovelleta vuoden 2015 jälkeen.

(144) Muuttuja, joka käytetään siirryttäessä lähtökohdasta teoreettiseen päätepisteeseen, on asteittainen.

4.4.8 *Takaisin perittävien määrien laskeminen*

(145) CSPE-maksusta vapautetut määrät, jotka ylittävät mukauttamissuunnitelmassa sallitut tasot, peritään mukauttamissuunnitelman mukaan takaisin.

(146) Summa, joka on maksettava takaisin, on i) 4.4.1–4.4.7 jaksossa kuvatun CSPE-maksun ja ii) tuensaajien tosiasiallisesti maksaman CSPE-maksun määrän erotus. Määrä lasketaan kullekin tuensaajalle ja kullekin vuodelle.

(147) Sähköä uusiutuvista energialähteistä tai yhteistuotannolla omaan käyttöönsä tuottavien vapautuksen saaneiden tuensaajien tapauksessa CSPE-maksun vähimmäistaso on nolla uusiutuvia energialähteitä ja yhteistuotantoa rahoittavan CSPE-maksun osalta.

(148) Siinä tapauksessa, että tietyn tuensaajan tai vuoden osalta tietylle toimintapolitiikalle maksettu määrä on sama tai suurempi kuin CSPE-maksun vaadittu vähimmäismäärä, mukauttamissuunnitelmassa huomioitava määrä on CSPE-maksun vaadittu vähimmäismäärä kyseiseltä vuodelta. Tässä tapauksessa liikaa maksettua määrää ei vähennetä kyseiseltä tuensaajalta takaisin perittävästä määrästä, joka on tulosta muiden vuosien osalta tehdyistä laskelmista.

(149) Ranska toimitti 11 lokakuuta lähettämässään muistiossa alustavan arvion takaisin perittävistä määristä: noin 31 miljoonaa euroa. Takaisinperintämenettely koskee noin 700:aa yritystä. Ranska on kuitenkin tarkentanut, että kyseisen määrän arviointi on viimeisteltävä, kun tuensaajakohtaiset alennustiedot on kerätty kaikkien vuosien osalta.

5. **KOMISSION TOTEUTTAMA ARVIOINTI**

5.1 **Tuen olemassaolo**

(150) SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdan mukaan jäsenvaltion myöntämä, valtion varoista muodossa tai toisessa myönnetty tuki, joka vääristää tai uhkaa vääristää kilpailua suosimalla jotakin yritystä tai tuotannonalaa, ei sovellu sisämarkkinoille, siltä osin kuin se vaikuttaa jäsenvaltioiden väliseen kauppaan.

(151) Komissio on tarkastellut CSPE-maksun eri alennusten luokittelua tueksi seuraavien säännösten valossa:

5.1.1 *Paikkakohtaisen CSPE-maksun enimmäismäärän asettamisen ja CSPE-maksun enimmäismäärän määrittämisen 0,5 prosentiksi arvonlisäyksestä luokittelu valtiontueksi*

5.1.1.1 Valtion varoista rahoitettava valtion antama tuki

(152) Komissio oli todennut vuonna 2014 tekemänsä aloittamispäätöksen 3.1.1 kohdassa, että CSPE-maksu on valtion varoja.

(153) Komissio huomauttaa ensinnäkin, että yksikään asianomainen osapuoli ei kiistä edellisessä johdanto-osan kappaleessa mainittua komission päätelmää.

(154) Komissio toteaa, että Euroopan unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan ainoastaan suoraan myönnettyjä tukia tai tukia, jotka myönnetään välillisesti julkisista varoista, voidaan pitää SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuna valtiontukena.

(155) Se, että etua ei rahoiteta suoraan valtion varoista, ei yksinään riitä sulkemaan pois valtion varojen käyttämistä. Euroopan unionin tuomioistuimen oikeuskäytännöstä ilmenee, että yhdelle tai useammalle yritykselle myönnetyn edun katsominen SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuksi valtiontueksi ei edellytä sen osoittamista, että valtion yleistalousarviosta tai julkiselta laitokselta olisi siirretty varoja ([26]).

(156) Komission oikeuskäytännön ja vakiintuneen päätöskäytännön nojalla valtion perimistä maksuista saadut tulot, joita hallinnoidaan ja jaetaan jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti, ovat SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtiontukea riippumatta siitä, hallinnoiko niitä julkinen vai yksityinen laitos (Essent ([27]), Vent de Colère ([28])).

(157) CSPE-maksun osalta tuomioistuin on kuitenkin jo vahvistanut, että maksu on valtion varoja. Asiassa Association Vent de Colère ([29]), josta tuomioistuin antoi tuomion 19 päivänä joulukuuta 2013 ja joka koski johdanto-osan 10 kappaleen a kohdassa kuvattua velvollisuutta ostaa tuulivoimalla tuotettua ja CSPE-maksulla rahoitettua sähköä, tuomioistuin totesi, että CSPE-maksu on valtion varoja.

(158) Kolmanneksi komissio toteaa, että etu on seurausta valtion toiminnasta, koska enimmäismäärät perustuvat lakiin ja hallinnollisiin täytäntöönpanosäädöksiin, jotka määrittelevät niitä koskevan järjestelyn ja sen soveltamissäännöt.

(159) CSPE-maksun valtiollisen luonteen vahvistaa myös järjestelmä, jonka Ranska on ottanut käyttöön maksun keräämiseksi. Kuten johdanto-osan 14 ja 15 kappaleessa selitetään, CSPE-maksua kerää keskitetysti julkinen laitos CDC, joten CSPE-maksuun liittyvästä varainhoidosta huolehtii julkinen laitos ja sitä valvoo valtio, mikä lujittaa luokittelua valtion varoiksi.

(160) Näin ollen komissio vahvistaa aloittamispäätöksessä tekemänsä päätelmät. CSPE-maksu ja sen enimmäismäärät ovat sitäkin suuremmalla syyllä valtion myöntämää ja valtion varoista rahoitettavaa tukea.

5.1.1.2 Taloudellinen ja valikoiva etu

(161) Komissio arvioi edun olemassaoloa ja toteaa, että Euroopan unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön nojalla toimenpiteet, joilla alennetaan eri tavoin tietyn yrityksen maksuja ja jotka ovat valtiontukien kaltaisia, vaikkeivät olekaan avustuksia sanan suppeassa merkityksessä, ovat näin ollen valtiontukea ([30]).

([26]) Ks. seuraavat tuomiot: yhteisöjen tuomioistuimen tuomio16.5.2002, Ranskan tasavalta v. Euroopan yhteisöjen komissio, C-482/99, ECLI:EU:C:2002:294, 36 kohta; yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 17.7.2008, Essent Netwerk Noord BV ym., C-206/06, ECLI:EU:C:2008:413, 70 kohta; unionin tuomioistuimen tuomio 19.12.2013, Association Vent De Colère! ym., C-262/12, ECLI:EU:C:2013:851, 19–21 kohta; ja unionin tuomioistuimen tuomio 13.9.2017, ENEA SA, C-329/15, ECLI:EU:C:2017:671, 25 kohta. Ks. myös alaviitteessä 25 mainitun asian Doux Élevage 34 kohta sekä unionin tuomioistuimen tuomio 19.3.2013, Bouygues SA ja Bouygues Télécom SA v. Euroopan komissio ym., C-399/10 P ja C-401/10 P, 100 kohta.

([27]) Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 17.7.2008, Essent Netwerk Noord BV ym., C-206/06, ECLI:EU:C:2008:413.

([28]) Unionin tuomioistuimen tuomio 19.12.2013, Association Vent De Colère! ym., C-262/12, ECLI:EU:C:2013:851, 25 kohta.

([29]) Unionin tuomioistuimen tuomio 19.12.2013, Association Vent De Colère! ym., C-262/12, ECLI:EU:C:2013:851.

([30]) Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 15.3.1994, Banco Exterior de España, C-387/92, ECLI:EU:C:1994:100 ja yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 17.6.1999, Belgian kuningaskunta v. Euroopan yhteisöjen komissio, C-75/97, ECLI:EU:C:1999:311, 23 kohta.

(162) Tässä asiassa komissio toteaa, että lain nro 2000-108 (sellaisena kuin se on muutettuna lain nro 2003-8 37 §:llä) 5 §:llä otetaan käyttöön periaate, jonka mukaan CSPE-maksua kerätään Ranskan alueella toimivilta sähkön loppukäyttäjiltä, ja että CSPE-maksun määrä lasketaan suhteessa käytetyn sähkön määrään. Vapauttamalla CSPE-maksusta kaikki sähkönkulutus, joka ylittää paikkakohtaisen enimmäismäärän tai sähköintensiivisten yritysten osalta 0,5 prosenttia niiden arvonlisäyksestä valtio on alentanut CSPE-maksua, joka kyseisten tuensaajayritysten olisi muuten pitänyt maksaa. Paikkakohtaiset ja arvonlisäykseen perustuvat enimmäismäärät muodostavat näin ollen edun tuensaajayrityksille.

(163) Valikoivan tuen olemassaolon osalta tuomioistuin muistutti asioissa Euroopan komissio vastaan World Duty Free Group SA sekä Banco Santander SA ja Santusa Holding SL 21 päivänä joulukuuta 2016 antamassaan tuomiossa ([31]), että verotuksellisen toimenpiteen tai maksun valikoivuuden osoittamiseksi on selvitettävä, tehdäänkö kyseisellä toimenpiteellä yleisellä verojärjestelmällä tavoitellun päämäärän kannalta toisiinsa rinnastettavassa tosiasiallisessa ja oikeudellisessa tilanteessa olevien toimijoiden välillä ero, jota ei voida oikeuttaa asianomaisen järjestelmän luonteella ja rakenteella.

(164) Valtiontuen käsite ei kuitenkaan tarkoita toimenpiteitä, joilla vahvistetaan yritysten erilainen kohtelu kustannusten osalta, mikäli tämä erilainen kohtelu johtuu kyseisiä kustannuksia koskevan järjestelmän luonteesta ja rakenteesta. Jäsenvaltion, joka on ottanut käyttöön tällaisen yritysten erottelun kustannusten suhteen, on tässä tapauksessa osoitettava, että se on todellakin perusteltu kyseisen järjestelmän luonteen ja rakenteen vuoksi ([32]).

Viitejärjestelmä

(165) Komissio toteaa, että lain nro 2000-108 (sellaisena kuin se on muutettuna lain nro 2003-8 37 §:llä) 5 §:llä otetaan käyttöön periaate, jonka mukaan CSPE-maksua kerätään Ranskan alueella toimivilta sähkön loppukäyttäjiltä, ja että CSPE-maksun määrä lasketaan suhteessa käytetyn sähkön määrään. CSPE-maksulla rahoitetaan seuraavia toimenpiteitä:

a) EDF:n tai paikallisten jakeluyritysten velvollisuus ostaa sellaisten tietyntyyppisten laitosten tuottamaa sähköä, jotka tuottavat sähköä uusiutuvista energialähteistä;

b) tehokkaan yhteistuotannon rahoittaminen;

c) korvaukset, joita maksetaan sähköntuottajille alueilla, joita ei ole liitetty mannermaan verkkoon (Korsika tai merentakaiset departementit), jotta nämä eivät siirtäisi Manner-Ranskassa aiheutuviin tuotantokustannuksiin verrattuna korkeampia tuotantokustannuksiaan edelleen loppukäyttäjän maksamaan sähkön hintaan (”tariffien tasaaminen”);

d) ”välttämätöntä perushyödykettä” koskevan erityishinnoittelun täytäntöönpano ja osa kustannuksista, joita sähköntoimittajille aiheutuu osallistumisesta yhteiskunnallisesti heikossa asemassa olevia kotitalouksia koskevan tukijärjestelyn rahoittamiseen;

e) muut tavoitteet, polttamiselle, ja ensisijaisesti huipputuotannolle, osoitettu tuki, joka on alle kaksi prosenttia kerätystä CSPE-maksusta.

Eron tekeminen sellaisten yritysten välille, jotka ovat tarkasteltavana olevien toimenpiteiden tavoitteiden kannalta rinnastettavassa tosiasiallisessa ja oikeudellisessa tilanteessa

(166) Komissio toteaa, että yritykset, jotka hyötyvät CSPE-maksun enimmäismäärän asettamisesta 0,5 prosenttiin arvonlisäyksestä tai CSPE-maksun paikkakohtaisesta enimmäismäärästä, ovat samassa tosiasiallisessa tilanteessa kuin muut loppukäyttäjät suhteessa CSPE-maksun tavoitteisiin. Kysymys on sähkön kuluttajista, eikä millään perusteella ole mahdollista katsoa, että enimmäismääristä hyötyvät kuluttajat olisivat erilaisia kuin kuluttajat, jotka eivät niistä hyödy, suhteessa tavoitteisiin, joihin pyritään rahoittamalla tukea uusiutuvalle energialle, yhteistuotannolle, tariffien tasaamiselle ja sosiaalisille tariffeille. Näiden tuensaajien olisi näin ollen osallistuttava julkisen sähkönjakelun rahoittamiseen samassa suhteessa kuin muidenkin loppukäyttäjien.

([31]) Unionin tuomioistuimen tuomio 21.12.2016, Euroopan komissio v. World Duty Free Group SA ym., yhdistetyt asiat C-20/15 P ja C-21/15 P, ECLI:EU:C:2016:981, 60 kohta; ja unionin tuomioistuimen tuomio 21.12.2016, Euroopan komissio v. Hansestadt Lübeck, aiemmin Flughafen Lübeck GmbH, C-524/14 P, ECLI:EU:C:2016:971, 55 ja 58 kohta.

([32]) Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 29.4.2004, Alankomaiden kuningaskunta v. Euroopan yhteisöjen komissio, C-159/01, ECLI:EU:C:2004:246, 42 kohta; ja unionin tuomioistuimen tuomio 8.9.2011, Euroopan komissio v. Alankomaiden kuningaskunta, C-279/08 P, ECLI:EU:C:2011:551, 62 kohta.

(167) Lisäksi enimmäismäärien (0,5 prosenttia arvonlisäyksestä tai paikkakohtainen enimmäismäärä) soveltamisen ehdot lisäävät syrjintää sellaisten yritysten ryhmässä, joita nämä enimmäismäärät voisivat koskea.

(168) Ensinnäkin enimmäismäärän asettaminen 0,5 prosenttiin arvonlisäyksestä, minkä pitäisi koskea sähköintensiivisiä yrityksiä, on itse asiassa varattu kaikkein suurimmille yrityksille, sillä tukikelpoisuuden edellyttämä kulutuksen vähimmäismäärä on 7 GWh vuodessa. Näin ollen sähköintensiiviset yritykset, joiden osalta CSPE-maksu ylittää 0,5 prosenttia arvonlisäyksestä mutta joiden vuotuinen kulutus on pienempi, eivät ole oikeutettuja arvonlisäykseen perustuvaan enimmäismäärään, vaikka niiden sähköintensiivisyys on sama ja ne toimivat samalla toimialalla. Lisäksi arvonlisäykseen perustuva enimmäismäärä on varattu teollisuusyrityksille lukuun ottamatta sähköintensiivisiä yrityksiä, jotka toimivat esimerkiksi palvelualalla. Komissio päättelee tästä, että yksikään näistä eroista ei selity CSPE-maksun luonteella ja tarkoituksella.

(169) Toiseksi paikkakohtaisen enimmäismäärän tapauksessa lailla nro 2000-108 (sellaisena kuin se on muutettuna lain nro 2003-8 37 §:llä) vahvistetaan CSPE-maksun enimmäismääräksi 500 000 euroa – alkuperäinen määrä – kulutuspaikkaa kohti. Komissio panee merkille, että Ranskan toimittamien lisätietojen mukaan tämä enimmäismäärä, joka perustuu enimmäismäärän ja CSPE-maksun arvoon vuonna 2013, vastaa 42 GWh:n vuotuista kulutusta. Tällainen kulutus saavutetaan vain tietyillä toimialoilla, kuten Ranska vahvistaa toimittamissaan asianomaisia toimialoja koskevissa tiedoissa. Tämä enimmäismäärä antaa näin ollen valikoivan edun tietyille yrityksille tai aloille, eikä sitä voida selittää CSPE-maksun logiikalla. Komissio päättelee tästä, että tämän toisen enimmäismäärän osalta yksikään näistä laissa säädetyistä eroista ei selity CSPE-maksun luonteella ja tarkoituksella.

(170) Johdanto-osan 77 kappaleessa esitetään Ranskan väite, jonka mukaan CSPE-maksun enimmäismääriä voitaisiin perustella periaatteella, jonka mukaan kerättävät maksut perustuvat maksajan maksukykyyn. Komissio toteaa väitteestä, että Ranska ei ole osoittanut tämän periaatteen olevan CSPE-maksun perusperiaate. Ranska ei ole myöskään osoittanut, että yritykset, jotka eivät hyödy enimmäismäärästä, pystyvät maksamaan CSPE-maksun, mikä olisi tarpeen sen perustelemiseksi, että enimmäismäärät ovat järjestelmän logiikan mukaisia. Ranska ei ole osoittanut myöskään sitä, että enimmäismäärästä hyötyvät yritykset ovat kaikki kykenemättömiä maksamaan korkeamman CSPE-maksun ([33]).

(171) Lisäksi paikkakohtaista enimmäismäärää sovelletaan ilman minkäänlaista yhteyttä maksajan maksukykyyn. Vaikka onkin myönnettävä, että maksukyvyn ja tietyn yrityksen liikevaihdon tai arvonlisäyksen välillä on yhteys, paikkakohtaisen enimmäismäärän asettaminen synnyttää todellisuudessa CSPE-maksuvapautuksen, joka on enimmäismäärää suurempi, riippumatta liikevaihdon tai arvonlisäyksen kasvusta. Näin ollen johdanto-osan 77 kappaleessa esitetty Ranskan väite ei ole hyväksyttävä.

(172) Arvonlisäykseen perustuvan enimmäismäärän osalta komissio toteaa, että siinä näyttäisi todellakin olevan yhteys kyseisen yrityksen maksukykyyn. Vaikka oletettaisiin, että CSPE-maksu perustuisi maksukykyyn, mitä Ranska ei ole osoittanut, arvonlisäykseen perustuvan enimmäismäärän asettaminen olisi kuitenkin valikoivaa, sillä sitä ei sovelleta syrjimättömällä tavalla kaikkiin niihin yrityksiin, jotka ovat samassa tosiasiallisessa ja oikeudellisessa tilanteessa. Arvonlisäykseen perustuva enimmäismäärä on itse asiassa rajattu ainoastaan teollisuusyrityksille, ja muut kuin teollisuusyritykset on suljettu sen ulkopuolelle. Muiden kuin teollisuusyritysten sähkönkulutus saattaa kuitenkin olla niin suuri, että niiden kohdalla voisi olla perusteltua soveltaa enimmäismäärää, joka on 0,5 prosenttia arvonlisäyksestä. Lisäksi arvonlisäykseen perustuva enimmäismäärä on rajattu myös pelkästään yrityksille, jotka ovat riittävän suuria saavuttaakseen 7 GWh:n vuotuisen kulutuksen, ja sen ulkopuolelle on suljettu pienemmät yritykset, jotka eivät saavuta kyseistä raja-arvoa, vaikka CSPE-maksu onkin 0,5 prosenttia niiden arvonlisäyksestä.

(173) Näistä syistä komissio päättelee, että laissa säädetyt erilaiset enimmäismäärät ovat valikoivaa tukea, joista on etua tietyille yrityksille tai toimialoille, ja vahvistaa näin ollen 16 päivänä syyskuuta 2014 antamassaan aloittamispäätöksessä esittämänsä analyysin. Toimenpiteet synnyttävät näin ollen etua tuensaajille, kun tilannetta verrataan viitejärjestelmään, jonka mukaan kaikkien loppukäyttäjien on osallistuttava järjestelmään CSPE-maksun tavoitteiden rahoittamiseksi. Tässä mielessä komissio ei yhdy johdanto-osan 68 kappaleessa esitettyyn ALFIn kantaan eikä johdanto-osan 74–78 kappaleessa esitettyyn Ranskan kantaan.

(174) Kuten johdanto-osan 164 kappaleessa todetaan, Ranska ei ole osoittanut, että kohtelun erilaisuus johtuisi maksujärjestelmästä. Tässä asiassa todistustaakka on jäsenvaltiolla.

([33]) Unionin yleisen tuomioistuimen tuomiot, joissa todetaan, että näissä olosuhteissa toimenpide on valikoiva: unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 11.12.2014, Itävallan tasavalta v. Euroopan komissio, T-251/11, ECLI:EU:T:2014:1060; ja unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 10.5.2016, Saksan liittotasavalta v. Euroopan komissio, T-47/15, ECLI:EU:T:2016:281.

5.1.1.3 Vaikutus jäsenvaltioiden väliseen kilpailuun ja kauppaan

(175) Yritykset, jotka hyötyvät paikkakohtaisesta tai arvonlisäykseen perustuvasta CSPE-maksun enimmäismäärästä, kilpailevat muiden jäsenvaltioiden yritysten kanssa (metallurgia, paperiteollisuus, elintarviketeollisuus, kemianteollisuus jne.). Näin ollen paikkakohtaiset ja arvonlisäykseen perustuvat enimmäismäärät saattavat vaikuttaa jäsenvaltioiden väliseen kilpailuun ja kauppaan.

(176) Näin ollen komissio ei yhdy johdanto-osan 79 kappaleessa esitettyyn Ranskan kantaan.

5.1.1.4 Tuen olemassaoloa koskeva päätelmä

(177) Johdanto-osan 48–50 kappaleessa esitetyistä syistä komissio vahvistaa aloittamispäätöksessä tekemänsä päätelmät ja katsoo näin ollen, että paikkakohtaisten ja arvonlisäykseen perustuvien enimmäismäärien asettaminen on valtiontukea.

5.1.2 *Itse tuottamaansa sähköä sähkön tuottamiseen käyttäville myönnetyt vapautukset CSPE-maksusta*

5.1.2.1 Valtion varoista rahoitettava valtion antama tuki

(178) Komissio vahvistaa jo 5.1.1.1 jaksossa selitetyistä syistä, että nämä vapautukset ovat valtion myöntämää ja valtion varoista rahoitettavaa tukea.

5.1.2.2 Vaikutus jäsenvaltioiden väliseen kilpailuun ja kauppaan

(179) Näistä CSPE-maksusta myönnetyistä vapautuksista hyötyvät yritykset (lähinnä ydinvoimaloita tai pumppausta hyödyntäviä vesivoimaloita käyttävät sähköntuottajat) kilpailevat muiden jäsenvaltioiden yritysten kanssa. Näin ollen nämä vapautukset saattavat vaikuttaa jäsenvaltioiden väliseen kilpailuun ja kauppaan.

(180) Ranska katsoo lisäksi, että itse tuottamaansa sähköä käyttäville yrityksille myönnetty CSPE-maksuvapautus ei vääristä kilpailua, sillä monissa maissa, etenkin Euroopan unionissa, sovelletaan samantyyppistä vapautusta, kuten johdanto-osan 79 kappaleessa selitetään.

(181) Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan valtion toteuttamaa toimenpidettä pidetään vääristävänä silloin, kun sillä parannetaan yhden tuensaajan kilpailuasemaa suhteessa sen kilpailijoihin ([34]). Tästä on kysymys, jos toimenpiteellä pienennetään maksuja, jotka yrityksen olisi tavallisesti maksettava. Lisäksi tuomioistuin on jo päättänyt, että yksittäisiä toimenpiteitä, joilla jäsenvaltio lähentää jonkin toimialan kilpailuedellytyksiä muissa jäsenvaltioissa vallitsevaan tilanteeseen, ei tilanteen mukaan voida olla luokittelematta valtiontueksi ([35]).

5.1.2.3 Taloudellinen ja valikoiva etu

(182) Komissio toteaa, että vapautus muodostaa lähtökohtaisesti edun sähköä omaan käyttöönsä tuottaville. Kuten johdanto-osan 162 kappaleessa todetaan, CSPE-maksua kerätään Ranskan alueella toimivilta sähkön loppukäyttäjiltä ja CSPE-maksun määrä lasketaan suhteessa käytetyn sähkön määrään. Vapauttamalla osan omaan käyttöön tuotetusta sähköstä CSPE-maksusta valtio on alentanut CSPE-maksua, joka kyseisten tuensaajayritysten olisi muuten pitänyt maksaa.

(183) Seuraavaksi komissio tarkasteli, oliko kyseinen etu valikoiva. Ensinnäkin komissio korostaa, että viitejärjestelmä – CSPE-maksu – on kuvattu johdanto-osan 165 kappaleessa. Se on maksu, joka kaikkien sähkön loppukäyttäjien on maksettava sähkönkulutuksestaan. Kerättävällä maksulla rahoitetaan tiettyjen tavoitteiden saavuttamista tukevia toimenpiteitä.

(184) Toiseksi komission on tarkistettava, sopivatko itse tuottamaansa sähköä sähkön tuottamiseen käyttävät vapautuksen saaneet tuensaajat sähkön käytöstä perittävän maksun logiikkaan. Sähkön kuluttaminen sähkön tuottamiseksi on sähkön (loppu)käyttöä. Näin ollen sähköntuottajan sähkönkulutus ei eroa jonkin toisen kuluttajan sähkönkulutuksesta suhteessa CSPE-maksun tavoitteisiin, ja osittaisen vapautuksen myöntäminen itse tuottamaansa sähköä sähkön tuottamiseen käyttäville kuluttajille vaikuttaa synnyttävän perusteettoman eron suhteessa CSPE-maksun tavoitteeseen. Komissio päättelee näin ollen, että toimenpide vaikuttaa ensi näkemältä valikoivalta, koska se synnyttää eron sellaisten yritysten välille, jotka ovat CSPE-maksun suhteen rinnastettavassa tosiasiallisessa ja oikeudellisessa tilanteessa.

([34]) Ks. yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 17.9.1980, Philip Morris Holland BV v. Euroopan yhteisöjen komissio, 730/79, ECLI:EU:C:1980:209, 11 kohta.

([35]) Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 3.3.2005, Wolfgang Heiser v. Finanzamt Innsbruck, C-172/03, ECLI:EU:C:2005:130.

(185) Ranska toteaa kuitenkin, että vapautuksen tarkoituksena on kaksinkertaisen verotuksen estäminen, joka on verojärjestelmissä yleisesti hyväksytty periaate.

(186) Itse asiassa ilman vapautusta loppukäyttäjän kuluttamasta sähköstä kerättäisiin CSPE-maksu kahteen kertaan: ensin kerran sähköstä A, jota käytetään sähkön B tuottamiseen, ja toisen kerran sähköstä B, joka on tuotettu sähköstä A.

(187) Komissio on jo tunnustanut, että kaksinkertaisen verotuksen ehkäiseminen on periaate, joka löytyy yleisesti sähkönkulutusta koskevista maksujärjestelmistä ([36]), mutta myös muista verojärjestelmistä ([37]). Kyse on myös periaatteesta, jonka tuloksena 27 päivänä lokakuuta 2003 hyväksyttiin direktiivin 2003/96/EY 14 artiklan 1 kohdan a alakohta. Näin ollen komissio hyväksyy johdanto-osan 111 kappaleessa esitetyn Ranskan perustelun.

(188) Komissio katsoo tämän vuoksi, että vapautukset, jotka myönnetään omaa sähköään sähköntuotantoon käyttäville yrityksille, voidaan perustella CSPE-maksujärjestelmän luonteella ja rakenteella.

(189) Näin ollen komissio katsoo, että vapautukset, jotka myönnetään itse tuottamaansa sähköä sähkön kuluttamiseen käyttäville yrityksille, eivät ole valikoivaa etua. Se päättelee, että CSPE-maksuvapautukset itse tuottamaansa sähköä sähkön tuottamiseen käyttäville tuotanto-/kulutuspaikoille, eivät ole valtiontukea.

5.1.2.4 Tuen olemassaoloa koskeva päätelmä

(190) Komissio päättelee johdanto-osan 178–189 kappaleissa esitetyistä syistä, että CSPE-maksusta itse tuottamaansa sähköä sähkön tuottamiseen käyttäville myönnetyt vapautukset eivät ole valtiontukea.

(191) Komissio vahvistaa näin ollen Ranskan päätelmät, jotka esitetään johdanto-osan 127 kappaleessa ja joiden mukaan näiden tuensaajien osalta ei tarvita mukauttamissuunnitelmaa.

5.1.3 *CSPE-maksuvapautukset tehokkaasta yhteistuotannosta tai uusiutuvista energianlähteistä omaan käyttöön tuotetulle sähkölle CSPE-maksun sen osion osalta, jolla rahoitetaan näitä tavoitteita*

5.1.3.1 Valtion varoista rahoitettava valtion antama tuki

(192) Komissio vahvistaa jo 5.1.2.1 jaksossa selitetyistä syistä, että nämä vapautukset ovat valtion myöntämää ja valtion varoista rahoitettavaa tukea.

5.1.3.2 Taloudellinen ja valikoiva etu

(193) Kuten johdanto-osan 182–189 kappaleessa on jo mainittu, komissio katsoo alustavasti, että itse tuottamaansa sähköä käyttäville myönnetty osittainen vapautus CSPE-maksusta tuottaa näille etua.

(194) Seuraavaksi komissio selvitti, oliko tämä etu valikoiva tehokkaalla yhteistuotannolla tai uusiutuvista energialähteistä omaan käyttöön tuotetun sähkön osalta.

(195) Ensinnäkin viitejärjestelmä on kuvattu johdanto-osan 165 kappaleessa. Viitejärjestelmä eli CSPE-maksu on maksu, jonka kaikki sähkönkuluttajat maksavat ja jolla on tiettyjä tavoitteita.

(196) Toiseksi kun on kyse CSPE-maksuvapautuksesta, joka myönnetään uusiutuvista energialähteistä tai tehokkaasta yhteistuotannosta omaan käyttöönsä sähköä tuottaville laitoksille CSPE-maksun sen osion osalta, jolla rahoitetaan uusiutuvaa energiaa ja tehokasta yhteistuotantoa, komissio katsoo, että tämän vapautuksen edunsaajat ovat samassa tosiasiallisessa ja oikeudellisessa tilanteessa kuin muut CSPE-maksua maksavat suhteessa CSPE-maksun tavoitteeseen, jonka mukaan kaikkien sähkön loppukäyttäjien on osallistuttava järjestelmään CSPE-maksun tavoitteiden rahoittamiseksi.

(197) Komissio huomauttaa, että omavaraiset sähköntuottajat, jotka ovat päättäneet käyttää uusiutuvia energialähteitä tai tehokasta yhteistuotantoa omassa sähkönkulutuksessaan, edistävät suoraan niitä kahta toimenpidettä, joita

([36]) SA.46526, 94 kohta.

([37]) Tuomioistuin viittasi yhdistetyissä asioissa C-78/08–C-80/08, Paint Graphos ym. [2011] mahdollisuuteen vedota kansallisen verojärjestelmän luonteeseen tai rakenteeseen sen perustelemiseksi, että osuuskunnat, joiden kaikki voitot jaetaan jäsenten kesken, eivät maksa veroa osuuskunnan tasolla, kun veron maksu on osuuskunnan jäsenten vastuulla. (71 kohta) Unionin tuomioistuimen tuomio 8.9.2011, Paint Graphos ym., yhdistetyt asiat C-78/08–C-80/08, ECLI:EU:C:2011:550.

CSPE-maksulla on tarkoitus rahoittaa, eli tuen myöntämistä uusiutuvan energian tuotannolle ja sähkön tuottamiselle tehokkaissa yhteistuotantolaitoksissa. Ranska on kuitenkin vahvistanut, että omavaraiset sähköntuottajat eivät hyödy tukitoimenpiteistä itse kuluttamansa sähkön osalta. Ainoastaan verkkoon syötettyä sähköä voidaan rahoittaa CSPE-maksuilla. Omaan käyttöön tarkoitetun energian tuottaminen uusiutuvista energialähteistä tai tehokkaan yhteistuotannon kautta edistää verkkoon syötetyn sähkön kanssa samalla tavalla ympäristönsuojelua ja energiatehokkuutta koskevia tavoitteita, joiden saavuttamista rahoitetaan CSPE-maksulla. Tästä syystä komissio katsoo, että on CSPE-maksun logiikan ja luonteen mukaista, että uusiutuvaa energiaa tai tehokasta yhteistuotantoa omassa sähkönkulutuksessaan hyödyntävät omavaraiset sähköntuottajat (jotka eivät saa tämän sähkön osalta CSPE-maksuilla rahoitettua tukea) vapautetaan CSPE-maksun sen osion maksamisesta, jolla rahoitetaan uusiutuvaa energiaa ja yhteistuotantoa koskevia tukitoimenpiteitä ([38]). Tämä vapautus ei näin ollen muodosta valikoivaa etua.

(198) Vaikka onkin perusteltua vapauttaa tehokasta yhteistuotantoa käyttävä omavarainen sähköntuottaja CSPE-maksun osiosta, jolla tuetaan yhteistuotantoa, vapauttaminen uusiutuvaa energiaa rahoittavasta CSPE-maksun osiosta ei ole perusteltua muutoin kuin sellaisten yhteistuotantolaitosten osalta, jotka käyttävät myös uusiutuvaa energiaa. Samalla tavoin vaikka onkin perusteltua vapauttaa uusiutuvia energialähteitä käyttävä omavarainen sähköntuottaja CSPE-maksun osiosta, jolla tuetaan uusiutuvaa energiaa, vapauttaminen yhteistuotantoa rahoittavasta CSPE-maksun osiosta ei ole perusteltua, ellei kyse ole nimenomaan tehokkaasta yhteistuotantolaitoksesta.

(199) Lisäksi ei ole myöskään perusteltua vapauttaa tehokasta yhteistuotantoa tai uusiutuvia energialähteitä käyttävää omavaraista sähköntuottajaa CSPE-maksun osiosta, jolla rahoitetaan muita tavoitteita (etenkin sosiaalisia tariffeja ja tariffien tasaamista). Tehokasta yhteistuotantoa tai uusiutuvia energialähteitä käyttävät omavaraiset sähköntuottajat ovat näiden muiden tavoitteiden rahoittamisen suhteen itse asiassa rinnastettavassa tosiasiallisessa ja oikeudellisessa tilanteessa muihin sähkönkuluttajiin nähden, koska sähkön tuottaminen omaan käyttöön ei edistä näitä muita tavoitteita.

(200) Komissio korostaa lisäksi, että CSPE-maksusta itse tuottamaansa sähköä käyttäville tuotanto-/kulutuspaikoille myönnettäviä alennuksia ei voida perustella yhteisen edun mukaisella tavoitteella, joka liittyy kysyntähuippujen hallinnan parantamiseen, kuten Ranska väitti, sillä tätä yhteisen edun mukaista tavoitetta ei ole liitetty CSPE-maksun muodostamaan viitejärjestelmään. Lisäksi vaikka oletettaisiin, että CSPE-maksu perustuu tällaiseen tavoitteeseen, omaan käyttöön tuottamisen vapauttaminen maksusta ei sinänsä auttaisi hallitsemaan kulutushuippuja. Sähköä omaan käyttöönsä tuottavat laitokset ovat koko ajan kytkettyinä verkkoon, jotta ne toisaalta voivat syöttää verkkoon tuotantonsa ylijäämän ja toisaalta käyttää verkon sähköä laitoksensa huollon tai käyttökatkosten aikana tai yksinkertaisesti saada tukea laitokselleen. Vapautuksen ehdoksi ei kuitenkaan ole asetettu sitä, että verkon sähköä ei käytettäisi kulutushuippujen aikana.

(201) Ranska väitti myös, että omavaraisen tuotannon osittainen vapauttaminen oli perusteltavissa sillä, että sähköä omaan käyttöönsä tuottavat ovat päättäneet olla hyödyntämättä julkista sähkönjakelua. Komissio kuitenkin toteaa, että Ranska ei ole osoittanut, että CSPE-maksu olisi vahvistettu suhteessa julkisen sähkönjakelun käyttöasteeseen. Ranska on vahvistanut, että kaikki omaan käyttöön tuottamisen perusteella CSPE-maksusta osittain vapautetut omavaraiset tuottajat olivat kytkettyinä julkiseen verkkoon siten, että niillä kaikilla oli mahdollisuus käyttää tarvittaessa verkkoa ylijäämäsähkönsä syöttämiseen tai verkon sähkön käyttämiseen, jos niiden laitos oli viallinen tai huollettavana. Komissio toteaa lisäksi CSPE-maksun siitä osiosta, jolla on tarkoitus rahoittaa tariffien tasaamista merentakaisten alueiden kanssa, että omavaraiset tuottajat ja sähkön loppukäyttäjät Manner-Ranskassa ovat sen osalta samassa tilanteessa, koska kummatkaan eivät hyödy tästä palvelusta vaan niiden on rahoitettava sitä yhteisvastuun hengessä.

(202) Ranska arvioi lisäksi, että (osittaista) vapauttamista voitiin perustella direktiivillä 2003/96/EY, jonka mukaan pienet sähköntuottajat voidaan vapauttaa sähköverosta edellyttäen, että sähkön tuottamiseen käytettyjä energiatuotteita kuitenkin verotetaan. (Ks. johdanto-osan 76 ja 111 kappale.) Komissio toteaa tämän kohdan osalta, että direktiiviä 2003/96/EY ei voi sellaisenaan soveltaa CSPE-maksuun, minkä Ranska mainitsi jo kirjelmissään ennen menettelyn muodollista aloittamista. Lisäksi jos direktiiviä voitaisiin soveltaa tai jos CSPE-maksuun voitaisiin soveltaa soveltuvin osin direktiivin 2003/96/EY johtavia periaatteita, on pakko todeta, että vapautus ei ole perusteltu. Koska CSPE-maksua kerätään ainoastaan sähköstä, sitä ei sovelleta tuotteisiin (muihin kuin sähköön), joita käytetään kyseisen sähkön tuottamiseen. Näin ollen direktiivin 2003/96/EY soveltaminen olisi todellisuudessa vahvistus siitä, että CSPE-maksua on todellakin kerättävä sähköstä.

([38]) Ks. tähän liittyen myös SA.38632, 168 kohta, ja SA.46526 (EUVL C 158, 4.5.2018).

5.1.3.3 Vaikutus jäsenvaltioiden väliseen kilpailuun ja kauppaan

(203) Näistä CSPE-maksusta myönnettävistä vapautuksista hyötyvät yritykset kilpailevat muiden jäsenvaltioiden yritysten kanssa. Tässä käsitellyt sähköä omaan käyttöönsä tuottavat eivät ole sähköntuottajia vaan teollisuuslaitoksia, jotka toimivat pääasiassa kemian, rauta- ja terästeollisuuden ja petrokemian aloilla, kuten Ranska on ilmoittanut ja kuten johdanto-osan 78 kappaleessa muistutetaan. Näin ollen nämä vapautukset saattavat vaikuttaa jäsenvaltioiden väliseen kilpailuun ja kauppaan.

5.1.3.4 Tuen olemassaoloa koskeva päätelmä

(204) Komissio päättelee, että CSPE-maksusta myönnetyt vapautukset uusiutuvista energialähteistä tai tehokkaalla yhteistuotannolla omaan käyttöön sähkön tuottamiseksi tuotetulle sähkölle eivät ole valtiontukea sen CSPE-maksun osan osalta, jolla rahoitetaan uusiutuvia energialähteitä tai tehokasta yhteistuotantoa. Sen sijaan vapautus CSPE-maksun siitä osiosta, jolla rahoitetaan CSPE-maksun muita osatekijöitä kuin uusiutuvaa energiaa ja tehokasta yhteistuotantoa, on valtiontukea.

(205) Komissio hyväksyy näin ollen johdanto-osan 128–131 kappaleessa esitetyt Ranskan päätelmät.

5.1.4 *Vapautukset niille sähköä omaan käyttöönsä tuottaville, jotka käyttävät muita lähteitä kuin tehokasta yhteystuotantoa tai uusiutuvaa energiaa*

5.1.4.1 Valtion varoista rahoitettava valtion antama tuki

(206) Komissio vahvistaa jo 5.1.2.1 jaksossa selitetyistä syistä, että nämä vapautukset ovat valtion myöntämää ja valtion varoista rahoitettavaa tukea.

5.1.4.2 Taloudellinen ja valikoiva etu

(207) Kuten johdanto-osan 193 kappaleessa on jo mainittu, komissio katsoo, että itse tuottamaansa sähköä käyttäville myönnetty osittainen vapautus CSPE-maksusta tuottaa näille etua.

(208) Komissio katsoo myös, että sähköä omaan käyttöönsä tuottaville myönnetyt vapautukset, silloin kun i) omaan käyttöön tuotettua sähköä ei käytetä sähkön tuottamiseen tai ii) itse tuotettu ja käytetty sähkö ei ole peräisin uusiutuvista energialähteistä tai tehokkaasta yhteistuotannosta, tuottavat tuensaajille valikoivaa etua verrattuna niihin CSPE-maksua maksaviin, jotka kuitenkin ovat samassa tosiasiallisessa tilanteessa kuin kilpailijansa ja maksavat CSPE-maksua.

(209) Viitejärjestelmä on kuvattu johdanto-osan 165 kappaleessa. Muistutettakoon, että CSPE-maksu on maksu, joka koskee periaatteessa kaikkia sähkönkäyttäjiä Ranskassa ja jonka tarkoituksena on rahoittaa toimenpiteitä tiettyjen tavoitteiden saavuttamiseksi.

(210) Jos vapautuksen saaja tuottaa sähköä omaan käyttöönsä mutta ei käytä sitä sähkön tuottamiseen tai jos itse tuotettu ja käytetty sähkö ei ole peräisin uusiutuvista energialähteistä eikä tehokkaasta yhteistuotannosta, vapautuksen saaja on CSPE-maksun tavoitteen suhteen samassa tosiasiallisessa ja oikeudellisessa tilanteessa kuin muut kuluttajat. Vapautuksen saaja kuluttaa sähköä, eikä sen omaan käyttöön tarkoitetun sähkön tuotanto edistä mitään CSPE-maksulla rahoitettujen toimenpiteiden tavoitteista.

(211) Komissio korostaa lisäksi, että itse tuottamaansa sähköä käyttäville tuotantopaikoille myönnettäviä alennuksia CSPE-maksusta ei voida perustella yhteisen edun mukaisella tavoitteella, joka liittyy kysyntähuippujen hallinnan parantamiseen, kuten Ranska väitti, sillä tätä yhteisen edun mukaista tavoitetta ei ole liitetty CSPE-maksun muodostamaan viitejärjestelmään. Lisäksi vaikka oletettaisiin, että CSPE-maksu perustuu tällaiseen tavoitteeseen, omaan käyttöön tuottamisen vapauttaminen maksusta ei sinänsä auttaisi hallitsemaan kulutushuippuja. Sähköä omaan käyttöönsä tuottavat ovat koko ajan kytkettyinä verkkoon, jotta ne toisaalta voivat syöttää verkkoon tuotantonsa ylijäämän ja toisaalta käyttää verkon sähköä laitoksensa huollon tai käyttökatkosten aikana tai yksinkertaisesti täydentääkseen oman laitoksensa tuottamaa sähköä. Vapautuksen ehdoksi ei kuitenkaan ole asetettu sitä, että verkon sähköä ei käytettäisi kulutushuippujen aikana.

(212) Ranska väitti myös, että omavaraisen tuotannon osittainen vapauttaminen oli perusteltavissa sillä, että sähköä omaan käyttöönsä tuottavat ovat päättäneet olla hyödyntämättä julkista sähkönjakelua. Komissio kuitenkin toteaa yhtäältä, että Ranska ei ole osoittanut, että CSPE-maksu olisi vahvistettu suhteessa julkisen sähkönjakelun käyttöasteeseen. Ranska vahvisti lisäksi, että kaikki omaan käyttöön tuottamisen perusteella CSPE-maksusta osittain vapautetut omavaraiset tuottajat olivat kytkettyinä julkiseen verkkoon siten, että niillä kaikilla oli mahdollisuus käyttää tarvittaessa verkkoa ylijäämäsähkönsä syöttämiseen tai verkon sähkön käyttämiseen, jos

niiden laitos oli viallinen tai huollettavana. Komissio toteaa lisäksi, että CSPE-maksun tarkoituksena on myös rahoittaa tariffien tasaamista merentakaisten alueiden kanssa. Sen sijaan tariffien tasaamista koskevan tavoitteen suhteen omavaraiset tuottajat ja sähkön loppukäyttäjät Manner-Ranskassa ovat samassa tilanteessa, koska kummatkaan eivät hyödy tästä palvelusta vaan niiden on rahoitettava sitä yhteisvastuun hengessä. Lisäksi tässä tarkoitetut sähköä omaan käyttöönsä tuottavat eivät edistä myöskään uusiutuvan energian tai yhteistuotannon kehittämistä koskevia tavoitteita vaan niiden tuotanto, jossa käytetään lähtökohtaisesti fossiilisia polttoaineita ja jossa ei hyödynnetä yhteistuotantoa, on jopa näiden tavoitteiden vastaista.

(213) Ranska on myös väittänyt, että omaan käyttöön tuotetun sähkön osittaista vapauttamista 240 GWh:iin asti sovellettiin yleisesti. Komissio toteaa tästä yhtäältä Ranskan vahvistaneen, että vapautus koski itse asiassa vain tiettyjä talouden aloja (ks. johdanto-osan 35 ja 36 kappale). Toisaalta tuomioistuin muistutti 21 päivänä joulukuuta 2016 antamassaan tuomiossa (komissio v. World Duty Free Group ([39])), että verotuksellinen toimenpide tai maksu on valikoiva, jos on osoitettu, että kyseisellä toimenpiteellä tehdään yleisen verojärjestelmän päämäärän kannalta toisiinsa rinnastettavassa tosiasiallisessa ja oikeudellisessa tilanteessa olevien toimijoiden välillä ero, jota ei voida oikeuttaa asianomaisen järjestelmän luonteella ja rakenteella. Johdanto-osan 161 ja 162 kappaleessa on osoitettu, että vapauttamisella tehdään ero yleisellä verojärjestelmällä tavoitellun päämäärän kannalta toisiinsa rinnastettavassa tosiasiallisessa ja oikeudellisessa tilanteessa olevien toimijoiden välillä.

(214) Näin ollen komissio ei yhdy johdanto-osan 111 ja 112 kappaleessa esitettyyn Ranskan kantaan.

5.1.4.3 Vaikutus jäsenvaltioiden väliseen kilpailuun ja kauppaan

(215) Näistä CSPE-maksusta myönnettävistä vapautuksista hyötyvät yritykset kilpailevat muiden jäsenvaltioiden yritysten kanssa. Tässä käsitellyt sähköä omaan käyttöönsä tuottavat eivät ole sähköntuottajia vaan teollisuuslaitoksia, jotka toimivat pääasiassa kemian, rauta- ja terästeollisuuden ja petrokemian aloilla, kuten Ranska on ilmoittanut ja kuten tämän päätöksen johdanto-osan 78 kappaleessa muistutetaan. Näin ollen nämä vapautukset saattavat vaikuttaa jäsenvaltioiden väliseen kilpailuun ja kauppaan.

5.1.4.4 Päätelmä tuen olemassaolosta

(216) Komissio päättelee, että CSPE-maksusta myönnetyt vapautukset omaan käyttöön tuotetulle sähkölle, jota ei ole tarkoitus käyttää sähkön tuottamiseen ja joka on tuotettu muista lähteistä kuin uusiutuvista energialähteistä tai tehokkaalla yhteistuotannolla, ovat valtiontukea.

5.1.5 *Yleinen päätelmä tuen olemassaolosta CSPE-maksun eri osatekijöiden osalta sekä arvio sen määrästä*

(217) Paikkakohtaisen enimmäismäärän asettaminen CSPE-maksulle ja CSPE-maksun enimmäismäärän määrittäminen 0,5 prosentiksi arvonlisäyksestä ovat valtiontukea

(218) Sähköä omaan käyttöön tuottaville tuotanto-/kulutuspaikoille myönnetyt vapautukset ovat tukea, paitsi jos itse tuotettua sähköä käytetään sähkön tuottamiseen ja jos vapautukset koskevat uusiutuvista energialähteistä tai tehokkaasta yhteistuotannosta omaan käyttöön tuotettua sähköä CSPE-maksun sen osion osalta, jolla rahoitetaan uusiutuvia energialähteitä tai tehokasta yhteistuotantoa.

5.2 **Tuen sääntöjenvastaisuus**

(219) Koska CSPE-maksun alennukset toteutettiin ilmoittamatta asiasta komissiolle, Ranskan viranomaiset eivät täyttäneet SEUT-sopimuksen 108 artiklan 3 kohtaan perustuvia velvoitteitaan.

(220) Näin ollen komissio päättelee, että CSPE-maksun enimmäismäärän asettaminen paikkakohtaisesti tai 0,5 prosenttiin arvonlisäyksestä samoin kuin sellaiset sähköä omaan käyttöön tuotaville myönnetyt vapautukset, jotka ovat valtiontukea, ovat sääntöjenvastaista tukea.

([39]) Unionin tuomioistuimen tuomio 21.12.2016, Euroopan komissio v. World Duty Free Group SA ym., yhdistetyt asiat C-20/15 P ja C-21/15 P, ECLI:EU:C:2016:981, 60 kohta; ja unionin tuomioistuimen tuomio 21.12.2016, Euroopan komissio v. Hansestadt Lübeck, aiemmin Flughafen Lübeck GmbH, C-524/14 P, ECLI:EU:C:2016:971, 55 ja 58 kohta.

5.3 **Tukitoimenpiteiden analysointi ympäristöverosta myönnettäviä alennuksia koskevien suuntaviivojen perusteella**

(221) Komissio tarkisti ensin, voitaisiinko CSPE-maksua pitää vuoden 2014 suuntaviivojen 3.7.1 kohdassa, vuoden 2008 suuntaviivojen 151 kohdassa ja vuoden 2001 6 kohdassa tarkoitettuna ympäristöverona.

5.3.1 *CSPE-maksu ei ole vuoden 2014 suuntaviivojen 3.7.1 kohdassa, vuoden 2008 suuntaviivojen 151 kohdassa ja vuoden 2001 6 kohdassa tarkoitettu ympäristövero*

(222) Vuoden 2014 suuntaviivoissa (167 kohdassa) tarkoitettujen ympäristöverojen tarkoituksena on lisätä ympäristön kannalta haitallisen toiminnan kustannuksia tällaisen toiminnan hillitsemiseksi (ja siten ympäristönsuojelun tason nostamiseksi). Ympäristöveron määritelmä, jota tarkoitetaan suuntaviivojen 167 kohdan luettuna yhdessä 19 kohdan 15 alakohdan kanssa, merkitsee siis siitä, että toimenpiteillä muutetaan toimintaa sellaiseksi, että siitä on vähemmän haittaa ympäristölle, ja että kyseisen tuotteen tai palvelun ympäristökustannukset sisällytetään sen hintaan. Samankaltainen määritelmä ympäristöveron käsitteestä esitetään myös vuoden 2008 suuntaviivoissa (70 kohdan 14 alakohta luettuna yhdessä 151 kohdan kanssa) ja vuoden 2001 suuntaviivoissa (6 kohta).

(223) Tässä tapauksessa CSPE-maksun määrää ei määritä kannustava vaikutus, jolla pyritään vähentämään saastuttavaa toimintaa, eikä pyrkimys sisällyttää siihen käytetyn sähkön ympäristövaikutuksia. Veron perusteella ei ole välttämättä kielteistä vaikutusta ympäristöön, koska CSPE-maksua maksetaan myös sähköstä, joka on osittain tuotettu uusiutuvista energialähteistä. Todellisuudessa CSPE-maksua kerätään kaikesta sähkönkulutuksesta riippumatta kulutetun sähkön ympäristövaikutuksista. Lisäksi CSPE-maksun tarkoituksena ei ole ohjata valmistajia tai käyttäjiä sellaiseen toimintaan, jossa ympäristöä kunnioitettaisiin enemmän. Päinvastoin, kulutuksen vähentäminen synnyttäisi tarpeen korottaa kerättävää CSPE-maksua, jotta voitaisiin kattaa uusiutuvista lähteistä tuotetun energian tuotantokustannukset ja muiden rahoitettavien toimintapolitiikkojen kustannukset.

(224) Lisäksi komissio mainitsee myös, että vuoden 2014 suuntaviivojen 181 kohdassa todetaan nimenomaisesti, että ”uusiutuvista lähteistä tuotetun energian tukemisen rahoittaminen maksuilla ei sinänsä kohdistu negatiivisiin ulkoisvaikutuksiin”, jotka koskevat ympäristöä.

(225) CSPE-maksu ei näin ollen ole vuoden 2014 suuntaviivojen 167 ja 181 kohdassa, vuoden 2008 suuntaviivojen 70 kohdan 14 alakohdassa ja 151 kohdassa eikä vuoden 2001 suuntaviivojen E.3.2 jaksossa tarkoitettu ympäristövero, vaikka CSPE-maksu nostaisi sähkön hintoja.

(226) Näin ollen komissio ei yhdy johdanto-osan 82 kappaleessa esitettyyn Ranskan arvioon CSPE-maksun luonteesta.

5.3.2 *Ranska ei ole osoittanut, että CSPE-maksu olisi direktiivissä 2003/96/EY tarkoitettu yhdenmukaistettu ympäristövero*

(227) Komissio korostaa ensinnäkin, että Ranska ei ole missään vaiheessa vahvistanut tai osoittanut, että CSPE-maksu olisi direktiivissä 2003/96/EY tarkoitettu yhdenmukaistettu ympäristövero. Päinvastoin Ranska väittää, että direktiivin 2003/96/EY säädöksiä voitaisiin soveltaa soveltuvin osin, jolloin se myöntää, kuten ennen menettelyn aloittamista, että CSPE-maksu ei ole direktiivissä 2003/96/EY tarkoitettu yhdenmukaistettu energiavero.

(228) Lisäksi komissio huomauttaa, että CSPE-maksua ei voida pitää direktiivissä 2003/96/EY tarkoitettuna yhdenmukaistettuna verona, sillä kerättyjä varoja ei osoiteta yleiseen talousarvioon.

(229) Komissio vahvistaa näin ollen päätelmänsä, jotka se esitti aloittamispäätöksen johdanto-osan 155 kappaleessa. Sen sijaan komissio ei vahvista johdanto-osan 81 ja 84–87 kappaleessa esitettyjä Ranskan päätelmiä.

5.3.3 *Vuoden 2014 suuntaviivojen 3.7.1 jakso ja aikaisemmat suuntaviivat eivät sovellu perustaksi sen arvioimiselle, soveltuuko toimenpide sisämarkkinoille*

5.3.3.1 Vuoden 2014 suuntaviivojen 3.7.1 jakso ja aikaisemmat suuntaviivat eivät sovellu perustaksi sen arvioimiselle, soveltuuko toimenpide sisämarkkinoille

(230) Koska CSPE-maksu ei ole ympäristövero, vuoden 2014 suuntaviivojen 3.7.1 jaksoa, joka koskee ympäristöverojen alennuksia, ei voida soveltaa.

(231) Myöskään vuoden 2008 suuntaviivojen 151 kohtaa, jossa määritellään ympäristöveroalennusten soveltuvuutta sisämarkkinoille koskevat edellytykset ennen vuoden 2014 suuntaviivojen voimaantuloa, ei voida soveltaa.

(232) Näin ollen komissio ei yhdy johdanto-osan 88 ja 90 kappaleessa esitettyihin Ranskan huomautuksiin.

5.3.3.2 Vuoden 2014 suuntaviivojen 173–175 kohta, vuoden 2008 suuntaviivojen 152 ja 153 kohta ja vuoden 2001 suuntaviivojen 49 kohta eivät sovellu suoraan eivätkä soveltuvin osin perustaksi sen arvioimiselle, soveltuuko toimenpide sisämarkkinoille

(233) Koska ei ole osoitettu, että CSPE-maksu olisi yhdenmukaistettu ympäristövero tai edes ympäristövero, kuten 5.3.2 jaksossa todetaan, vuoden 2014 suuntaviivojen 173–175 kohtaa, vuoden 2008 suuntaviivojen 152 ja 153 kohtaa ja vuoden 2001 suuntaviivojen 49 kohtaa ei sovelleta CSPE-maksuun, koska niitä sovelletaan ainoastaan yhdenmukaistettuihin ympäristöveroihin.

(234) Vaikka CSPE-maksua analysoitaisiinkin ympäristöverona, se olisi yhdenmukaistamaton ympäristövero, jolle asetetaan vuoden 2014 suuntaviivojen 176–178 kohdassa erityisiä soveltuvuuskriteereitä. Vuoden 2014 suuntaviivojen 173–175 kohtaa ei siis voitaisi missään tapauksessa soveltaa soveltuvin osin.

(235) Samoista syistä vuoden 2008 suuntaviivojen 152 ja 153 kohtaa, jotka koskevat yhdenmukaistettujen verojen alennuksia ja joita sovellettiin ennen heinäkuun 1 päivää 2014, ei voida käyttää perustana arvioitaessa, soveltuvatko CSPE-maksun, joka ei ole yhdenmukaistettu ympäristövero, alennukset sisämarkkinoille. Vuoden 2008 suuntaviivoissa on myös yhdenmukaistamattomia ympäristöveroja koskevia soveltuvuuskriteereitä. Vaikka oletettaisiin, että CSPE-maksua voitaisiin pitää ympäristöverona, sitä olisi – koska se olisi yhdenmukaistamaton – analysoitava vuoden 2008 suuntaviivojen 154–159 kohdan perusteella eikä soveltuvin osin 152 ja 153 kohdan perusteella.

5.3.4 *Vuoden 2014 suuntaviivojen 176–178 kohdan ja aikaisempien suuntaviivojen yhteensopimattomuus sen hypoteesin kanssa, että CSPE-maksua pidettäisiin yhdenmukaistamattomana ympäristöverona*

(236) Komissio toteaa, että vaikka CSPE-maksu luokiteltaisiin yhdenmukaistamattomaksi ympäristöveroksi, mitä Ranska ei ole tässä tapauksessa osoittanut, CSPE-maksusta myönnettyjä alennuksia ei voitaisi kuitenkaan pitää sisämarkkinoille soveltuvina.

5.3.4.1 Yhteensopimattomuus vuoden 2014 suuntaviivojen 176–178 kanssa

(237) Ensinnäkään ei ole osoitettu, kuten vuoden 2014 suuntaviivojen 177 kohdan a alakohdassa tarkennetaan, että myönnettyä tukea voidaan soveltaa samalla tavalla kaikkiin samalla toimialalla toimiviin kilpailijoihin, jos nämä ovat samanlaisessa tosiasiallisessa tilanteessa. Erityisesti CSPE-maksun enimmäismäärän asettaminen 0,5 prosenttiin arvonlisäyksestä, mitä sovelletaan ainoastaan teollisuusasiakkaisiin, jotka kuluttavat yli 7 GWh, luo syrjintää samalla markkinasegmentillä toimivien kilpailijoiden välille. Vaikka CSPE-maksun painoarvo on sama verrattuna yritysten arvonlisäykseen, vapautus myönnetään vasta sitten, kun kulutus saavuttaa tietyn rajaarvon, mikä sulkee tietyn toimialan pienimmät yritykset automaattisesti pois vapautuksen piiristä.

(238) Toiseksi, kuten vuoden 2014 suuntaviivojen 177 kohdan b alakohdassa edellytetään, alentamattoman ympäristömaksun vaikutusta tuotantokustannusten lisääntymiseen laskettuna osuutena bruttoarvonlisäyksestä kunkin tuensaajan osalta ja koko kaudella 2003–2015, ei ole tässä tapauksessa esitetty määrällisesti riittävällä tavalla. Yleisesti ottaen ei ole osoitettu, kuten vuoden 2014 suuntaviivojen 177 kohdan c alakohdassa eritellään, että tätä kustannusten lisääntymistä ei olisi mahdollista siirtää asiakkaille ilman myynnin merkittävää pienentymistä.

(239) Kolmanneksi alennukset CSPE-maksusta eivät takaa suuntaviivojen 178 kohdan a alakohdassa vaaditun 20 prosentin vähimmäismaksun maksamista. Vaikuttaa päin vastoin siltä, että huomattavassa osassa tapauksista 20 prosentin vähimmäismäärää ei ole maksettu. Esimerkkinä voidaan mainita Ranskan toimittamien tietojen osoittavan, että vuonna 2014 tuensaajista 203 maksoi CSPE-maksun, jonka taso oli matalampi kuin 20 prosenttia.

(240) Niinpä vaikka CSPE-maksu luokiteltaisiinkin yhdenmukaistamattomaksi energiaveroksi, sen yhdenmukaisuutta vuoden 2014 suuntaviivojen 3.7.1 ja 3.7.2 kohdan kanssa ei ole osoitettu.

5.3.4.2 Yhteensopimattomuus vuoden 2008 suuntaviivojen kanssa

(241) Ensinnäkin komissio katsoo, että suuntaviivojen 155 kohdassa esitettyjä säännöksiä, joiden mukaan Ranskan on kunkin tuensaajan osalta toimitettava toimialoista luettelo, jossa ne kuvataan tarkasti, ja kuvattava tuensaajien tilanne, ei ole noudatettu.

(242) Toiseksi ei ole osoitettu, kuten vuoden 2008 suuntaviivojen 158 kohdan a alakohdassa edellytetään, että myönnettyä tukea voidaan soveltaa samalla tavalla kaikkiin samalla toimialalla toimiviin kilpailijoihin, jotka ovat samanlaisessa tosiasiallisessa tilanteessa. Erityisesti CSPE-maksun enimmäismäärän asettaminen 0,5 prosentiksi arvonlisäyksestä, mitä sovelletaan ainoastaan teollisuusasiakkaisiin, jotka kuluttavat yli 7 GWh, luo syrjintää samalla sektorilla tai samoilla markkinoilla toimivien kilpailijoiden välille (ks. myös johdanto-osan 237 kappale).

(243) Kolmanneksi ei ole osoitettu, kuten vuoden 2008 suuntaviivojen 158 kohdan b alakohdassa edellytetään, että ympäristövero johtaisi ilman alennusta tuotantokustannusten merkittävään nousuun kunkin paikkakohtaisesta enimmäismäärästä hyötyvän toimialan tai yksittäisten tuensaajien luokan osalta.

(244) Neljänneksi ei ole osoitettu, kuten vuoden 2008 suuntaviivojen 158 kohdan c alakohdassa tarkennetaan, että CSPE-maksun soveltamisesta johtuvaa kustannusten lisääntymistä ei olisi mahdollista siirtää myyntihintoihin ilman myynnin merkittävää pienentymistä.

(245) Viidenneksi ei ole osoitettu, kuten vuoden 2008 suuntaviivojen 159 kohdan a alakohdassa edellytetään, että tuensaajien maksama CSPE-maksun määrä vastaa kunkin tuensaajan ympäristövaikutusta verrattuna parhaan tekniikan vaikutukseen eikä että kaikki tuensaajat maksavat vähintään 20 prosenttia CSPE-maksusta. Päinvastoin on osoitettu, että tietyt tuensaajat ovat maksaneet alle 20 prosenttia CSPE-maksusta 178 kohdan a alakohdan säännösten vastaisesti. Esimerkkinä voidaan mainita Ranskan toimittamien tietojen osoittavan, että tiettyinä vuosina huomattava määrä tuensaajista on maksanut CSPE-maksun, jonka taso on ollut matalampi kuin 20 prosenttia vuonna 2014.

(246) Näin ollen komissio ei yhdy johdanto-osan 90 kappaleessa esitettyihin Ranskan huomautuksiin.

5.3.4.3 Yhteensopimattomuus vuoden 2001 ([40]) suuntaviivojen kanssa

(247) Ensinnäkin, kun otetaan huomioon, että tuensaajien maksaman CSPE-maksun tasot ovat joskus hyvin merkityksettömiä, komissio katsoo, että CSPE-maksun alennukset eivät ole suuntaviivojen 51 kohdan 1 alakohdan b alakohdan niiden säännösten mukaisia, joiden mukaan alennusta saavan yrityksen on kuitenkin maksettava merkittävä osa kansallisesta verosta. Esimerkkinä voidaan mainita, että niiden vuosien osalta, joista Ranska on toimittanut yksityiskohtaisia tuensaajakohtaisia tietoja, vaikuttaa siltä, että 202 tuensaajaa on maksanut alle 20 prosenttia CSPE-maksusta.

(248) Toiseksi kyseisellä verolla pitää olla myönteinen vaikutus ympäristönsuojeluun, kuten 51 kohdan 2 alakohdan b alakohdassa säädetään. Koska tässä tapauksessa ainakin osalla CSPE-maksusta rahoitetaan tariffien tasaamista ja sosiaalisia tariffeja, sillä ei näin ollen pyritä pelkästään vaikuttamaan myönteisesti ympäristönsuojeluun. Lisäksi kyse ei ole varsinaisesta verosta, jolla olisi myönteinen vaikutus ympäristöön, vaan pelkästään toimenpiteistä, joita rahoitetaan osittain CSPE-maksulla, joten vuoden 2001 suuntaviivojen 51 kohtaa ja sitä seuraavia kohtia ei voida soveltaa tässä asiassa.

(249) Kolmanneksi CSPE-maksun enimmäismäärän asettamisesta 0,5 prosentiksi arvonlisäyksestä, mitä alettiin soveltaa CSPE-maksun käyttöön ottamisen jälkeen, Ranska ei ole osoittanut, että vapauttamisesta olisi päätetty CSPE-maksua kehitettäessä eikä että sitä voitaisiin perustella sellaisella talouden olosuhteiden merkittävällä muuttumisella, joka asettaisi yritykset erityisen vaikeaan kilpailutilanteeseen. CSPE-maksun alennuksen määrä ei ylitä kustannusten nousua, jonka maksun käyttöön ottamisen aiheuttama talouden olosuhteiden muuttuminen sai aikaan. Näin ollen ei ole osoitettu, että Ranskan vuosina 2003–2011 myöntämät alennukset CSPE-maksusta ovat vuoden 2001 suuntaviivojen 51 kohdan 2 alakohdan b alakohdan mukaisia. Lisäksi CSPE-maksun paikkakohtaisten enimmäismäärien asettaminen ei rajoittunut kymmeneen vuoteen, kuten vuoden 2001 suuntaviivojen 51 kohdan 1 alakohdassa säädettiin.

(250) Näin ollen komissio ei yhdy johdanto-osan 89 kappaleessa esitettyihin Ranskan huomautuksiin.

([40]) Yhteisön suuntaviivat valtiontuesta ympäristönsuojelulle (EYVL C 37, 3.2.2001, s. 3).

5.4 **CSPE-maksun alennusten yhdenmukaisuus vuoden 2014 suuntaviivojen 3.7.2 jakson ja SEUT-sopimuksen 107 artiklan 3 kohdan c alakohdan kanssa**

(251) Komissio on arvioinut vapautusten yhdenmukaisuutta vuoden 2014 suuntaviivojen kanssa sen kannalta, että CSPE-maksulla rahoitetaan uusiutuvia energialähteitä suuntaviivojen 3.7.2 jakson (Tuki, joka myönnetään alennuksina maksuista, joilla rahoitetaan uusiutuvista lähteistä tuotetun energian tukemista) ja 3.7.3 jakson (Siirtymäsäännökset, jotka koskevat tukea uusiutuvista energialähteistä tuotetun energian tukemisen rahoittamisesta aiheutuvan taakan pienentämiseksi) perusteella. Se arvioi alennuksen yhdenmukaisuutta SEUT-sopimuksen 107 artiklan 3 kohdan kanssa sen kannalta, että CSPE-maksulla rahoitetaan muita tukitoimenpiteitä kuin uusiutuvia energialähteitä.

5.4.1 *CSPE-maksujen yhdenmukaisuus sen kannalta, että niillä rahoitetaan sähkön tuottamista uusiutuvista energialähteistä*

(252) Vuoden 2014 suuntaviivojen 3.7.2 jaksossa selvitetään, miten komissio arvioi sellaisten tukien soveltuvuutta sisämarkkinoille, jotka myönnetään alennuksina maksuista, joilla rahoitetaan uusiutuvista energialähteistä tuotettua energiaa. Koska CSPE-maksulla rahoitetaan osittain sähkön tuottamista uusiutuvista energialähteistä, komissio analysoi uusiutuvista energialähteistä tuotetun energian rahoittamiseen tarkoitetusta CSPE-maksusta myönnettyjen alennusten soveltuvuutta sisämarkkinoille vuoden 2014 suuntaviivojen 3.7.2 ja 3.7.3 jakson valossa.

(253) Vuoden 2014 suuntaviivojen 182 kohdassa selitetään, että jos uusiutuvan energian tukemisen rahoittamisesta aiheutuvat kustannukset peritään takaisin energiankuluttajilta, ne olisi perittävä takaisin tavalla, joka ei johda energiankuluttajien väliseen syrjintään. Jotkin kohdennetut alennukset näistä kustannuksista voivat kuitenkin olla tarpeen, jotta voidaan varmistaa riittävä rahoituspohja uusiutuvista lähteistä tuotetun energian tukemiselle ja auttaa näin saavuttamaan uusiutuvaa energiaa koskevat tavoitteet EU:n tasolla. Jotta yritykset, joihin uusiutuvien energialähteiden tukemisen rahoittamiskustannukset erityisesti vaikuttavat, eivät joutuisi epäedulliseen kilpailuasemaan, jäsenvaltiot voivat haluta korvata osittain nämä lisäkustannukset. Ilman tällaista korvausta uusiutuvien energialähteiden tukemisen rahoitus voi olla kestämättömällä pohjalla ja yleinen hyväksyntä kunnianhimoisille uusiutuvia energialähteitä koskeville tukitoimenpiteille voi olla rajoitettu.

5.4.1.1 Alennukset, jotka on rajattu uusiutuvaa energiaa rahoittavaan CSPE-maksun osioon

(254) Komissio toteaa aluksi Ranskan väittävän, että tuen jätteitä polttamalla tuotettavalle energialle on oltava 50 prosenttia, jotta sitä voitaisiin pitää tukena uusiutuvalle energialle. Komissio yhtyy tähän näkemykseen, koska Ranska on perustellut tämän prosenttiosuuden julkisilla tilastoilla (IEA ja Eurostat), kuten johdanto-osan 134 kappaleessa todetaan, ja ilmoittanut, että poltetut jätteet edustavat 50:tä prosenttia biohajoavista jätteistä ja ovat näin ollen vuoden 2014 suuntaviivojen 19 kohdan 5 ja 6 kohdassa tarkoitettuja uusiutuvia energialähteitä.

(255) Vuoden 2014 suuntaviivojen 184 kohdassa säädetään, että sen varmistamiseksi, että tuella helpotetaan uusiutuvista lähteistä tuotetun energian tukemista, jäsenvaltioiden on osoitettava, että lisäkustannukset, jotka näkyvät tuensaajilta perittävinä korkeampina sähkönhintoina, ovat seurausta pelkästään uusiutuvista lähteistä tuotetun energian tukemisesta. CSPE-maksun uusiutuvia energialähteitä tukevan osan aiheuttamat lisäkustannukset eivät voi olla suuremmat kuin rahoitus uusiutuvista lähteistä tuotetun energian tukemiseen.

(256) Tässä asiassa CRE varmisti, että loppukäyttäjiltä uusiutuvan energian tukemiseen kerätyt maksut eivät ole korkeampia kuin uusiutuvan energian tukemisen (ja kaikkien muiden CSPE-maksulla rahoitettujen toimintapolitiikkojen) kustannukset, kuten johdanto-osan 14 ja 15 kappaleissa selitetään. Erityisesti CRE varmisti, että uusiutuvien energialähteiden tukemisen rahoittamisen perusteella velvoitettujen ostajien ilmoittamat maksut eivät ole suuremmat kuin tuen kustannukset eli erotus velvoitettujen ostajien uusiutuvan energian tuottajille maksamien määrien ja velvoitettujen ostajien uusiutuvista energialähteistä tuotetun energian myynnistä saaman markkinahinnan välillä. CRE kehitti jopa menetelmän sellaisen markkinahinnan määrittämiseksi, joka kannustaa toimijoita myymään uusiutuvista energialähteistä tuotettua sähköä tehokkaalla tavalla. Näin ollen komissio päättelee, että vuoden 2014 suuntaviivojen 184 kohdan säännöksiä on noudatettu.

5.4.1.2 Tuki, joka on rajattu kansainväliselle kaupalle alttiille toimialoille ja sähköintensiivisille yrityksille

(257) Vuoden 2014 suuntaviivojen 185 ja 186 kohdassa tarkennetaan, että tuki olisi rajattava toimialoihin, joiden markkina-aseman säilyttämiseen kohdistuu riski uusiutuvista energialähteistä peräisin olevan sähkön rahoittamisesta aiheutuvien kustannusten vuoksi.

(258) Lisäksi tukea voidaan myöntää ainoastaan, jos yritys kuuluu yhteen vuoden 2014 suuntaviivojen liitteessä 3 luetelluista toimialoista tai jos sen sähköintensiivisyys on vähintään 20 prosenttia ja kansainvälisen kaupan vaikutus siihen on vähintään 4 prosenttia Euroopan unionin tasolla.

(259) Vuoden 2014 suuntaviivojen liitteessä 5 on luettelo kaivosteollisuuden ja teollisuuden toimialoista, jotka eivät sisälly vuoden 2014 suuntaviivojen liitteen 3 luetteloon ja joihin kansainvälisen kaupan vaikutus on vähintään 4 prosenttia.

(260) Komissio katsoo Ranskan myöntäneen, että yritykset ovat hyötyneet CSPE-maksusta myönnetyistä alennuksista tai vapautuksista, vaikka ne eivät olleet tukikelpoisia vuoden 2014 suuntaviivoissa vahvistettujen kriteerien perusteella joko siksi, että ne eivät toimineet millään vuoden 2014 suuntaviivojen liitteissä 3 ja 5 luetellulla toimialalla, tai siksi, että ne toimivat vuoden 2014 suuntaviivojen liitteessä 5 luetellulla toimialalla, mutta niiden sähköintensiivisyys ei ollut vähintään 20 prosenttia.

5.4.1.3 Suhteellisuus vuoden 2014 suuntaviivojen 3.7.2 jakson kannalta

(261) Vuoden 2014 suuntaviivojen 188 kohdan mukaan tuki katsotaan oikeasuhteiseksi, jos tuensaajat maksavat vähintään 15 prosenttia lisäkustannuksista ilman alennusta.

(262) Vuoden 2014 suuntaviivojen 189 kohdassa todetaan lisäksi, että kun otetaan huomioon uusiutuvien energialähteiden lisämaksujen merkittävä kasvaminen, 15 prosentin osuus uusiutuvien energialähteiden täydestä lisämaksusta voi ylittää määrän, minkä ne yritykset, joihin lisämaksut erityisesti vaikuttavat, pystyvät kantamaan. Tämän vuoksi jäsenvaltiot voivat rajoittaa maksun määrän 4 prosenttiin yrityksen arvonlisäyksestä, jos yrityksen sähköintensiteetti on enintään 20 prosenttia, ja 0,5 prosenttiin, jos sähköintensiteetti on vähintään 20 prosenttia.

(263) Tässä asiassa komissio toteaa, että pelkästään vuonna 2014 ainakin 124 tuensaajaa maksoi (uusiutuvien energialähteiden tukemiseen tarkoitetun) CSPE-maksun, jonka määrä oli alhaisempi kuin 15 prosentin osuus, eikä näin ollen noudattanut vuoden 2014 suuntaviivojen 188 kohtaa. Lisäksi Ranska on myöntänyt CSPE-maksusta alennuksia, joiden suuruus on 0,5 prosenttia arvonlisäyksestä, käyttäen perusteena kulutusta eikä yksiselitteistä sähköintensiteetin kriteeriä. Samoin CSPE-maksun paikkakohtaisen enimmäismäärän asettaminen ei ole vuoden 2014 suuntaviivojen sähköintensiteettiä koskevan kriteerin mukainen. Näin ollen komissio päättelee, että Ranska ei ole osoittanut, että vuoden 2014 suuntaviivoissa vahvistettuja sääntöjä noudatettaisiin kaikilta osin. Näin ollen komissio ei hyväksy 105 ja 106 kappaleessa tiivistettyjä Ranskan huomautuksia.

5.4.1.4 Mukauttamissuunnitelma

(264) Vuoden 2014 suuntaviivojen 193 ja 194 kohdassa säädetään, että jäsenvaltioiden on alettava soveltaa vuoden 2014 suuntaviivojen 3.7.2 jaksossa vahvistettuja tukikelpoisuus- ja oikeasuhteisuuskriteerejä viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2019. Komissio toteaa Ranskan toimittaneen mukauttamissuunnitelman, jolla vähimmäismaksuosuutta kasvatetaan asteittain siten, että uusiutuvien energialähteiden tukemiseen tarkoitettuun CSPE-maksun osioon sovellettava alennus olisi viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2019 vuoden 2014 suuntaviivojen 3.7.2 jakson säännösten mukainen. Lisäksi se on vuonna 2016 päättänyt luopua CSPE-maksusta.

(265) Vuoden 2014 suuntaviivojen 195 kohta mahdollistaa sen, että mukauttamissuunnitelmalla voidaan saavuttaa asteittain vuoden 2014 suuntaviivojen 3.7.2 jaksossa vahvistettujen tukikelpoisuus- ja oikeasuhteisuuskriteerien soveltamisen tuloksena vahvistetut tukitasot, jotta vältetään yksittäisten yritysten maksuosuuden raju kasvu.

(266) Lisäksi vuoden 2014 suuntaviivojen 196 kohdassa tarkennetaan, että jos tukea on myönnetty vuoden 2014 suuntaviivojen voimaan tuloa edeltävälle ajanjaksolle, mukauttamissuunnitelmassa on huolehdittava myös tukikelpoisuus- ja oikeasuhteisuuskriteerien asteittaisesta soveltamisesta kyseisen aiemman ajanjakson osalta.

(267) Vuoden 2014 suuntaviivojen 197 kohdan nojalla, jos tukea uusiutuvista energialähteistä tuotetun sähkön rahoittamisesta aiheutuvien kustannusten alentamiseksi tai niistä vapauttamiseksi on myönnetty ennen vuoden 2014 suuntaviivojen soveltamisen alkamista yrityksille, jotka eivät ole tukikelpoisia vuoden 2014 suuntaviivojen 3.7.2 jakson nojalla, tuki voidaan katsoa sisämarkkinoille soveltuvaksi, jos mukauttamissuunnitelmassa määrätään maksuosuuden määrästä, joka on vähintään 20 prosenttia ja joka otetaan käyttöön viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2019.

(268) Ranskan toimittamien tietojen, jotka koskevat vain niitä vuosia, joilta sillä on käytettävissään tilastoja, ansiosta on voitu osoittaa, että kyseisinä vuosina huomattava määrä tuensaajia on saanut vuoden 2014 suuntaviivoissa sallittuja alennustasoja suurempia alennuksia. Vuonna 2004 esimerkiksi 124 tuensaajaa, joiden CSPE-maksun suuruus oli asetettu 0,5 prosenttiin arvonlisäyksestä, maksoi CSPE-maksun, jonka suuruus oli alle 15 prosenttia, ja 202 tuensaajaa maksoi CSPE-maksun, jonka suuruus oli alle 20 prosenttia maksun enimmäistasosta. Lisäksi 27 paikkakohtaisesta enimmäismäärästä hyötyvää tuensaajaa maksoi CSPE-maksua alle 15 prosenttia ja 39 tuensaajaa alle 20 prosenttia. Komissio toteaa lisäksi, että ne 934 tuensaajaa, jotka hyötyvät CSPE-maksun enimmäismäärän asettamisesta 0,5 prosentiksi arvonlisäyksestä, toimivat 135 eri toimialalla (131 NACE-koodia), mikä tarkoittaa, että aloja on enemmän kuin vuoden 2014 suuntaviivojen liitteessä 3 sallittu määrä (68 NACE-koodia).

(269) Näin ollen Ranska on toimittanut mukauttamissuunnitelman, jolla tarkasteltavana olevien toimenpiteiden puitteissa myönnettyjen alennusten taso pyritään saattamaan vuoden 2014 suuntaviivojen mukaiselle tasolle ja määrittelemään maksettavan CSPE-maksun tasot. Mukauttamissuunnitelman yksityiskohdat ja menettelyt esitellään edellä 4.4 jaksossa. Komissio katsoo ensinnäkin, että tämä mukautussuunnitelma on vuoden 2014 suuntaviivojen 3.7.3 jakson säännösten mukainen. Ranska on erityisen sitoutunut varmistamaan, että tuensaajat, jotka kuuluvat yhteen vuoden 2014 suuntaviivojen liitteessä 3 luetelluista toimialoista, ja tuensaajat, joiden sähköintensiteetti on vähintään 20 prosenttia ja jotka kuuluvat yhteen vuoden 2014 suuntaviivojen liitteessä 5 luetelluista toimialoista, maksavat uusiutuvien energialähteiden tukemisen rahoittamiseen tarkoitettua CSPE-maksua vähintään jonkin seuraavista määristä:

— 15 prosenttia uusiutuvien energialähteiden tukemisen rahoittamiseen tarkoitetusta CSPE-maksun määrästä;

— 4 prosenttia yrityksen arvonlisäyksestä, jos yrityksen sähköintensiteetti on alle 20 prosenttia;

— 0,5 prosenttia yrityksen arvonlisäyksestä, jos yrityksen sähköintensiteetti on vähintään 20 prosenttia.

(270) Jos näin ei ole, Ranska on sitoutunut varmistamaan, että uusiutuvien energialähteiden tukemisen rahoittamiseen tarkoitettu CSPE-maksun määrä on vähintään mukauttamissuunnitelmassa edellytetyllä tasolla, joka perustuu johdanto-osan 140 kappaleessa kuvattuun asteittaisuuden kaavaan. Ranska on lisäksi selittänyt, että jos tuensaajan maksama maksuosuus ei vastaa mukauttamissuunnitelmassa edellytettyä määrää, jo maksetun määrän ja mukauttamissuunnitelman mukaisen maksun erotus on perittävä takaisin.

(271) Vuoden 2014 suuntaviivojen 197 kohdan mukaisesti Ranska on sitoutunut varmistamaan, että tuensaajat, jotka eivät ole tukikelpoisia vuoden 2014 suuntaviivojen 3.7.2 jakson nojalla mutta jotka ovat hyötyneet CSPE-maksun alennuksista ennen 1 päivää heinäkuuta 2014, maksavat vähintään 20 prosenttia CSPE-maksusta, jolla on tarkoitus rahoittaa uusiutuvien energialähteiden tukemista. Tässä tapauksessa lisämukautusta ei tarvita. Muussa tapauksessa sovelletaan asteittaista mukautusta, jolla kasvatetaan asteittain vuosittain maksettavan CSPE-maksun määrää siten, että se on 1 päivään tammikuuta 2019 mennessä 20 prosenttia CSPE-maksusta, jolla on tarkoitus rahoittaa uusiutuvien energialähteiden tukemista. Jos tuensaajan maksama maksuosuus ei vastaa mukauttamissuunnitelmassa edellytettyä määrää, Ranska aikoo periä takaisin jo maksetun osuuden ja mukauttamissuunnitelman mukaisen osuuden erotuksen. Koska Ranska päätti luopua CSPE-maksusta vuonna 2016, mukauttamissuunnitelman soveltaminen voidaan lopettaa 31 päivänä joulukuuta 2015.

(272) Tuensaajien, jotka eivät ole tukikelpoisia vuoden 2014 suuntaviivojen 3.7.2 jakson nojalla eivätkä ole hyötyneet CSPE-maksun alennuksista ennen 1 päivää heinäkuuta 2014, on maksettava 100 prosenttia CSPE-maksusta, jolla on tarkoitus rahoittaa uusiutuvien energialähteiden tukemista viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2019.

(273) Komissio katsoo, että Ranskan 23 päivänä marraskuuta 2017 ehdottama ja 4.4 jaksossa käsitelty mukauttamissuunnitelma perustuu laajaan ja yksityiskohtaiseen analyysiin kunkin tuensaajan tilanteesta CSPE-maksun osalta. Näin ollen komissio katsoo, että Ranska on noudattanut vuoden 2014 suuntaviivojen 198–200 kohtaa.

(274) Komissio toteaa, että vuoden 2014 suuntaviivojen 248 kohta sallii mukauttamissuunnitelman toteuttamisen aloittamisen vuonna 2011. Saman kohdan nojalla komissio katsoo, että uusiutuvien energialähteiden tukemisen rahoittamiseen tarkoitettuun CSPE-maksun osaan ennen 1 päivää tammikuuta 2011 sovellettujen alennusten voidaan katsoa soveltuvan sisämarkkinoille.

5.4.1.5 Päätelmä toimenpiteen soveltuvuudesta sisämarkkinoille

(275) Komissio päättelee johdanto-osan 115–148 kappaleessa esitettyjen seikkojen perusteella, että Ranskan esittämä ja 4.4 jaksossa käsitelty mukauttamissuunnitelma on vuoden 2014 suuntaviivojen 3.7.3 jakson mukainen, siltä osin kuin se koskee CSPE-maksun osiota, jolla on tarkoitus rahoittaa uusiutuvien energialähteiden tukemista. Samoin vapautukset CSPE-maksusta, siltä osin kuin sillä rahoitetaan sähkön tuottamista uusiutuvista energialähteistä, ovat vuoden 2014 suuntaviivojen 3.7.3 jakson ja SEUT-sopimuksen 107 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisia, jos myönnetyt alennukset eivät ylitä mukauttamissuunnitelman perusteella sallittuja alennuksia ja jos johdanto-osan 269–272 kappaleessa kuvattu vähimmäismäärä siitä CSPE-maksun osiosta, jolla on tarkoitus rahoittaa uusiutuvien energialähteiden tukemista, on maksettu.

(276) Sen sijaan komissio päättelee, että kaikki tuki, jonka määrä ylittää mukauttamissuunnitelmassa sallitut tasot, katsotaan soveltumattomaksi sisämarkkinoille ja on perittävä takaisin. Komissio hyväksyy näin ollen mukauttamissuunnitelman täytäntöönpanojärjestelyt, sellaisina kuin Ranska on ne määritellyt, ja ne on esitetty tämän päätöksen 4.4 jaksossa.

5.4.2 *CSPE-maksusta myönnettyjen alennusten soveltuminen sisämarkkinoille siltä osin, kuin maksulla rahoitetaan muista energiapolitiikkoja kuin energiantuotannon kehittämistä uusiutuvista energialähteistä*

(277) Komissio toteaa ensinnäkin, että CSPE-maksusta myönnettyjen alennusten soveltumista sisämarkkinoille siltä osin, kuin maksulla rahoitetaan muita tukijärjestelmiä kuin uusiutuvia energialähteitä hyödyntävän energiantuotannon tukemista ei voida arvioida vuoden 2014 suuntaviivojen 3.7.1 jakson eikä samojen suuntaviivojen 3.7.2 ja 3.7.3 jakson perusteella.

(278) Yhtäältä komissio katsoo, että alennuksia, joita CSPE-maksusta on myönnetty järjestelmille, joilla tuetaan yhteistuotantoa, tariffien tasaamista tai sosiaalisia tariffeja, ei voida luokitella ”ympäristöveroiksi” syistä, jotka on jo esitetty johdanto-osan 223–225 kappaleessa.

(279) Toisaalta suuntaviivojen 3.7.2 ja 3.7.3 jaksoa sovelletaan ainoastaan alennuksiin sellaisista maksuista, joilla rahoitetaan uusiutuvien energialähteiden tukemista. Ne eivät näin ollen kata alennuksia lisämaksuista, joilla rahoitetaan yhteistuotantoa, tariffien tasaamista ja sosiaalisia tariffeja koskevia tukitoimenpiteitä.

(280) Koska CSPE- maksun näistä osioista myönnettyihin alennuksiin ei voida soveltaa mitään muita suuntaviivoja, komissio tutki näiden toimenpiteiden soveltuvuutta sisämarkkinoille SEUT-sopimuksen 107 artiklan 3 kohdan c alakohdan perusteella. Komissio voisi todeta toimenpiteen suoraan sisämarkkinoille soveltuvaksi SEUT-sopimuksen 107 artiklan 3 kohdan c alakohdan perusteella, jos se edistää yhteisen edun mukaista tavoitetta, on asianmukainen ja tarpeellinen kyseisen tavoitteen saavuttamiseksi sekä oikeasuhteinen ja jos sen myönteiset vaikutukset kilpailuun ja kauppaan ovat kielteisiä vaikutuksia suuremmat.

(281) Komissio on jo todennut, että muista kuin uusiutuvien energialähteiden rahoittamiseen tarkoitetuista maksuista myönnettyjen alennusten voitaisiin katsoa edistävän yhteisen edun mukaista tavoitetta. Erityisesti komissio on todennut asioissa SA.38635 ([41]) ja SA.42393 ([42]) tekemissään päätöksissä, että alennusten, joita myönnetään sähkön käytöstä perittävistä maksuista, joilla rahoitetaan tehokasta yhteistuotantoa, voidaan katsoa edistävän yhteisen edun mukaista tavoitetta ja olevan asianmukaisia ja tarpeellisia tavoitteen saavuttamisen kannalta, jos ne ovat tarpeen sellaisten maksujen säilyttämiseksi, joilla varmistetaan rahoitus kyseiselle toimintapolitiikalle, joka on itsekin yhteistä etua edistävä toimintapolitiikka.

(282) Komissio on tarkistanut, edistääkö tehokasta yhteistuotantoa, tariffien tasaamista ja sosiaalisia tariffeja rahoittava CSPE-maksu yhteisen edun mukaisen tavoitteen saavuttamista ja ovatko alennukset tarpeen kyseisten toimintapolitiikkojen rahoituksen vakauden säilyttämiseksi.

5.4.2.1 Yhteisen edun mukainen tavoite

Tehokas yhteistuotanto

(283) Energiatehokkuudesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2012/27/EU ([43]) 38 artiklassa määritellään tehokkaan yhteistuotannon mahdollistavan energiansäästöjä, jotka lasketaan direktiivin liitteen II mukaisesti. Liitteen II mukaan tehokkaan yhteistuotannon on täytettävä kaksi perustetta: Ensinnäkin yhteistuotannolla saatavien primaarienergian säästöjen on oltava vähintään 10 prosenttia verrattuna sähkön ja lämmön erillisen tuotannon viitearvoihin. Toiseksi tehokkaaksi yhteistuotannoksi voidaan katsoa pienimuotoisten yhteistuotantoyksiköiden ja mikroyhteistuotantoyksiköiden tuotanto, jolla saadaan aikaan primäärienergian säästöjä.

([41]) EUVL C 336, 6.10.2017.
([42]) EUVL L 258, 6.10.2017, s. 127.
([43]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2012/27/EU, annettu 25 päivänä lokakuuta 2012, energiatehokkuudesta, direktiivien 2009/125/EY ja 2010/30/EU muuttamisesta sekä direktiivien 2004/8/EY ja 2006/32/EY kumoamisesta (EUVL L 315, 14.11.2012, s. 1).

(284) Tässä asiassa, kuten johdanto-osan 10 kappaleen b kohdassa esitetään, Ranska on selittänyt, että CSPE-maksulla rahoitetut yhteistuotantolaitokset olivat yhtäältä yhteistuotantolaitoksia, joiden energiatehokkuus oli yli 65 prosenttia, ja toisaalta tehokkaita maakaasua käyttäviä yhteistuotantolaitoksia, joiden tehokkuus on yli 12 MW. Ranska on vahvistanut, että kaikki nämä laitokset olivat direktiivissä 2012/27/EU ([44]) määriteltyjen tehokkaita laitoksia koskevien perusteiden mukaisia.

(285) Komissio on lisäksi Ranskan kanssa samaa mieltä siitä, että tuki muiden kuin biohajoavien jätteiden polttamiselle, jossa käytetään tehokasta yhteistuotantoa, voidaan katsoa tueksi tehokkaalle yhteistuotannolle (ks. myös johdanto-osan 134 kappale).

(286) Komissio toteaa, että tehokkaan yhteistuotannon edistäminen on tunnustettu yhteisen edun mukaiseksi tavoitteeksi, koska se lisää energiantuotannon tehokkuutta ja vähentää hiilidioksidipäästöjä, mutta että nämä myönteiset ulkoisvaikutukset eivät heijastu täysin hintoihin, minkä vuoksi tehokasta yhteistuotantoa ei yleensä kehitetä oma-aloitteisesti ilman lisätukea (ks. vuoden 2008 suuntaviivojen 51 kohta). Tästä syystä komissio sallii tehokkaalle yhteistuotannolle myönnettävät toimintatuet (ks. vuoden 2014 suuntaviivojen 138, 139 ja 151 kohta, vuoden 2008 suuntaviivojen 3.1.7 jakso ja vuoden 2001 suuntaviivojen E.3.4 jakso) ([45]). Näin ollen komissio yhtyy johdanto-osan 99 kappaleen 1 kohdassa esitettyihin Ranskan huomautuksiin.

Tariffien tasaamisen rahoittamiseen tarkoitetusta CSPE-maksusta myönnettävään alennukseen liittyvä yhteinen etu

(287) Komissio katsoo ensinnäkin, että sellaisten toimenpiteiden rahoittamisella, joilla pyritään rajoittamaan energiakustannuksia syrjäisillä alueilla, edistetään yhteisen edun mukaista tavoitetta. Tällaisen rahoituksen perusteena on SEU-sopimuksen 3 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu alueellisen yhteenkuuluvuuden vaatimus. Lisäksi SEUT-sopimuksen 174 artiklassa tarkennetaan, että Euroopan unioni ”kehittää ja harjoittaa toimintaansa taloudellisen, sosiaalisen ja alueellisen yhteenkuuluvuuden lujittamiseksi. Unioni pyrkii erityisesti vähentämään alueiden välisiä kehityseroja sekä muita heikommassa asemassa olevien alueiden jälkeenjääneisyyttä. Asianomaisista alueista kiinnitetään erityistä huomiota maaseutuun, teollisuuden muutosprosessissa oleviin alueisiin sekä vakavista ja pysyvistä luontoon tai väestöön liittyvistä haitoista kärsiviin alueisiin, kuten pohjoisimpiin alueisiin, joiden väestöntiheys on erittäin alhainen, ja saaristo-, rajaseutu- ja vuoristoalueisiin.” Lisäksi SEUT-sopimuksen 349 artiklassa korostetaan tarvetta ottaa huomioon syrjäisimpien alueiden erityispiirteet ja rajoitukset.

(288) Tariffien tasaamisesta merkittävällä tavalla hyötyvien syrjäisimpien alueiden osalta komissio korosti itsekin hiljattain antamassaan syrjäisimpiä alueita koskevassa tiedonannossa ([46]) tarvetta tehostaa ponnisteluja, jotta syrjäisimmät alueet voivat hyötyä kaikilta osin EU-jäsenyydestä ja jotta lievennetään vaikeuksia, joita globalisaatio on alueille aiheuttanut. Energia-alan osalta tiedonannossa tunnustetaan nimenomaisesti ongelma, joka liittyy siihen, että nämä alueet on liitetty riittämättömällä tavalla mantereen sähköverkkoihin ja ne tarvitsevat sen vuoksi tukia, jotta sähkön hinta ei nousisi.

(289) Lisäksi komissio on jo hyväksynyt jäsenvaltioiden rahoittamat toimenpiteet, joilla autetaan sellaisia alueita, joiden yhteydet eivät ole riittävät, ja jotka tähtäävät sähkön enimmäishintojen asettamiseen, jotta vältettäisiin liian suuret erot mantereen hintoihin verrattuna ([47]).

(290) Komissio päättelee sen vuoksi, että tariffien tasaamisen rahoittamiseen kohdistetulla CSPE-maksun osiolla edistetään yhteisen edun mukaista tavoitetta.

(291) Näin ollen komissio yhtyy johdanto-osan 99 kappaleen 2 kohdassa esitettyihin Ranskan huomautuksiin.

Sosiaalisten tariffien rahoittamiseen tarkoitetusta CSPE-maksusta myönnettävään alennukseen liittyvä yhteinen etu

(292) Komissio korostaa ensinnäkin, että sosiaalisten tariffien rahoittamiseen tarkoitettu CSPE-maksun osio edistää yhteisen edun mukaista tavoitetta. Tämä ilmaistaan selkeästi SEU-sopimuksen 3 artiklassa ja SEUT-sopimuksen 174 artiklassa, joissa vahvistetaan nimenomaisesti, että sosiaalinen ja taloudellinen yhteenkuuluvuus ovat Euroopan unionin tavoitteita.

([44]) Ranskan viranomaisten 20 päivänä joulukuuta 2016 päivätty muistio, s. 16.
([45]) Komissio hyväksyi asiassa SA.43719 16 päivänä syyskuuta 2016 antamallaan päätöksellä yhteistuotannon tukemista koskevan Ranskan järjestelmän.
([46]) COM(2017) 623 final, 24.10.2017.
([47]) SA.32060: ”Alleged illegal State aid for discharging Public Service Obligations in the Non Interconnected Islands in Greece” (Väitetty sääntöjenvastainen valtiontuki julkisen palvelun velvoitteiden täyttämiseksi Kreikan yhteenliittämättömillä saarilla).

(293) Nämä tavoitteet toistuvat myös sähköalalla sovellettavassa Euroopan unionin johdetussa oikeudessa. Erityisesti direktiivin 2009/72/EY (energiadirektiivi) johdanto-osan 45 kappaleessa todetaan, että ”jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että kotitalousasiakkailla ja – – pienillä yrityksillä on oikeus saada määrätynlaatuisia sähköntoimituksia vertailukelpoisin, avoimin ja kohtuullisin hinnoin”. Saman direktiivin johdanto-osan 53 kappaleessa korostetaan, että on tärkeää hyväksyä toimenpiteitä ja kehittää kansallisia toimintasuunnitelmia energiaköyhyyden torjumiseksi. Lisäksi direktiivin 3 artiklan 7 kohdassa jäsenvaltiot velvoitetaan nimenomaisesti toteuttamaan asianmukaiset toimenpiteet loppukäyttäjien ja erityisesti heikossa asemassa olevien asiakkaiden suojelemiseksi. Myös komission tiedonannossa Puhdasta energiaa kaikille eurooppalaisille ([48]) korostetaan tarvetta suojella muita heikommassa asemassa olevia kuluttajia.

(294) Komissio päättelee sen vuoksi, että sosiaalisten tariffien rahoittamiseen kohdistetulla CSPE-maksun osiolla edistetään yhteisen edun mukaista tavoitetta.

(295) Näin ollen komissio yhtyy johdanto-osan 71 kappaleessa esitettyihin UNIDENin huomautuksiin ja johdanto-osan 99 kappaleen 3 kohdassa esitettyihin Ranskan huomautuksiin.

5.4.2.2 Soveltuvuus ja tarpeellisuus

(296) Seuraavaksi komissio tarkisti, voidaanko CSPE-maksusta myönnettyjä alennuksia pitää tarpeellisina tehokkaan yhteistuotannon, tariffien tasaamisen ja sosiaalisten tariffien tukemiseen myönnettävän rahoituksen jatkuvuuden varmistamisen kannalta.

(297) Komissio myöntää, että sosiaalisten tariffien rahoittamiseen kohdennetusta CSPE-maksusta sähköintensiivisille yrityksille myönnettyjä alennuksia voidaan perustella tarpeella varmistaa toimenpiteen riittävä rahoitus ja välttää samalla se, että liian korkea CSPE-maksu aiheuttaa liian suuren rasituksen niille yrityksille, joihin sähkönkulutukseen sovellettavat lisämaksut vaikuttavat erityisesti, eli kansainväliselle kaupalle alttiina oleville sähköintensiivisille yrityksille. Liian suuri rasitus voisi johtaa yritysten sulkemiseen ja vahingoittaisi tukitoimenpiteiden rahoituksen jatkuvuutta ja lopulta myös tukitoimenpiteiden tavoitteita.

(298) Jotta vältettäisiin se, että sähkönkuluttajat, joihin tehokkaan yhteistuotannon, tariffien tasaamisen ja sosiaalisten tariffien rahoittamiskustannukset vaikuttavat erityisen paljon (sähköintensiiviset yritykset, jotka ovat alttiina kansainväliselle kilpailulle), ajautuvat konkurssiin tai siirtyvät Euroopan unionin ulkopuolelle, sähkönkulutuksesta kerättävistä maksuista voi olla tarpeen myöntää alennuksia. Liian monien yritysten konkurssi tai siirtyminen EU:n ulkopuolelle voi heikentää maksun rahoituspohjaa. Sen sijaan, että kyseiset yritykset maksaisivat alennettua CSPE-maksua, ne eivät osallistuisi rahoitukseen enää ollenkaan, minkä vuoksi muiden kuluttajien osuus tehokkaan yhteistuotannon, tariffien tasaamisen ja sosiaalisten tariffien rahoittamisesta kasvaisi merkittävästi, mikä vähentäisi entisestään toimenpiteiden hyväksyttävyyttä jäljellä olevien rahoittajien keskuudessa.

(299) Komissio toteaa tässä yhteydessä, että energiatehokkuudesta 25 päivänä lokakuuta 2012 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2012/27/EU asetetaan tavoite energiatehokkuuden lisäämisestä 20 prosentilla ja määritetään kansallisia tavoitteita, joiden saavuttamista voidaan edistää huomattavasti tehokkaalla yhteistuotannolla. Eurooppa-neuvosto asetti 23 päivänä lokakuuta 2014 lisäksi tavoitteen energiatehokkuuden parantamisesta 27 prosentilla vuoteen 2030 mennessä.

(300) Näin ollen tehokkaan yhteistuotannon tukemisen rahoitustarpeet voivat olla merkittäviä. Tämä on tilanne Ranskassa, koska CSPE-maksusta kohdennetaan yhteistuotannon rahoittamiseen 25 prosenttia eli 1,7 miljardia euroa. Lisäksi Ranskassa lisämaksu, jolla rahoitetaan yhteistuotantoa, lisätään CSPE-maksun muihin osioihin, muun muassa siihen, jolla rahoitetaan uusiutuvia energialähteitä (2,7 miljardia euroa).

(301) Maksua kasvattaa entisestään tariffien tasaamisen ja sosiaalisten tariffien rahoittaminen, mikä lisätään CSPE-maksun muihin osioihin. Tariffien tasaaminen ja sosiaaliset tariffit muodostivat kaudella 2003–2014 CSPE-maksusta yhteensä 34 prosenttia, mikä oli kaikkiaan 12,7 miljardia euroa.

(302) Komissio myöntää, että kun otetaan huomioon CSPE-maksun suhteellinen merkitys (CSPE-maksun määrä 19,5 euroa/MWh verrattuna vuorokausimarkkinoiden hintaan, joka oli samana vuonna 38,8 euroa/MWh) ja sen merkittävä kasvu kaudella 2003–2015 (+ 550 prosenttia), Ranska on voinut pitää tarpeellisena säätää CSPE-maksun alennuksista sellaisten yritysten osalta, joihin maksun korotus vaikuttaisi eniten.

([48]) Kohtuulliset sopimusehdot kuluttajille.

(303) Komissio toteaa myös, että toimenpiteet sopivat asetetun yhteisen edun mukaisen tavoitteen saavuttamiseen. Komissio toteaa tässä yhteydessä, että kaikki tukitoimenpiteet liittyvät julkiseen sähkönjakeluun Ranskassa: yhteistuotannon edistäminen, jolla parannetaan sähköntuotannon energiatehokkuutta Ranskassa ja sen ympäristövaikutuksia, energiaköyhyyden torjuminen ottamalla käyttöön sosiaalisia sähkötariffeja, sen varmistaminen, että sähköä on saatavilla vastaavaan hintaan myös merentakaisilla alueilla, joiden yhteydet mannermaahan ovat heikot ja joilla ei ole käytettävissään vastaavaa tuotantojärjestelmää kuin Manner-Ranskassa. Tässä yhteydessä on johdonmukaista, että Ranska haluaa varmistaa kyseisten toimenpiteiden rahoittamisen pakollisella maksulla, joka kohdistuu sähkön kulutukseen Ranskassa.

Päätelmät yhteistä etua koskevien tavoitteiden olemassaolosta ja toimenpiteen asianmukaisuudesta ja tarpeellisuudesta

(304) Komissio päättelee näiden seikkojen perusteella, että CSPE-maksusta myönnettyjen alennusten, joilla rahoitetaan tehokasta yhteistuotantoa, tariffien tasaamista ja sosiaalisia tariffeja, voidaan katsoa edistävän yhteisen edun mukaisen tavoitteen saavuttamista, sillä niitä voidaan pitää tarpeellisina CSPE-maksun näiden osioiden ja siten myös kyseisten toimintapolitiikkojen säilyttämisen kannalta.

(305) Näin ollen komissio yhtyy johdanto-osan 99 kappaleen 1–3 kohdassa esitettyihin Ranskan huomautuksiin.

(306) On kuitenkin syytä korostaa, että vaikka yhteisen edun mukaisten tavoitteiden edistämisenä voidaankin pitää energiatehokkuuden, energiaköyhyyden torjumisen ja alueellisen yhteenkuuluvuuden ylläpitämisen tavoittelua pyrkimällä pitämään Manner-Ranskan ja merentakaisten alueiden sähkönhinnat toisiaan vastaavalla tasolla, tietyn yrityksen kilpailukyvyn parantaminen tai ylläpitäminen ei sinänsä ja yleisesti ottaen voi olla SEUT-sopimuksen 107 artiklan 3 kohdan c alakohdassa tarkoitettu yhteisen edun mukainen tavoite.

(307) Komissio korostaa, että yhteisen edun mukaisten tavoitteiden arviointi ei merkitse sitä, että kaikki sähköintensiivisten yritysten maksamien verojen tai lisämaksujen alennukset hyväksyttäisiin yleisesti ja järjestelmällisesti.

(308) CSPE-maksusta myönnetyn alennuksen edistämän yhteisen edun mukaisen tavoitteen olemassaolo on hyväksytty vain siksi, että alennuksella on mahdollista varmistaa sellaisten tukitoimenpiteiden rahoituksen vakaus, joilla edistetään unionin energiapolitiikkojen kannalta olennaista yhteisen edun mukaista tavoitetta.

(309) Tässä mielessä komissio on eri mieltä johdanto-osan 67 kappaleesta esitetyistä ALFIn huomautuksista, johdanto-osan 71 kappaleessa esitetyistä UNIDENin huomautuksista ja johdanto-osan 100–102 kappaleessa esitetyistä Ranskan huomautuksista, joissa kilpailukykyyn kohdistuvan riskin ja EU:n ulkopuolelle siirtymisen riskin ehkäisyä pidettiin yhteisen edun mukaisena tavoitteena. Tiettyjen yritysten kilpailukyvyn parantamista suhteessa niiden kilpailijoihin ei kuitenkaan voida sinänsä pitää SEUT-sopimuksen 107 artiklan 3 kohdan c alakohdassa tarkoitettuna yhteisen edun mukaisena tavoitteena.

5.4.2.3 Kannustava vaikutus, oikeasuhteisuus ja se, että kilpailuun ei kohdistu perusteetonta vääristävää vaikutusta

(310) Komissio panee merkille, että jos alennukset lisämaksuista, joilla rahoitetaan tehokasta yhteistuotantoa, tariffien tasaamista ja sosiaalisia tariffeja, ovat liian merkittäviä tai niitä myönnetään liian monille aloille tai tuensaajille, kyseisten toimenpiteiden rahoittamiseen tarkoitetun maksun kokonaismäärä samoin kuin näiden toimenpiteiden yleinen hyväksyntä saattaa vaarantua. Samalla alennusten synnyttämät kilpailun vääristymät ja kauppaan kohdistuvat vaikutukset saattavat olla merkittäviä.

(311) Tämäntyyppisten alennusten sisämarkkinoille soveltuvuuden arvioimiseksi komissio ilmoitti asioissa SA.42393 ja SA.38635 antamissaan päätöksissä, että vuoden 2014 suuntaviivojen 185–187 kohdan säännökset eivät sovellu analyyttiseksi perustaksi niiden yritysten yksilöimiselle, joihin sähkön kulutukseen sovellettavien korkeiden maksujen käyttöönotto vaikuttaisi eniten, eikä tuen kannustavan vaikutuksen määrittelylle. Tämä vaikuttaa erityisen perustellulta, kun otetaan huomioon, että yhtäältä tehokkaalle yhteistuotannolle, tariffien tasaamiselle ja sosiaalisille tariffeille myönnetyt tuet rahoitetaan kaikki CSPE-maksulla ja ne edistävät energia-alaan liittyviä yhteisen edun mukaisia tavoitteita aivan kuten uusiutuvan energian tukeminenkin ja että toisaalta CSPE-maksut, joilla tuetaan tehokasta yhteistuotantoa, tariffien tasaamista ja sosiaalisia tariffeja, lisätään uusiutuvaa energiaa tukevaan CSPE-maksuun. Kaikki nämä CSPE-maksun osiot muodostuvat ja ne kerätään samalla tavalla ja

erottelematta. Kun otetaan huomioon, että CSPE-maksua kerätään suhteessa kulutettuun sähköön, se vaikuttaa erityisesti niihin yrityksiin, joissa energiakustannukset muodostavat merkittävän osan arvonlisäyksestä ja jotka eivät voi helposti siirtää kustannuksia loppukäyttäjille menettämättä markkinaosuuksia, sillä niiden toimialat ovat alttiina kansainväliselle kaupalle. Tällaiset yritykset voidaan tunnistaa vuoden 2014 suuntaviivojen 185–187 kappaleessa lueteltujen kriteerien avulla.

(312) Komissio ilmoitti asioissa SA.42393 ja SA.38635 antamissaan päätöksissä myös voivansa käyttää vuoden 2014 suuntaviivojen 188 ja 189 kohtaa perustana sellaisista lisämaksuista myönnettyjen alennusten oikeasuhteisuuden arvioimiseksi, joilla on tarkoitus rahoittaa tehokasta yhteistuotantoa, tariffien tasaamista ja sosiaalisia tariffeja. Tämä vaikuttaa asianmukaiselta, kun otetaan huomioon, että yhtäältä tehokas yhteistuotanto, tariffien tasaaminen ja sosiaaliset tariffit edistävät energia-alaan liittyviä yhteisen edun mukaisia tavoitteita aivan kuten uusiutuvan energian tukeminenkin, joka myös varmistetaan CSPE-maksulla, ja että toisaalta myönnetyillä alennuksilla pyritään varmistamaan näiden tukitoimenpiteiden rahoituksen kestävyys rajoittamalla niihin yrityksiin kohdistuvaa rasitusta, joihin energialisämaksut vaikuttavat erityisen paljon, huolehtien kuitenkin siitä, että ne maksavat riittävästi. Tämän tasapainon määrittelyssä voidaan hyödyntää vuoden 2014 suuntaviivojen 188 ja 189 kohdassa vahvistettuja kriteereitä.

(313) Komissio toteaa tässä yhteydessä, että suuri osa tukikelpoisista tuensaajista on vuoden 2014 suuntaviivojen 185–187 kohdassa tarkoitettuja sähköintensiivisiä yrityksiä ja että tietty osa tuensaajista maksaa vaaditun vähimmäismäärän eli 15 prosenttia maksun määrästä.

5.4.2.4 Mukauttamissuunnitelma

(314) Niiden tuensaajien osalta, joita ei voida luokitella vuoden 2014 suuntaviivojen 185–187 kohdassa tarkoitetuiksi sähköintensiivisiksi yrityksiksi, ja niiden tuensaajien osalta, jotka ovat kyseisissä kohdissa tarkoitettuja sähköintensiivisiä yrityksiä mutta jotka eivät ole tapauksesta riippuen maksaneet vähintään 15:tä prosenttia CSPE-maksusta tai 0,5:tä prosenttia arvonlisäyksestä, Ranska on toimittanut mukauttamissuunnitelman, joka mahdollistaa niiden maksuosuuden (ks. 4.4 jakso) asteittaisen kasvattamisen 15 prosenttiin (vuoden 2014 suuntaviivojen 185–187 kohdassa tarkoitettujen sähköintensiivisten yritysten osalta) ja 100 prosenttiin (muiden kuin sähköintensiivisten yritysten osalta) viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2019. Koska CSPE-maksusta luovuttiin 1 päivänä tammikuuta 2016, mukauttamissuunnitelmaa sovelletaan vain 31 päivään joulukuuta 2015 asti.

(315) Tämän mukauttamissuunnitelman mukainen kumulatiivinen mukauttaminen koskee kaikkia alennuksia CSPE-maksusta, jolla rahoitetaan yhdistetysti uusituvia energialähteitä, yhteistuotantoa, tariffien tasaamista ja sosiaalisia tariffeja ja jonka soveltuvuutta sisämarkkinoille komissio on jo arvioinut 5.4.1 ja 5.4.2 jaksossa.

(316) Komissio katsoo mukauttamissuunnitelman olevan perusteltu samoista syistä kuin se suunnitelma, joka on otettu käyttöön uusiutuvaa energiaa koskevan CSPE-maksun osion osalta. Erityisesti tällä mukauttamissuunnitelmalla estetään niihin kuluttajiin kohdistuvan rahoitustaakan liian raju ja äkillinen nousu, jotka eivät vuoden 2014 suuntaviivojen 185 ja 189 kohdassa määriteltyjen oikeasuhteisuuskriteerien soveltamisen myötä enää saa CSPE-maksusta alennusta ja jotka näin ollen osallistuvat tehokkaan yhteistuotannon, tariffien tasaamisen ja sosiaalisten tariffien tukemisen kestävyyteen, ylläpitämällä tuen hyväksyttävyyttä ja sen varmaa ja jatkuvaa rahoitusta.

Mukauttamissuunnitelmien toteuttamisen aloittamisajankohta

(317) Komissio hyväksyy mukauttamissuunnitelmien toteuttamisen aloittamisajankohdat:

(318) Tehokkaan yhteistuotannon osalta komissio katsoo, että mukauttamissuunnitelman toteuttamisen aloittamisajankohdan asettaminen vuoteen 2011 uusiutuvia energialähteitä ja yhteistuotantoa rahoittavasta CSPE-maksusta myönnettyjen alennusten osalta on perusteltua. Eurooppa-neuvosto hyväksyi itse asiassa kesäkuussa 2010 tavoitteen energiatehokkuuden parantamisesta 20 prosentilla vuoteen 2020 mennessä. Vuosina 2010 ja 2011 Euroopan unioni hyväksyi useita toimintasuunnitelmia ja tiedonantoja ([49]), joissa korostettiin energiatehokkuuden merkitystä ja tarvetta tehostaa sähköntuotantoon liittyviä, myös veroilla rahoitettuja toimia, joilla parannetaan energiatehokkuutta. Tarkasteltuna yhdessä energiatehokkuudesta annetun direktiivin kanssa, jossa jäsenvaltioita kannustetaan lisäämään tukitoimenpiteitään ja joka kasvattaa osaltaan näiden maksujen kustannusten rahoittamista, tämän mukauttamissuunnitelman aloittaminen vuonna 2011 on perusteltua.

([49]) Ks. 17 päivänä kesäkuuta 2010 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston päätelmät, joissa energiatehokkuuden tavoite vahvistetaan yhdeksi työllisyyttä ja kestävää kasvua koskevan uuden strategian tavoitteista.

(319) Komissio katsoo lisäksi, että koska toimenpiteissä on edistytty vain vähän ennen vuotta 2011 (ennen 20 prosentin tavoitteen asettamista), ennen kyseisiä viitevuosia myönnettyjen alennusten määriä voidaan pitää SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdan kriteerien vastaisina mutta kyseisenä aikana sovelletun neuvoston asetuksen (EY) N:o 994/98 ([50]) 2 artiklan mukaisina (vähämerkityksinen tuki) tai SEUT-sopimuksen 107 artiklan 3 kohdan b alakohdan mukaisina, koska nämä joulukuun 2008 ja joulukuun 2010 välillä myönnetyt tuet kuuluivat komission tiedonannon Tilapäiset yhteisön puitteet valtiontukitoimenpiteille rahoituksen saatavuuden turvaamiseksi tämänhetkisessä finanssi- ja talouskriisissä ([51]) (ja erityisesti sen 4.2.2 jakson) soveltamisalaan ja niihin sovellettiin komission päätöstä N 7/09 ([52]).

(320) Muiden CSPE-maksusta rahoitettujen politiikkojen osalta komissio katsoo, että mukauttamissuunnitelman toteuttamisen alkamisajankohdan asettaminen vuoteen 2004 niiden alennusten osalta, jotka koskevat tariffien tasaamista ja sosiaalisia tariffeja rahoittavaa CSPE-maksun osiota, on myös perusteltu, tällä kertaa sen vuoksi, että tässä tapauksessa sovelletaan kymmenen vuoden vanhentumisaikaa, josta säädetään asetuksen (EU) 2015/1589 17 artiklassa.

(321) Niiden tuensaajien osalta, jotka on luokiteltu vuoden 2014 suuntaviivojen 185–187 kohdassa tarkoitetuiksi sähköintensiivisiksi yrityksiksi, Ranska on osoittanut, että tietyt tuensaajat maksoivat vähemmän kuin 15 prosenttia CSPE-maksusta tai 4 tai 0,5 prosenttia arvonlisäyksestä. Näitä raja-arvoja vähemmän maksavien tuensaajien osalta Ranska ehdotti mukauttamissuunnitelmaa, jolla niiden maksuosuus nostettaisiin asteittain edellytetyn vähimmäismäärän tasolle (ks. 4.4 jakso) siten, että niiden pitäisi teoriassa 1 päivänä tammikuuta 2019 maksaa tilanteen mukaan joko vähintään 15 prosenttia CSPE-maksusta tai 0,5/4 prosenttia arvonlisäyksestä.

(322) Komissio katsoo edellä esitettyjen seikkojen perusteella ja erityisesti, koska Ranska on sitoutunut panemaan täytäntöön mukauttamissuunnitelman, että Ranska on osoittanut, että tehokkaan yhteistuotannon, tariffien tasaamisen ja sosiaalisten tariffien rahoittamiseen tarkoitetuista CSPE-maksuista myönnetyt alennukset ovat tarpeellisia ja asianmukaisia, niillä on kannustava vaikutus ja ne eivät vääristä kohtuuttomasti kilpailua ja että ne ovat näin ollen SEUT-sopimuksen 107 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisia, jos ne eivät ylitä mukauttamissuunnitelman mukaisia alennuksia.

(323) Komissio lisää, että kaikissa muissa tapauksissa yrityksen on maksettava 100 prosenttia 1 päivästä tammikuuta 2019. Näissä muissa tapauksissa CSPE-maksusta myönnetyt alennukset on näin ollen perittävä takaisin. Tässä mielessä komissio hyväksyy johdanto-osan 122 ja 124 kohdassa esitetyn Ranskan ehdottaman kannan.

(324) Näin ollen komissio hyväksyy mukauttamissuunnitelman soveltamissäännöt, sellaisina kuin ne on esitetty johdanto-osan 117–124 kappaleessa ja 4.4.5–4.4.8 jaksossa.

5.4.2.5 CSPE-maksusta myönnettyjen alennusten soveltuvuus sisämarkkinoille CSPE-maksun sen osion osalta, joka kohdistetaan muihin tarkoituksiin kuin uusiutuvan energian kehittämiseen, tehokkaaseen yhteistuotantoon, tariffien tasaamiseen ja sosiaalisten tariffien rahoittamiseen.

(325) Komissio katsoo, että Ranska ei ole osoittanut CSPE-maksun muiden osioiden rahoittavan yhteisen edun mukaista tavoitetta edistäviä tukitoimenpiteitä eikä että maksualennukset olisivat tarpeen näiden tavoitteiden saavuttamiseksi ja että ne olisivat oikeassa suhteessa siihen, mikä on tarpeen asetetun tavoitteen saavuttamiseksi.

(326) Komissio toteaa erityisesti siitä CSPE-maksun osiosta, jolla rahoitetaan energian tuottamista muita kuin biohajoavia jätteitä polttamalla ja käyttämättä tehokasta yhteistuotantoa, että se sallii yleensä tuen energian tuottamiselle jätteitä polttamalla ainoastaan silloin, kun jätteet ovat biohajoavia tai kun käytetään tehokasta yhteistuotantoa. Sähköntuotanto fossiilisia jätteitä polttamalla on itse asiassa yleensä tuottavaa ilman tukiakin ja se saattaa aiheuttaa ongelmia suhteessa jätehierarkiaan. Esimerkiksi kannustaminen sähkön tuottamiseen fossiilisista jätteistä, jotka aiheuttavat hiilidioksidipäästöjä, saattaa vähentää kannustimia kierrättää tai käyttää kyseisiä jätteitä uudelleen. Lisäksi se saattaa vähentää kannustimia käyttää lämpöä suoraan sen sijaan, että se muutettaisiin sähköksi, vaikka ympäristön kannalta lämmön käyttö on järkevämpää, koska energiatehokkuus on silloin suurempi. Ranska ei ole osoittanut, että tukeen sähkön tuottamiselle fossiilisia (ja muita biohajoamattomia) jätteitä polttamalla ei sisältyisi kannustimia kiertää jätehierarkiaa ja erityisesti kierrättää jätteitä. Se ei joka tapauksessa ole osoittanut, että CSPE-maksulla rahoitettavat tukitoimenpiteet olisivat tarpeen fossiilisia jätteitä polttavien tuottajien kannustamiseksi tuottamaan sähköä markkinaolosuhteiden mukaisesti.

([50]) Neuvoston asetus (EY) N:o 994/98, annettu 7 päivänä toukokuuta 1998, Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 92 ja 93 artiklan soveltamisesta tiettyihin valtion monialaisen tuen muotoihin (EYVL L 142, 14.5.1998, s. 1).
([51]) EUVL C 83, 7.4.2009, s. 1.
([52]) EUVL C 91, 21.4.2009, s. 1.

(327) Se myönsi toisaalta 23 päivänä marraskuuta 2017 päivätyssä muistiossaan, että CSPE-maksun osiosta, jolla rahoitetaan muita kuin biohajoavia jätteitä käyttäviä polttolaitoksia, ei voisi myöntää alennuksia.

(328) Toiseksi Ranska ei ole osoittanut, että CSPE-maksulla rahoitettu tuki viimeisimmän tekniikan mukaan rakennetuille laitoksille olisi tarpeellinen toimitusvarmuuden varmistamiseksi, kun otetaan huomioon kaikki Ranskan jo toteuttamat toimet toimitusvarmuuden ja vuosina 2003–2015 vallinneiden markkinaolosuhteiden varmistamiseksi. Ranska ei ole myöskään osoittanut, että hypoteettiset myönteiset vaikutukset tuesta kyseisille korkean teknologian laitteille tasapainottaisivat kilpailua vääristävän vaikutuksen, jonka tuki tällaisille tuotantolaitteille aiheuttaa (erityisesti kun on kyse 90-luvulla rakennetuista dieselgeneraattoreista). Ranska on lisäksi päätellyt, että näihin tarkoituksiin osoitettu CSPE-maksun osio oli maksettava kokonaisuudessaan, minkä komissio vahvistaa.

(329) Ranska ei ole osoittanut riittävällä tavalla myöskään sitä, että alennukset CSPE-maksun siitä osiosta, jolla on tarkoitus kannustaa tuottamaan energiaa omaan käyttöön, mikä tukee julkista sähkönjakelua, ja joka esitellään johdanto-osan 11 kappaleen 3 kohdassa, edistäisivät yhteisen edun mukaista tavoitetta. Yleisesti ottaen haluttua tavoitetta ei ole määritelty selkeästi. Tuen tarpeellisuutta ei ole osoitettu kuten ei myöskään sitä, että näiden tukitoimenpiteiden hypoteettiset myönteiset vaikutukset tasapainottaisivat niiden kielteisiä kilpailuvaikutuksia. Näin ollen CSPE-maksun tätä osiota koskevien alennusten asianmukaisuutta ja tarpeellisuutta ei ole osoitettu. Ranska vahvisti 23 päivänä marraskuuta 2017 päivätyssä muistiossaan, että näihin tarkoituksiin osoitettu CSPE-maksu oli maksettava kokonaisuudessaan, minkä komissio vahvistaa.

(330) Näin ollen komissio vahvistaa johdanto-osan 124 kappaleessa esitetyn Ranskan analyysin.

5.4.2.6 Läpinäkyvyys

(331) Jäsenvaltioiden on vuoden 2014 suuntaviivojen 3.2.7 jakson nojalla julkaistava 1 päivästä heinäkuuta 2016 lähtien tiettyjä tuensaajiin liittyviä tietoja. Koska näiden toimenpiteiden soveltaminen loppui 1 päivänä tammikuuta 2016, vuoden 2014 suuntaviivojen 3.2.7 jaksoa ei sovelleta.

5.4.2.7 Päätelmä toimenpiteen soveltuvuudesta sisämarkkinoille

(332) Komissio päättelee ensinnäkin, että CSPE-maksun osio, jolla on tarkoitus rahoittaa erilaisia tavoitteita, joihin eivät kuulu uusiutuva energia, mukaan lukien biohajoavien jätteiden polttaminen, yhteistuotanto, mukaan lukien muiden kuin biohajoavien jätteiden polttaminen tehokkaassa yhteistuotannossa, tariffien tasaaminen ja sosiaaliset tariffit, on maksettava kokonaisuudessaan eikä siitä voida myöntää alennuksia. Tarvittaessa alennukset on perittävä takaisin.

(333) Toiseksi komissio päättelee johdanto-osan 251–274 kappaleessa esitettyjen seikkojen perusteella sekä toimenpiteiden että ehdotetun mukauttamissuunnitelman osalta, että Ranska on osoittanut riittävällä tavalla, että osa CSPE-maksusta myönnetyistä alennuksista on tarpeellisia ja asianmukaisia, niillä on kannustava vaikutus ja ne eivät vääristä kilpailua ja että ne ovat näin ollen SEUT-sopimuksen 107 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisia.

(334) Sen sijaan komissio päättelee, että kaikki tuki, jonka määrä ylittää mukauttamissuunnitelmassa sallitut tasot, katsotaan soveltumattomaksi sisämarkkinoille, joten toimenpiteen tuensaajien on maksettava se takaisin. Komissio hyväksyy näin ollen mukauttamissuunnitelman täytäntöönpanojärjestelyt sellaisina, kuin Ranska on ne määritellyt ja kuin ne on esitetty tämän päätöksen 4.4 jaksossa.

5.4.3 *Vähämerkityksisen tuen raja-arvojen soveltaminen*

(335) Komissio katsoo, että Ranska on, kuten johdanto-osan kappaleessa 135 todetaan, ilmoittanut aikeestaan soveltaa asetuksen (EU) 2016/1046 ([53]) mukaisia vähämerkityksisen tuen raja-arvoja, kun kolmen viimeksi kuluneen liukuvan vuoden aikana myönnetyn tuen määrä on alle 200 000 euroa kunkin alennuksen osalta.

(336) Komissio tarkentaa, että jotta toimenpiteitä voitaisiin pitää soveltuvina, niiden on oltava kaikkien komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2016/1046 säännösten mukaisia.

([53]) Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2016/1046, annettu 28 päivänä kesäkuuta 2016, lopullisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien tiettyjen molybdeenilankojen tuonnissa neuvoston asetuksen (EY) N:o 1225/2009 11 artiklan 2 kohdan mukaisen toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun jälkeen (EUVL L 170, 29.6.2016, s. 19).

5.4.4 *Yleinen päätelmä*

(337) Kuten 5.4.1 ja 5.4.2 jaksossa esitetään, komissio päättelee johdanto-osan 252–334 kappaleessa esitettyjen seikkojen perusteella sekä toimenpiteiden että ehdotetun mukauttamissuunnitelman osalta, että Ranska on osoittanut riittävällä tavalla, että osa CSPE-maksusta myönnetyistä alennuksista edistää yhteisen edun mukaista tavoitetta ja on tarpeellisia ja asianmukaisia ja että niillä on kannustava vaikutus, ne ovat oikeasuhteisia eivätkä vääristä kilpailua yhteisen edun vastaisella tavalla ja että ne ovat näin ollen SEUT-sopimuksen 107 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisia.

(338) Ranska ei sen sijaan ole osoittanut, että mukauttamissuunnitelmassa sallitut tuen määrät ylittävät tuet edistäisivät yhteisen edun mukaista tavoitetta, olisivat tarpeellisia ja asianmukaisia, niillä olisi kannustava vaikutus ja ne olisivat oikeasuhteisia eivätkä vääristäisi kilpailua yhteisen edun vastaisella tavalla. Nämä edut eivät näin ollen ole SEUT-sopimuksen 107 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisia. Sama koskee CSPE-maksusta myönnettyjä alennuksia CSPE-maksun sen osion osalta, joka kohdistetaan muihin tukitoimenpiteisiin kuin uusiutuvan energian, tehokkaan yhteistuotannon, tariffien tasaamisen ja sosiaalisten tariffien tukemiseen.

(339) Lisäksi komissio hyväksyy mukauttamissuunnitelman täytäntöönpanomenettelyt sellaisina, kuin Ranska on ne kuvannut 4.4 jaksossa ja kuin niitä on tarkennettu johdanto-osan 329 ja 334 kappaleessa.

6. YHDENMUKAISUUS SEUT-SOPIMUKSEN 30 JA 110 ARTIKLAN KANSSA

(340) Tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan verot eivät kuulu perustamissopimuksen valtiontukia koskevien määräysten soveltamisalaan lukuun ottamatta tilannetta, jossa veroilla rahoitetaan tukitoimenpide siten, että ne ovat erottamaton osa kyseistä toimenpidettä ([54]).

(341) Lisäksi vuoden 2014 suuntaviivojen 29 kohdassa tarkennetaan, että jos valtiontukitoimenpide tai sen ehdot, mukaan lukien rahoitusmenetelmä, kun se kuuluu erottamattomasti tukitoimenpiteeseen, rikkovat erottamattomasti unionin lainsäädäntöä, erityisesti SEUT-sopimuksen 30 ja 110 artiklaa, tukea ei voida pitää sisämarkkinoille soveltuvana.

(342) Komissio tarkisti, pitäisikö CSPE-maksun katsoa kuuluvan erottamattomasti tukitoimenpiteeseen ja pitäisikö komission näin ollen tarkastella, onko CSPE-maksu esimerkiksi SEUT-sopimuksen 30 ja 110 artiklan mukainen.

(343) Oikeuskäytännössä todetaan, että jotta veron voitaisiin katsoa kuuluvan erottamattomasti tukitoimenpiteeseen, lisämaksun ja tuen eli rahoitettujen tukitoimien välillä on oltava sovellettavassa kansallisessa lainsäädännössä säädetty varojen käyttötarkoitusta koskeva sitova yhteys. Lisämaksun tuotto on väistämättä osoitettava näiden tukitoimenpiteiden rahoittamiseen ja sen on vaikutettava suoraan tuen suuruuteen ja tämän seurauksena arviointiin tuen soveltuvuudesta sisämarkkinoille ([55]).

(344) Komissio katsoi, että tämä tapaus ei ole tällainen kahdesta syystä:

(345) Yhtäältä CSPE-maksu on pakollinen maksu, jolla rahoitetaan uusiutuvia energialähteitä, tehokasta yhteistuotantoa ja muita toimintapolitiikkoja. Sitä ei ole perustettu rahoittamaan tässä päätöksessä käsiteltyjä vapautuksia.

(346) Tuomioistuimen oikeuskäytännöstä ilmenee, että sellainen maksu, jolla rahoitetaan tukitoimenpidettä, ei kuulu erottamattomasti kyseiseen toimenpiteeseen, jos toimenpiteen suuruus ei riipu pakollisesta maksusta saaduista tuotoista. Näin ollen silloin, kun tuen rahoittamiseen käytetään pakollisen maksun lisäksi talousarviosta maksettavaa rahoitusosuutta, kyseinen maksu ei kuulu erottamattomasti tukitoimenpiteeseen ([56]).

([54]) Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 13.1.2005, Streekgewest, C-174/02, EU:C:2005:10, 25 kohta; yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 13.1.2005, Pape, C-175/02, ECLI:EU:C:2005:11, 14 kohta; ja yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 27.10.2005, Casino France ym., yhdistetyt asiat C-266/04–C-270/04, C-276/04 ja C-321/04–C-325/04, ECLI:EU:C:2005:657, 34 kohta.

([55]) Ks. yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 13.1.2005, Streekgewest, C-174/02, EU:C:2005:10, 26 kohta; yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 27.10.2005, Casino France ym., yhdistetyt asiat C-266/04–C-270/04, C-276/04 ja C-321/04–C-325/04, ECLI:EU:C:2005:657, 40 kohta; yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 15.6.2006, Air Liquide Industries Belgium SA v. Ville de Seraing, C-393/04, ECLI:EU:C:2005:657 ja yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 15.6.2006, Air Liquide Industries Belgium SA v. Province de Liège (C-41/05), ECLI:EU:C:2006:403.

([56]) Unionin tuomioistuimen tuomio 10.11.2016, DTS, C-449/14 P, ECLI:EU:C:2016:848, 68–72 kohta.

(347) Komissio toteaa, että tässä asiassa CSPE-maksun ja tukijärjestelmän välillä ei ole varojen käyttötarkoitusta koskevaa sitovaa yhteyttä. CSPE-maksulla on yhteys tukijärjestelmän rahoittamiseen, mutta komissio katsoo, että veron määrän ja tuen määrän välillä ei ole sitovaa yhteyttä. Ei siis voida väittää, että CSPE-maksun tuotto vaikuttaa suoraan tukijärjestelmästä myönnetyn tuen suuruuteen. Oheinen kaavio osoittaa, että varojen käyttötarkoitusta koskevaa sitovaa yhteyttä ei ole, ja näyttää, että sovellettu yksikkökorvaus ei mahdollista tuettujen toimenpiteiden rahoituskustannusten kattamista vuodesta 2007 alkaen.

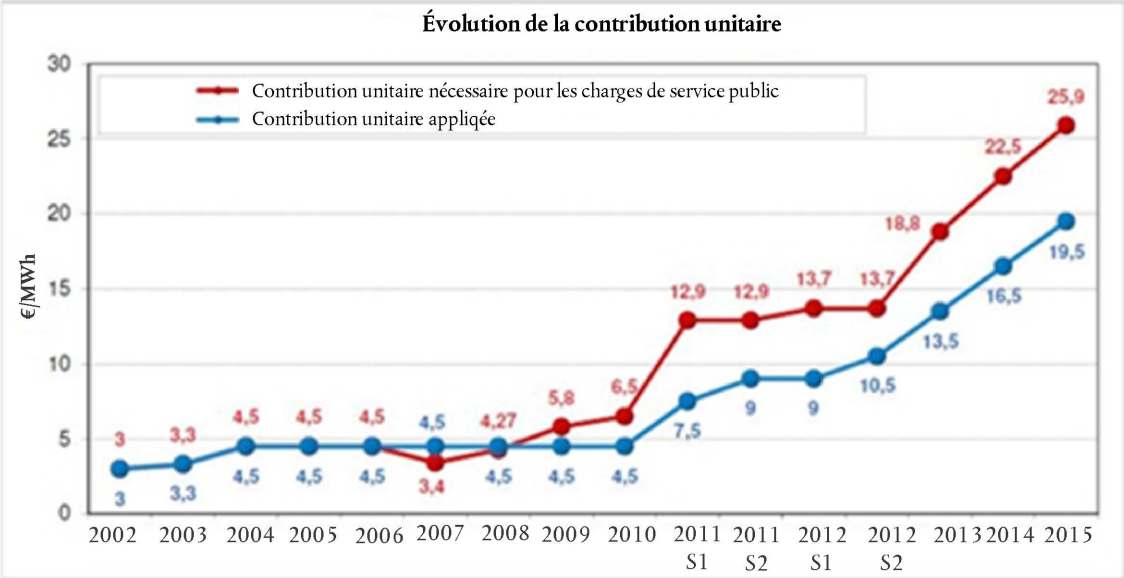

Lähde: Commission de régulation de l'énergie, CRE (energia-alan sääntelykomitea).

(348) EDF rahoitti erotuksen suoraan. CRE on määritellyt vuosittain korvauksen määrän, joka tarvitaan niiden toimintapolitiikkojen todellisten kustannusten kattamiseksi, jotka korvauksella on tarkoitus kattaa.

(349) Toisaalta teknisestä näkökulmasta CSPE-maksua kerää EDF, jonka tehtävänä on rahoittaa niitä toimintapolitiikkoja, jotka teoriassa pitäisi kattaa CSPE-maksulla. Kerätyn CSPE-maksun ja EDF:n maksamien summien erotus on yli 5,3 miljardia euroa. Erotus on seuraava (vuosittain ja toimintapolitiikoittain):

EDF:n keräämän CSPE-maksun ja rahoitettujen toimintapolitiikkojen todellisten kustannusten erotus

	Uusiutuva energia	Polttaminen	Yhteistuot.	Tariffien tasaaminen	Sosiaaliset tariffit	Huipputuot.	Muut	Yhteensä
2003	26	6	138	66	0	4	3	243
2004	5	1	17	10	0	1	0	34
2005	(22)	(4)	(98)	(60)	(12)	(5)	(3)	(204)
2006	(3)	(1)	(38)	(22)	(2)	(1)	(1)	(68)
2007	1	6	(70)	(115)	1	(4)	(1)	(182)
2008	(5)	1	(19)	(39)	(2)	(2)	(1)	(67)
2009	128	3	219	341	18	10	5	724

	Uusiutuva energia	Polttaminen	Yhteistuot.	Tariffien tasaaminen	Sosiaaliset tariffit	Huipputuot.	Muut	Yhteensä
2010	119	(6)	223	197	17	7	5	562
2011	578	17	368	360	15	6	9	1 353
2012	514	2	221	317	21	3	3	1 081
2013	381	5	118	209	19	2	1	735
2014	708	7	117	322	54	2	1	1 211
2015	(19)	0	(3)	(8)	(1)	0	0	(31)
	2 411	37	1 193	1 578	128	23	21	5 391

Lähde: Ranskan viranomaisten muistio komission yksiköille – 20.12.2016.

(350) EDF:n alijäämä on tämän seurauksena korvattu valtion talousarviosta (ks. vuoden 2015 lisätalousarviosta annetun lain nro 2015-1786 5 §, joka koskee erityisen jakotilin kokoonpanoa).

(351) Koska CSPE-maksun ja tuettujen toimenpiteiden välillä ei ole käyttötarkoitusta koskevaa yhteyttä, CSPE-maksun yhdenmukaisuutta SEUT-sopimuksen 30 ja 110 artiklan kanssa ei tarvitse arvioida.

7. **TUEN PERIMINEN TAKAISIN**

(352) SEUT-sopimuksen ja unionin tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön perusteella komissio on toimivaltainen päättämään, että asianomaisen jäsenvaltion on kumottava tuki tai muutettava sitä, jos se on todennut tuen sisämarkkinoille soveltumattomaksi ([57]). Tuomioistuin on katsonut johdonmukaisesti myös, että jäsenvaltion velvollisuudella lakkauttaa tuki, jota komissio pitää sisämarkkinoille soveltumattomana, pyritään palauttamaan aiemmin vallinnut tilanne ([58]).

(353) Tässä yhteydessä tuomioistuin on katsonut, että tavoite on saavutettu, kun tuensaaja on palauttanut sääntöjenvastaisella tuella saamansa määrät. Määrät palauttaessaan se menettää markkinoilla kilpailijoihinsa verrattuna saamansa edun, ja tuen suorittamista edeltänyt tilanne palautuu ([59]).

(354) Kyseisen oikeuskäytännön jatkona asetuksen (EU) 2015/1589 16 artiklan 1 kohdassa säädetään, että ”sääntöjenvastaista tukea koskevissa kielteisissä päätöksissä komissio päättää, että asianomaisen jäsenvaltion on toteutettava kaikki tarpeelliset toimenpiteet tuen perimiseksi takaisin edunsaajalta”.

(355) Koska tarkasteltavana olevat toimenpiteet on toteutettu SEUT-sopimuksen 108 artiklan vastaisesti, ne ovat sääntöjenvastaista tukea. Lisäksi ne eivät sovellu sisämarkkinoille ja ne on perittävä takaisin sen tilanteen palauttamiseksi, joka markkinoilla vallitsi ennen niiden myöntämistä. Takaisinperinnän pitää kattaa ajanjakso siitä hetkestä, jona etu myönnettiin tuensaajalle, eli siitä hetkestä, jolloin tuki oli tuensaajan käytettävissä, siihen saakka, kun se on tosiasiallisesti peritty takaisin, ja takaisinperittävien summien on kasvettava korkoa tosiasialliseen takaisinperintään asti.

([57]) Ks. yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 12.7.1973, komissio v. Saksa, C-70/72, ECLI:EU:C:1973:87, 13 kohta.
([58]) Ks. yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 14.9.1994, Espanja v. komissio, yhdistetyt asiat C-278/92, C-279/92 ja C-280/92, ECLI:EU:C:1994:325, 75 kohta.
([59]) Ks. yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 17.6.1999, Belgia v. komissio, C-75/97, ECLI:EU:C:1999:311, 64 ja 65 kohta.

(356) Näin ollen Ranskan myöntämä tuki on perittävä takaisin siltä osin, kuin se ei sovellu sisämarkkinoille. Takaisinperinnän on koskettava ainoastaan vuosina 2004–2015 myönnettyjä alennuksia tariffien tasaamista ja sosiaalisia tariffeja rahoittavista CSPE-maksun osioista ja vuosina 2011–2015 myönnettyjä alennuksia CSPE-maksun osioista, joilla rahoitetaan energian tuottamista uusiutuvista energialähteistä ja tehokasta yhteistuotantoa.

(357) Takaisin perittävä määrä on laskettava kullekin vuodelle ja kullekin tuensaajalle. Se on rajattava kunkin vuoden osalta kyseisenä vuonna sääntöjenmukaisen ja tosiasiallisesti maksetun CSPE-maksun määrän erotukseen. Sääntöjenmukainen CSPE-maksun määrä määritellään uusiutuvien energialähteiden, tehokkaan yhteistuotannon, tariffien tasaamisen ja sosiaalisten tariffien tukemista rahoittavan CSPE-maksun osalta mukauttamissuunnitelman mukaisesti. CSPE-maksun muiden osioiden kuin niiden osalta, joilla rahoitetaan uusiutuvien energialähteiden, tehokkaan yhteistuotannon, tariffien tasaamisen ja sosiaalisten tariffien tukemista, maksun sääntöjenmukainen summa, joka on maksettava, on koko CSPE-maksun määrä muihin tavoitteisiin osoitetun CSPE-maksun osalta.

(358) Kunkin tuensaajan, vuoden ja toimintapolitiikan osalta lasketaan kaksi määrää: maksetun CSPE-maksun määrä sekä mukauttamissuunnitelman perusteella maksettavan CSPE-maksun vähimmäismäärä, johon lisätään kokonaisuudessaan CSPE-maksun se osuus, jolla rahoitetaan tukea muille tavoitteille kuin uusiutuvien energialähteiden, tehokkaan yhteistuotannon, tariffien tasaamisen ja sosiaalisten tariffien tukemiseen.

7.1 **Tosiasiallisesti maksetut CSPE-maksun määrät**

(359) Tieto tuensaajien tiettynä vuonna tosiasiallisesti maksamasta CSPE-maksun määrästä saadaan Ranskan viranomaisten keräämistä tiedoista. Nämä summat perustuvat erilaisten CSPE-maksualennusten soveltamiseen. Ranska on kuitenkin ilmoittanut, että sillä ei ole vielä kaikkia tarvittavia tietoja, ja maininnut, että vuosia 2003–2010 koskevat tiedot eivät ole sähköisessä muodossa. Näin ollen tarkat laskelmat takaisin maksettavasta määrästä on vielä tehtävä paperiarkistojen perusteella.

(360) Niiden tuensaajien osalta, joilla CSPE-maksun enimmäismääräksi on vahvistettu 0,5 prosenttia arvonlisäyksestä, tosiasiallisesti maksettu CSPE-maksu on vähimmäismäärä mukauttamissuunnitelman perusteella teoreettisesti määritellyn CSPE-maksun määrän ja arvonlisäyksestä lasketun 0,5 prosentin määrän välillä. Jos arvonlisäys on negatiivinen, katsotaan maksetun CSPE-maksun määrän olevan nolla. Tämä määrä jaetaan sen jälkeen toimintapolitiikoittain johdanto-osan 133 kappaleessa esitetyn taulukon mukaisesti.

(361) Niiden tuensaajien osalta, joille on vahvistettu paikkakohtainen CSPE-maksun enimmäismäärä, tosiasiallisesti maksettu CSPE-maksu on vähimmäismäärä mukauttamissuunnitelman perusteella teoreettisesti määritellyn CSPE-maksun määrän ja kyseiselle vuodelle vahvistetun paikkakohtaisen enimmäismäärän välillä. Tämä määrä jaetaan tasan toimintapolitiikoittain johdanto-osan 133 kappaleessa esitetyn Ranskan toimittaman taulukon mukaisesti.

(362) Omaan käyttöön tuottamisen perusteella vapautuksen saaneiden tuensaajien osalta tosiasiallisesti maksettu CSPE-maksu on kokonaiskulutuksen ja vapautetun kulutuksen välinen erotus kerrottuna johdanto-osan 133 kappaleessa esitetyllä CSPE-maksun vuotuisella yksikköhinnalla.

(363) Kunkin paikkakohtaisesta enimmäismäärästä hyötyvän tuotanto-/kulutuspaikan osalta määritellään, kuuluuko se yritykseen, joka muutoin hyötyisi enimmäismäärästä, joka on 0,5 prosenttia arvonlisäyksestä. Kunkin omaan käyttöön tuottamisen perusteella vapautuksen saaneen tuotanto-/kulutuspaikan osalta määritellään, kuuluuko se yritykseen, joka hyötyy enimmäismäärästä, joka on 0,5 prosenttia arvonlisäyksestä, tai hyötyykö se muuten paikkakohtaisesta enimmäismäärästä.

(364) Jos tuotanto- tai kulutuspaikka, joka hyötyy paikkakohtaisesta enimmäismäärästä tai joka on vapautettu omaan käyttöön tuottamisen perusteella, kuuluu yritykseen, joka hyötyy enimmäismäärästä, joka on 0,5 prosenttia arvonlisäyksestä, huomioon otetaan ainoastaan arvonlisäykseen perustuva enimmäismäärä, jotta myönnettyä etua ei laskettaisi kahteen kertaan. Jos seuraavana vuonna selviää, että yritykselle on tosiaan asetettu enimmäismäärä, joka on 0,5 prosenttia arvonlisäyksestä, jälkikäteen on maksettava takaisin määrä, joka on maksetun CSPE-maksun ja yrityksen arvonlisäyksestä lasketun 0,5 prosentin määrän erotus.

(365) Jos tuotanto- tai kulutuspaikka, joka hyötyy paikkakohtaisesta enimmäismäärästä ja joka on vapautettu omaan käyttöön tuottamisen perusteella mutta joka ei kuulu yritykseen, joka hyötyy arvonlisäykseen perustuvasta enimmäismäärästä, huomioon otetaan ainoastaan paikkakohtainen enimmäismäärä.

7.2 **Laskelma CSPE-maksun määristä, jotka on maksettava valtiontukisääntöjen ja mukauttamissuunnitelmien soveltamisen nojalla**

7.2.1 *Maksettava CSPE-maksu, johon ei sovelleta mukauttamissuunnitelmaa*

(366) Komissio katsoo ensinnäkin, että kokonaisuudessaan maksettava ja mukauttamissuunnitelman ulkopuolelle jäävä CSPE-maksu on se CSPE-maksun osio, jolla rahoitetaan muiden kuin biohajoavien jätteiden polttamista tai jätteiden polttamista, jota ei käytetä tehokkaassa yhteistuotannossa, ja tuetaan viimeisimmän tekniikan mukaan rakennettuja laitoksia ja erilaisia toimenpiteitä kuten kiinteän kapasiteetin sopimuksia ja joka on esitelty johdanto-osan 11 kappaleen 1–3 kohdassa ja 326–331 kappaleessa. Tuensaajien jo maksama CSPE-maksu voidaan kohdentaa ensisijaisesti näiden muiden toimintapolitiikkojen rahoittamiseen mukauttamissuunnitelman soveltamiseksi ja takaisin perittävän määrän määrittämiseksi.

7.2.2 *Mukauttamissuunnitelmien toteuttamisen aloittamisajankohta*

(367) Komissio hyväksyy johdanto-osan 275 ja 318–321 kappaleessa esitettyjen mukauttamissuunnitelmien täytäntöönpanon alkamisajankohdan CSPE-maksun niiden osioiden osalta, joilla rahoitetaan toisaalta uusiutuvia energialähteitä ja tehokasta yhteistuotantoa ja toisaalta tariffien tasaamista ja sosiaalisia tariffeja.

7.2.3 *Laskelma maksettavista CSPE-maksun määristä ja niiden asteittaisuudesta*

(368) Komissio hyväksyy laskentamenetelmän, jolla maksettavat määrät lasketaan niiden mukauttamissuunnitelman alaisten CSPE-maksun eri osioiden osalta, jotka eritellään johdanto-osan 265–274 kappaleessa (uusiutuvien energialähteiden rahoittaminen) ja 316 ja 317 kappaleessa (tehokkaan yhteistuotannon, sosiaalisten tariffien ja tariffien tasaamisen rahoittaminen).

(369) Komissio hyväksyy periaatteen ja laskentamenetelmän, jotka koskevat maksettavan CSPE-maksun määrien johdanto-osan 140 kappaleessa kuvattua asteittaisuutta ja perustuvat tilastolainsäädäntöön.

(370) Komissio hyväksyy laskentamenetelmän, jolla maksettavan CSPE-maksun määrä määritellään tuensaajaa ja tiettyä vuotta kohti seuraavalla kaavalla: *rahoitettua toimintapolitiikkaa kohti vuosittain maksettava määrä = maksettu määrä + (maksettava määrä – maksettu määrä)* × [(e^n)-1]/[(e^N)-1], kun n on suunnitelman vuoden numero (esim. suunnitelmassa, joka käynnistetään vuonna 2011 ja joka on toteutettu kokonaan vuonna 2019, vuonna 2011 n = 0, vuonna 2012 n = 1, …, vuonna 2019 n = 8) ja N on suunnitelman vuosien lukumäärä (esim. edellä olevassa esimerkissä N = 8).

(371) Komissio hyväksyy myös johdanto-osan 135 kappaleessa esitetyn tavan, jolla vähämerkityksisen tuen raja-arvot otetaan huomioon.

7.3 **Takaisin perittävien määrien laskeminen**

(372) Takaisin perittävien summien määrä on kunkin tuensaajan osalta i) valtiontukisääntöihin perustuvien CSPE-maksun määrien ja ii) tukikelpoisten tuensaajien tosiasiallisesti maksamien CSPE-maksujen erotus.

(373) Tässä mielessä komissio hyväksyy Ranskan esittämän takaisin perittävien määrien laskentamenetelmän, joka on kuvattu johdanto-osan 145–148 kappaleessa.

8. **PÄÄTELMÄT**

(374) Komissio toteaa, että Ranska on asettanut CSPE-maksun enimmäismäärät sääntöjenvastaisesti ja rikkonut siten SEUT-sopimuksen 108 artiklan 3 kohtaa,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Vapautukset CSPE-maksusta, jotka Ranska on toteuttanut sähköä omaan käyttöönsä tuottavien hyväksi kaasu- ja sähkömarkkinoista sekä julkisesta energiapalvelusta 3.1.2003 annetun lain nro 2003-8, jäljempänä 'laki nro 2003-8', täytäntöönpanon myötä, eivät ole SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtiontukea, jos CSPE-maksusta vapautettu itse tuotettu sähkö käytetään sähkön tuottamiseen.

2 artikla

Vapautukset CSPE-maksusta, jotka Ranska on toteuttanut sähköä omaan käyttöönsä uusiutuvista energialähteistä tuottavien hyväksi lain nro 2003-8 täytäntöönpanon myötä, eivät ole SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtiontukea CSPE-maksun sen osion osalta, jolla rahoitetaan sähkön tuottamista uusiutuvista energialähteistä.

3 artikla

Vapautukset CSPE-maksusta, jotka Ranska on toteuttanut sähköä omaan käyttöönsä tehokkaalla yhteistuotannolla tuottavien hyväksi lain nro 2003-8 täytäntöönpanon myötä, eivät ole SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtiontukea CSPE-maksun sen osion osalta, jolla rahoitetaan sähkön tuottamista tehokkaalla yhteistuotannolla.

4 artikla

Vapautukset CSPE-maksusta, jotka Ranska on toteuttanut SEUT-sopimuksen 108 artiklan 3 kohdan vastaisesti sähköä omaan käyttöönsä tuottavien hyväksi lain nro 2003-8 täytäntöönpanon myötä, ovat SEUT-sopimuksen 107 artiklan 3 kohdan c alakohdassa tarkoitettua sisämarkkinoille soveltuvaa valtiontukea muiden kuin niiden tapausten osalta, joita tarkoitetaan tämän päätöksen 1–3 artiklassa, edellyttäen, että ne on myönnetty uusiutuvien energialähteiden, tehokkaan yhteistuotannon, tariffien tasaamisen ja sosiaalisten tariffien rahoittamiseksi ja että ne eivät ylitä mukauttamissuunnitelmassa sallittuja CSPE-maksun alennusmääriä.

5 artikla

Paikkakohtaisten ja arvonlisäykseen perustuvien enimmäismäärien asettamista koskevat toimenpiteet, jotka Ranska on toteuttanut SEUT-sopimuksen 108 artiklan 3 kohdan vastaisesti sähkönkuluttajien hyväksi lain nro 2003-8 täytäntöönpanon myötä, ovat SEUT-sopimuksen 107 artiklan 3 kohdan c alakohdassa tarkoitettua sisämarkkinoille soveltuvaa valtiontukea edellyttäen, että ne on myönnetty uusiutuvien energialähteiden, tehokkaan yhteistuotannon, tariffien tasaamisen ja sosiaalisten tariffien rahoittamiseksi ja että ne eivät ylitä mukauttamissuunnitelmassa sallittuja CSPE-maksun alennusmääriä.

6 artikla

Komissio hyväksyy Ranskan ilmoittamat mukauttamissuunnitelmat. Ranskan on ilmoitettava komissiolle näiden suunnitelmien täytäntöönpanosta 10 ja 11 artiklassa säädettyjen menettelyjen ja 12 artiklassa säädettyjen määräaikojen mukaisesti.

7 artikla

Vapautukset CSPE-maksusta, jotka Ranska on toteuttanut SEUT-sopimuksen 108 artiklan 3 kohdan vastaisesti sähköä omaan käyttöönsä tuottavien hyväksi lain nro 2003-8 täytäntöönpanon myötä, ja paikkakohtaisten ja arvonlisäykseen perustuvien enimmäismäärien asettamista koskevat toimenpiteet, jotka Ranska on toteuttanut SEUT-sopimuksen 108 artiklan 3 kohdan vastaisesti ja jotka eivät kuulu tämän päätöksen 1–5 artiklan soveltamisalaan, ovat sisämarkkinoille soveltumatonta valtiontukea. Ranskan on perittävä sääntöjenvastaiset ja sisämarkkinoille soveltumattomat tuet takaisin tuensaajilta.

8 artikla

Edellä 7 artiklassa tarkoitetun tukijärjestelmän nojalla myönnetty yksittäinen tuki ei ole valtiontukea, jos se myöntämishetkellä täyttää asetuksen (EY) N:o 994/98 2 artiklan nojalla annetussa, tuen myöntämishetkellä sovellettavassa asetuksessa säädetyt edellytykset.

9 artikla

Edellä 7 artiklassa tarkoitetun tukijärjestelmän nojalla myönnetty yksittäinen tuki, joka myöntämishetkellään täytti asetuksen (EY) N:o 994/98 1 artiklan nojalla hyväksytyssä asetuksessa tai missä tahansa muussa hyväksytyssä tukijärjestelmässä vahvistetut edellytykset, soveltuu sisämarkkinoille kyseiseen tukityyppiin sovellettavaan tuen enimmäisintensiteettiin saakka.

10 artikla

1. Takaisinperittävistä summista on maksettava korkoa siitä päivästä alkaen, jona ne asetettiin tuensaajan käyttöön, niiden tosiasialliseen takaisinmaksuun asti.

2. Korko on laskettava komission asetuksen (EY) N:o 794/2004 ([60]) V luvun säännösten mukaisesti.

3. Ranskan on peruttava vielä maksamatta oleva 7 artiklassa mainitun tukijärjestelmän nojalla myönnetty tuki tämän päätöksen tiedoksiantamispäivästä lukien.

11 artikla

1. Myönnetty tuki on perittävä takaisin välittömästi ja tosiasiallisesti.

2. Ranskan on varmistettava, että tämä päätös pannaan täytäntöön neljän kuukauden kuluessa sen tiedoksiantamisesta.

12 artikla

1. Ranskan on toimitettava kahden kuukauden kuluessa tämän päätöksen tiedoksiantamisesta komissiolle seuraavat tiedot:

— lopullinen luettelo tuensaajista, joille on myönnetty tukea 4, 5 ja 7 artiklassa tarkoitetun järjestelmän mukaisesti;

— 4, 5 ja 7 artiklassa tarkoitetusta järjestelmästä myönnetyn tuen kokonaismäärä;

— tuen kokonaismäärä, jonka kukin tuensaajista voi saada mukauttamissuunnitelman perusteella;

— CSPE-maksun määrä, jonka kukin tuensaajista on saanut ja joka ei ole valtiontukea 1–3 artiklan perusteella;

— kultakin tuensaajalta 7 artiklassa tarkoitetun järjestelmän puitteissa takaisinperittävä kokonaismäärä;

— kultakin tuensaajalta takaisinperitty lopullinen kokonaismäärä (pääoma ja korot);

— yksityiskohtainen kuvaus suunnitelluista toimenpiteistä tämän päätöksen noudattamiseksi.

2. Takaisinperintämenettely on toteutettava neljän kuukauden kuluessa tämän päätöksen tiedoksiantamisesta. Tämän määräajan kuluessa Ranskan on toimitettava komissiolle asiakirjat, jotka osoittavat, että tuensaajat on määrätty maksamaan tuki takaisin ja että ne ovat tosiasiallisesti maksaneet takaisin perittävän tuen takaisin.

3. Ranskan on ilmoitettava komissiolle tämän päätöksen täytäntöönpanemiseksi toteutettavien kansallisten toimenpiteiden edistymisestä siihen saakka, kunnes 7 artiklassa tarkoitetun tukijärjestelmän nojalla myönnetyn tuen takaisinperintä on saatettu loppuun. Sen on annettava välittömästi komission pyynnöstä tiedot toimenpiteistä, jotka on jo toteutettu tai joita suunnitellaan tämän päätöksen noudattamiseksi. Sen on myös annettava yksityiskohtaisia tietoja tuensaajilta jo takaisinperityn tuen ja koron määristä.

13 artikla

Tämä päätös on osoitettu Ranskan tasavallalle.

Tehty Brysselissä 31 päivänä heinäkuuta 2018.

Komission puolesta

Margrethe VESTAGER

Komission jäsen

([60]) Komission asetus (EY) N:o 794/2004, annettu 21 päivänä huhtikuuta 2004, Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 108 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä annetun neuvoston asetuksen (EU) 2015/1589 täytäntöönpanosta (EUVL L 140, 30.4.2004, s. 1).